

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ
ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการ
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงได้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

“สำหรับเบี้ยประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานที่คณะกรรมการบริหารกองทุนแต่งตั้ง ให้ได้รับค่าตอบแทนหรือเบี้ยประชุมตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๗ แห่งระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ พ.ศ. ๒๕๕๗

“สำหรับค่าตอบแทนหรือเบี้ยประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานที่คณะกรรมการบริหารกองทุนแต่งตั้ง ให้สำนักงานเบิกจ่ายจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

พลตำรวจเอก อุดลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่ง
ของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า กรรมการในองค์กรสาธารณประโยชน์
ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรสาธารณประโยชน์แห่งนั้น

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อ ๕ ให้สำนักงานเสนอปลัดกระทรวงออกประกาศให้มีการเลือกกรรมการผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์ โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ให้องค์กรสาธารณประโยชน์เสนอชื่อผู้แทน
องค์กรสาธารณประโยชน์ ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้มีการประกาศ

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสาธารณประโยชน์ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นที่ให้มีการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์

ให้กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์มาจากผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ในภูมิภาคตามหลักเกณฑ์การแบ่งภาคโดยกระทรวงมหาดไทยประกอบด้วยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคกลางไม่รวมกรุงเทพมหานคร จำนวนภาคละหนึ่งคน และให้มีผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์จากกรุงเทพมหานครจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ประเภทเครือข่ายที่มีองค์กรสมาชิกมากกว่าหนึ่งองค์กรดำเนินงานในระดับประเทศ จำนวนสามคน

ข้อ ๖ การเสนอชื่อผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ตามข้อ ๕ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์แต่ละประเภทเสนอได้จำนวนองค์กรละหนึ่งคน โดยให้ระบุความประสงค์เป็นผู้แทนตามข้อ ๕ วรรคสาม ให้ชัดเจน พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสพการณ์การทำงาน และคำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนด หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงสำนักงาน

ข้อ ๗ ให้สำนักงานจัดทำเอกสารแสดงชื่อตัวชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับตัวอักษรแบบกระจายตามภาคและเครือข่าย ส่งให้องค์กรสาธารณประโยชน์แต่ละประเภทในแต่ละภาค และกรุงเทพมหานคร เลือกผู้แทนตามข้อ ๕ ทั้งนี้ ในกรณีผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ประเภทเครือข่าย ให้องค์กรประเภทนั้นเป็นผู้เลือก

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ผู้ใช้สิทธิต้องมาจากการปรึกษาหารือในแต่ละองค์กรและได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสาธารณประโยชน์นั้น โดยให้ส่งแบบการใช้สิทธิตามที่ปลัดกระทรวงกำหนดต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนดหรือส่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงสำนักงานตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

ให้สำนักงานแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจนับคะแนนอย่างน้อยห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน เพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจากบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่สิ้นสุดการให้มีการเสนอชื่อ

ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในแต่ละประเภทตามลำดับตามข้อ ๕ วรคสาม เป็นผู้ได้รับการเลือก
ในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่าได้รับคะแนนเสียงเท่ากัน ในอันดับท้ายของแต่ละประเภทให้ใช้
วิธีการจับฉลาก โดยกรรมการตรวจนับคะแนนเป็นผู้จับฉลากแทน

ให้สำนักงานเสนอชื่อผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดในแต่ละประเภทตามจำนวนที่ระบุ
ไว้ในวรรคสี่ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับในแต่ละประเภทไว้เป็นจำนวน
ไม่เกินสองเท่าของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสี่

ข้อ ๘ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้ง
อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๙ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) เป็นกรรมการในองค์กรสาธารณประโยชน์

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิด

อันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๘ กรรมการผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕ ยกเว้นข้อ ๕ (ข) (๑)

กรณีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ (ก) (๑) หากผู้นั้นได้เข้าดำรงตำแหน่งในองค์กรที่เสนอชื่อ ภายในเก้าสิบวัน ไม่ถือว่าขาดคุณสมบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์พ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ ให้สำนักงานเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๙ วรรคหก ตามลำดับ เป็นกรรมการแทนและให้ผู้นั้นได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ

ในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อให้ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“ผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายความว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติแต่งตั้ง

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ซึ่งปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แต่งตั้ง

“กรรมการสรรหา” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการสรรหา

ข้อ ๕ ผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวนห้าคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์อย่างน้อยสองคน และเป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างน้อยหนึ่งคน

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ระดับปริญญาตรีซึ่งเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ซึ่งเลือกกันเองจำนวนประเภทละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้รองผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติมอบหมาย เป็นกรรมการ และเลขานุการ

ข้อ ๗ การประชุมคณะกรรมการสรรหาต้องมีกรรมการสรรหามาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการสรรหา ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการสรรหาคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ ดังนี้

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) อายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(ค) เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร

เว้นแต่เป็นผู้ได้รับการเสนอชื่อตามข้อ ๘ (๑) (ข)

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(ก) เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

(ข) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(ค) เป็นบุคคลล้มละลาย

(ง) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดย

ประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๙ การดำเนินการสรรหา มีวิธีการ ดังนี้

(๑) การเสนอชื่อบุคคลเข้ารับการสรรหา

(ก) สำนักงานแจ้งจังหวัดเพื่อให้ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

เลือกกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ ผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน และผู้แทนองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๘ จำนวนประเภทละหนึ่งคน เพื่อเสนอชื่อเข้ารับการสรรหาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ พร้อมส่งประวัติและผลงานของผู้ได้รับการเสนอชื่อไปยังสำนักงาน ตามแบบ ก.บท. ๑ ท้ายประกาศนี้ และภายในวันเวลาที่กำหนด

สำหรับกรุงเทพมหานคร ให้ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร เลือกและเสนอชื่อเฉพาะกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร จำนวนประเภทละหนึ่งคน โดยส่งประวัติและผลงานของผู้ได้รับการเสนอชื่อไปยังสำนักงาน ตามแบบและภายในวัน เวลาตามวรรคหนึ่ง

(ข) กรรมการสรรหาอาจเสนอชื่อบุคคลนอกจาก (ก) ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๘ เพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อมีหนังสือตอบรับพร้อมทั้งส่งประวัติและผลงานของผู้ได้รับการเสนอชื่อไปยังสำนักงาน ตามแบบ และภายในวัน เวลาตาม (ก)

(๒) สำนักงานรวบรวมรายชื่อและตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อ พร้อมข้อมูลรายละเอียดเสนอคณะกรรมการสรรหา ภายในสามสิบวันทำการ นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดให้เสนอชื่อตาม (๑)

(๓) คณะกรรมการสรรหาประชุมพิจารณารายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ ผลงาน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องของผู้ได้รับการเสนอชื่อเพื่อสรรหาบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินยี่สิบคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์อย่างน้อยสองคนแต่ไม่เกินแปดคน เป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยหนึ่งคนแต่ไม่เกินสี่คน เป็นผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนไม่เกินสี่คน และบุคคลที่กรรมการสรรหาเสนอตาม (๑) (ข) ไม่เกินสี่คน

หลักเกณฑ์การสรรหาบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

(๔) ให้สำนักงานจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการสรรหาสรรหาแล้วเสร็จโดยแยกตามประเภทและเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย พร้อมประวัติและผลงานเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติพิจารณาคัดเลือกและแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป ตามแบบ ก.บท. ๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติพิจารณาคัดเลือกและแต่งตั้งบุคคลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อบุคคลที่สำนักงานเสนอตามข้อ ๙ (๔) ให้ครบจำนวนที่กฎหมายกำหนด

ให้สำนักงานจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลผู้ซึ่งไม่ได้รับคัดเลือกและแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแยกตามประเภทและเรียงลำดับตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติเห็นชอบ ตามแบบ ก.บท. ๓ ท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้ หากปรากฏว่าบุคคลในบัญชีรายชื่อบุคคลใดขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๘ ให้ถือว่าบุคคลนั้นพ้นจากบัญชีรายชื่อบุคคลผู้ซึ่งไม่ได้รับคัดเลือกและแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้สำนักงานเสนอรายชื่อบุคคลตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ในประเภทเดียวกับตำแหน่งที่ว่างตามลำดับ เพื่อให้ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ พิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง

ในกรณีไม่สามารถดำเนินการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างก่อนครบวาระให้ครบจำนวนที่กฎหมายกำหนด หรือในกรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ หรือการดำเนินการอื่นใดที่มีได้ระบุไว้ในประกาศนี้ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

วิเชียร ชวลิต

ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุน
และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
(ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๐) (๑๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๔๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ การขอรับการสนับสนุนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นต่อสำนักพัฒนาสังคมกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ในต่างประเทศให้ยื่นต่อสถานทูตไทย เพื่อนำเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่ปลัดกระทรวงกำหนด”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ หรือสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสถานทูตไทย แจ้งผลการพิจารณาให้องค์การสวัสดิการสังคมทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ”

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๑๐ แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๙

“ในกรณีต่างประเทศ ให้สถานทูตไทย มีหน้าที่ให้ความเห็นประกอบคำขอรับการสนับสนุน กองทุนก่อนนำเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อพิจารณาอนุมัติ และติดตามผลการดำเนินงาน ของโครงการที่ได้รับอนุมัติ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๓ แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการ สังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๓ องค์การสวัสดิการสังคมจะต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่ของกองทุนหรือสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัด หรือสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสถานทูตไทย หรือคณะกรรมการ ประเมินผลตรวจเยี่ยมการดำเนินการที่ได้รับเงินจากกองทุน หรือให้เข้าตรวจเอกสารเกี่ยวกับบัญชีทะเบียน และหลักฐานอื่น ๆ ตลอดจนสอบถามหรือสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ด้วย”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
เรื่อง การยกเลิกรายชื่อองค์กรสาธารณประโยชน์
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
พ.ศ. ๒๕๔๖

ด้วย องค์กรสาธารณประโยชน์ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖
ได้ยกเลิกการดำเนินงาน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

ข้อ ๑ องค์กรออมบุญวันละหนึ่งบาทเพื่อสวัสดิการชุมชนสร้างทุนทางสังคมอย่างยั่งยืน
ตำบลพระบาทวังตวง

ข้อ ๒ องค์กรชุมชนออมบุญวันละหนึ่งบาท เพื่อสวัสดิการชุมชนบ้านเหล่าสร้างทุนทางสังคม
อย่างยั่งยืน

ข้อ ๓ องค์กรออมบุญวันละหนึ่งบาทเพื่อสวัสดิการชุมชน สร้างทุนทางสังคมอย่างยั่งยืน
ตำบลแม่พริก

ข้อ ๔ องค์กรชุมชน “ออมบุญวันละหนึ่งบาทเพื่อสวัสดิการชุมชนบ้านดอนไชยสร้างทุน
ทางสังคมอย่างยั่งยืน”

ข้อ ๕ สถาบันพัฒนาระบบการออมเพื่อสุขภาพและสวัสดิการชุมชนจังหวัดลำปาง
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงขอประกาศยกเลิกการรับรอง
ให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

อุบล หลิมสกุล

รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการกำกับ ดูแล ตรวจสอบการดำเนินงาน หลักเกณฑ์และวิธีการรายงาน

การใช้จ่ายเงินขององค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชน

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๖) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการกำกับ ดูแล ตรวจสอบการดำเนินงาน หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการใช้จ่ายเงินขององค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการกำกับ ดูแล ตรวจสอบการดำเนินงาน หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการใช้จ่ายเงินขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ การแก้ไขเพิ่มเติมแผนงาน โครงการขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชน ตามข้อ ๕ วรรคสาม ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนนั้น โดยต้องไม่เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์หลักของแผนงานโครงการที่ได้รับอนุมัติและแจ้งให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสถานทูตไทย แล้วแต่กรณี พิจารณาเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาอนุมัติหรือตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมายให้อนุมัติ แล้วแจ้งผลให้องค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนทราบโดยไม่ชักช้า”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการกำกับ ดูแล ตรวจสอบการดำเนินงาน หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการใช้จ่ายเงินขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนรายงานผลการปฏิบัติงาน และหรือรายงานการใช้จ่ายเงินที่ได้รับอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมตามแบบที่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นเดือนมีนาคม และวันสิ้นเดือนกันยายนของทุกปี

กรณีองค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และมีระยะเวลาดำเนินการไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้รายงานภายในสามสิบวันนับแต่วันเสร็จสิ้นโครงการ โดยในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ส่งรายงานต่อสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ในเขตท้องที่อื่นให้ส่งรายงานต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแห่งท้องที่นั้น ในต่างประเทศให้ส่งรายงานต่อสถานทูตไทย

องค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนจะส่งรายงานด้วยตนเองหรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแล้วแต่กรณี ส่งรายงานดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน สำหรับในต่างประเทศ ให้สถานทูตไทยส่งรายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการกำกับ ดูแล ตรวจสอบการดำเนินงาน หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการใช้จ่ายเงินขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตท้องที่ใดได้กระทำการกำกับ ดูแลและตรวจสอบองค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ทำบันทึกเป็นหนังสือรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสถานทูตไทย แล้วแต่กรณี เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเรือเอก ณรงค์ พิพัฒนาศัย

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่ง
ของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

“ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า กรรมการในองค์กรสาธารณประโยชน์
ในเขตจังหวัด ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรสาธารณประโยชน์แห่งนั้น

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

ข้อ ๕ ให้สำนักงานเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดออกประกาศให้มีการเลือกกรรมการผู้แทน
องค์กรสาธารณประโยชน์ โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ให้องค์กรสาธารณประโยชน์เสนอชื่อ
ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้มีการประกาศ

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสาธารณประโยชน์ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นที่ให้มีการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์

หนังสือแจ้งตามวรรคสอง ให้เชิญผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือผู้ที่องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นมอบหมายเข้าร่วมประชุมจำนวนหนึ่งคนเพื่อใช้สิทธิเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์กรสาธารณประโยชน์ตามวรรคสาม ต้องเป็นกรรมการในองค์กรสาธารณประโยชน์แห่งนั้น

ข้อ ๖ การเสนอชื่อผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ตามข้อ ๕ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์เสนอได้จำนวนองค์กรละหนึ่งคน พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสิทธิภาพการทำงาน และคำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนด หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงสำนักงาน

ข้อ ๗ ให้สำนักงานจัดประชุมองค์กรสาธารณประโยชน์เพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจากบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามวัน เวลา และสถานที่ที่ประกาศกำหนด โดยให้จัดทำเอกสารแสดงชื่อตัวชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับตัวอักษรแจกให้ที่ประชุมในวันเลือก

ก่อนการเลือกให้ประธานที่ประชุมชี้แจงวิธีการเลือก ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องได้รับการรับรองจากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่มาประชุมอย่างน้อยสามแห่งและให้ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อแสดงวิสัยทัศน์ต่อที่ประชุม การลงคะแนนให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับ โดยผู้แทนแต่ละแห่งมีสิทธิเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ไม่เกินสามคน ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดตามลำดับเป็นผู้ได้รับการเลือกจากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่มาใช้สิทธิ ในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่าได้รับคะแนนเสียงเท่ากันในอันดับท้าย ให้มีการเลือกในรอบต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติหรือจะใช้วิธีการจับฉลาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมติที่ประชุม

ผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดเป็นลำดับหนึ่ง ลำดับสอง และลำดับสาม จะได้รับการเสนอชื่อจากสำนักงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับไว้เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งเท่าของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสาม

ข้อ ๘ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๙ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) เป็นกรรมการในองค์กรสาธารณประโยชน์ในเขตจังหวัด

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิด

อันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๘ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๙ ยกเว้นข้อ ๙ (ข) (๑)

กรณีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๙ (ก) (๓) หากผู้นั้นได้เข้าดำรงตำแหน่งในองค์กรที่เสนอชื่อภายในเก้าสิบวัน ไม่ถือว่าขาดคุณสมบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์พ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ ให้สำนักงานเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๗ วรรคสี่

ตามลำดับ เป็นกรรมการแทนและให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของ
กรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้
และวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่ง
ของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร

“ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า กรรมการในองค์กรสาธารณประโยชน์
ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรสาธารณประโยชน์แห่งนั้น

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๕ ให้สำนักงานเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครออกประกาศให้มีการเลือกกรรมการ
ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ให้องค์กรสาธารณประโยชน์
เสนอชื่อผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
นับแต่วันที่ได้มีการประกาศ

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสาธารณประโยชน์ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นที่ให้มีการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์

หนังสือแจ้งตามวรรคสอง ให้เชิญผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือผู้ที่องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นมอบหมายเข้าร่วมประชุมจำนวนหนึ่งคนเพื่อใช้สิทธิเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์กรสาธารณประโยชน์ตามวรรคสาม ต้องเป็นกรรมการในองค์กรสาธารณประโยชน์แห่งนั้น

ข้อ ๖ การเสนอชื่อผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ตามข้อ ๕ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์เสนอได้จำนวนองค์กรละหนึ่งคน พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสิทธิภาพการทำงาน และคำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนด หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงสำนักงาน

ข้อ ๗ ให้สำนักงานจัดประชุมองค์กรสาธารณประโยชน์เพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจากบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามวัน เวลา และสถานที่ที่ประกาศกำหนด โดยให้จัดทำเอกสารแสดงชื่อตัวชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับตัวอักษรแจกให้ที่ประชุมในวันเลือก

ก่อนการเลือกให้ประธานที่ประชุมชี้แจงวิธีการเลือก ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องได้รับการรับรองจากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่มาประชุมอย่างน้อยสามแห่งและให้ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อแสดงวิสัยทัศน์ต่อที่ประชุม การลงคะแนนให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับ โดยผู้แทนแต่ละแห่งมีสิทธิเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ไม่เกินหกคน ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดตามลำดับเป็นผู้ได้รับการเลือกจากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่มาใช้สิทธิ ในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่าได้รับคะแนนเสียงเท่ากันในอันดับท้าย ให้มีการเลือกในรอบต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติหรือจะใช้วิธีการจับฉลาก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับมติที่ประชุม

ผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดเป็นลำดับหนึ่งถึงลำดับหก จะได้รับการเสนอชื่อจากสำนักงานต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับไว้เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งเท่าของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสาม

ข้อ ๘ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๙ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) เป็นกรรมการในองค์กรสาธารณประโยชน์ในกรุงเทพมหานคร

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

กรุงเทพมหานคร

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิด

อันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๘ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๙ ยกเว้นข้อ ๙ (ข) (๑)

กรณีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๙ (ก) (๓) หากผู้นั้นได้เข้าดำรงตำแหน่งในองค์กรที่เสนอชื่อภายในเก้าสิบวัน ไม่ถือว่าขาดคุณสมบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์พ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ ให้สำนักงานเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๗ วรรคสี่ตามลำดับ เป็นกรรมการแทนและให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการกำกับ ดูแล ตรวจสอบการดำเนินงาน หลักเกณฑ์และวิธีการรายงาน

การใช้จ่ายเงินขององค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชน

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๖) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการกำกับ ดูแล ตรวจสอบการดำเนินงาน หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการใช้จ่ายเงินขององค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติว่าด้วยการกำกับดูแล ตรวจสอบการดำเนินงาน หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการใช้จ่ายเงินขององค์กรสาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๔ องค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชนต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการตามที่ได้ให้ไว้ในคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชน

ข้อ ๕ องค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชนที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการที่ได้ยื่นในการขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมด้วย

องค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชนจะนำเงินที่ได้รับจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมไปใช้จ่ายนอกเหนือจากแผนงาน โครงการนั้นมิได้

เมื่อองค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนได้ดำเนินงานตามแผนงาน โครงการเสร็จแล้ว หากมีเงินที่ได้รับการอุดหนุนเหลืออยู่ให้คืนเงินนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่โครงการแล้วเสร็จ โดยนำระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม หรือจะขอแก้ไขเพิ่มเติมแผนงาน โครงการเพื่อดำเนินการตามจำนวนเงินที่เหลืออยู่นั้นก็ได้

ข้อ ๖ การแก้ไขเพิ่มเติมแผนงาน โครงการขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชน ตามข้อ ๕ วรรคสาม ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนนั้น โดยต้องไม่เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์หลัก

ของแผนงานโครงการที่ได้รับอนุมัติและแจ้งให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครหรือสำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแล้วแต่กรณีพิจารณาเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณา อนุมัติหรือตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมายให้อนุมัติแล้วแจ้งผลให้องค์กรสาธารณประโยชน์ หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๗ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนรายงานผลการปฏิบัติงาน และหรือรายงานการใช้เงินที่ได้รับอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมตามแบบ ที่ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นเดือนมีนาคม และวันสิ้นเดือนกันยายนของทุกปี

กรณีองค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุน ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและมีระยะเวลาดำเนินการไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้รายงานภายใน สามสิบวัน นับแต่วันเสร็จสิ้นโครงการ โดยในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ส่งรายงานต่อสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ในเขตท้องที่อื่นให้ส่งรายงานต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดแห่งท้องที่นั้น

องค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนจะส่งรายงานด้วยตนเองหรือส่งโดย ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด แล้วแต่กรณี ส่งรายงานดังกล่าวต่อสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ข้อ ๘ ในการกำกับ ดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์ หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษา แนะนำถึงหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์ หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนที่ถูกต้องและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) มีหนังสือแจ้งให้องค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนนั้นชี้แจงข้อเท็จจริง หรือความเห็นในการปฏิบัติงานหรือส่งผู้แทนมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่น มาประกอบการพิจารณาภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๓) มีหนังสือแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นประกอบการพิจารณา

ข้อ ๙ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตท้องที่ใดได้กระทำการกำกับ ดูแลและตรวจสอบองค์กร สาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ทำบันทึกเป็น หนังสือรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครหรือสำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม แห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๘ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์ องค์กรสวัสดิการชุมชนหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๑ เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการรับจ่ายเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม องค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชนต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปี

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ



พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “องค์กรสวัสดิการสังคม” ในมาตรา ๓
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““องค์กรสวัสดิการสังคม” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการ
สังคม องค์กรสาธารณประโยชน์ และองค์กรสวัสดิการชุมชน”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มพินัยมคํ่าว่า “องค์กรสวัสดิการชุมชน” “ชุมชน” และ “เครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน” ระหว่างคํ่าว่า “องค์กรสาธารณประโยชน์” และ “กองทุน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

“องค์กรสวัสดิการชุมชน” หมายความว่า องค์กรภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่สมาชิกในชุมชน หรือปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมของเครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน และได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตเกี่ยวพันกัน และมีการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน อย่างเป็นปกติและต่อเนื่อง โดยเหตุที่อยู่ในอาณาบริเวณเดียวกัน หรือมีอาชีพเดียวกัน หรือประกอบกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน หรือมีวัฒนธรรม ความเชื่อ หรือความสนใจร่วมกัน

“เครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน” หมายความว่า องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวขององค์กรสวัสดิการชุมชนมากกว่าหนึ่งองค์กรเพื่อร่วมมือ ประสานงาน และเชื่อมโยงในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรสวัสดิการชุมชนในทุกระดับ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “ก.ส.ค.” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง

(๓) ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์หรือผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลตาม (๕) เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

(๕) กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ได้แก่ ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์จำนวนแปดคน และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนจำนวนแปดคน

(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนแปดคน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งองค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนได้เลือกกันเอง แล้วแต่กรณี และการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านกฎหมายอย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๕) ถึง (๑๘) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชน ตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๐/๑

(๑๖) วางระเบียบเกี่ยวกับการกำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชนเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๗) กำหนดมาตรฐานในการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติ สำหรับผู้ซึ่งปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๘) วางระเบียบเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนในด้านวิชาการและการพัฒนาบุคลากร ให้แก่นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัคร ตามมาตรา ๓๕ (๒)

(๑๙) วางระเบียบเกี่ยวกับการคืนเงินอุดหนุนที่องค์กรสาธารณประโยชน์ และองค์กรสวัสดิการชุมชนได้รับไปตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๐/๓”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) กำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “ก.ส.จ.” ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง
- (๓) ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์หรือผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลตาม (๕) เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดจังหวัด แรงงานจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตจังหวัดจำนวนหนึ่งคน

(๕) กรรมการซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง ได้แก่ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจำนวนสามคน ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ในเขตจังหวัดจำนวนสามคน และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนในเขตจังหวัดจำนวนสามคน

- (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนสามคน

ให้พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรสาธารณประโยชน์ หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนในจังหวัดนั้นได้เลือกกันเอง แล้วแต่กรณี และการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมอย่างน้อยหนึ่งคน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดรับผิดชอบในงานธุรการของ ก.ส.จ. และให้มีอำนาจหน้าที่ภายในเขตพื้นที่ของจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมเสนอต่อ ก.ส.จ.
- (๒) รวบรวมข้อมูล สถิติ แผนงาน และโครงการ เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม
- (๓) เป็นศูนย์กลาง ประสานงาน เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ งานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม
- (๔) ร่วมมือและประสานงานกับราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และองค์กรสวัสดิการสังคม ตลอดจนองค์กรอื่นในการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรสวัสดิการสังคมแล้วรายงานต่อ ก.ส.จ.
- (๖) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรสวัสดิการสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชุมชน และองค์กรอื่นให้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม
- (๗) กำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์ และองค์กรสวัสดิการชุมชนตามพระราชบัญญัตินี้
- (๘) จัดทำทะเบียนเกี่ยวกับองค์กรสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัคร และผู้รับบริการสวัสดิการสังคม
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.ส.จ. มอบหมาย”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร เรียกโดยย่อว่า “ก.ส.ก.” ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ
- (๒) ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง
- (๓) ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์หรือผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากบุคคลตาม (๕) เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ และผู้แทนศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง

(๕) กรรมการซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง ได้แก่ ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวนหกคน และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนในเขตกรุงเทพมหานครจำนวนหกคน

- (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจำนวนหกคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร แต่งตั้งข้าราชการในสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งองค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชนได้เลือกกันเอง แล้วแต่กรณี และการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐโดยผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมอย่างน้อยหนึ่งคน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการ
สังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ให้ ก.ส.ก. มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ และให้สำนักพัฒนาสังคม
กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการของ ก.ส.ก. และให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๐
ทั้งนี้ ภายในเขตกรุงเทพมหานคร”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๖ องค์กรสวัสดิการชุมชน มาตรา ๔๐/๑ ถึง
มาตรา ๔๐/๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

“หมวด ๖

องค์กรสวัสดิการชุมชน

มาตรา ๔๐/๑ องค์กรภาคประชาชนที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่
สมาชิกในชุมชนหรือที่ได้รวมตัวเป็นเครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการ
กำหนด โดยคำนึงถึงความหลากหลายทางภูมิสังคมของแต่ละชุมชนที่ท้องถิ่นอาจยื่นคำขอต่อ
คณะกรรมการให้รับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนได้

การยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการรับรององค์กรสวัสดิการชุมชนนั้น คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ให้องค์กร
สวัสดิการชุมชนถือปฏิบัติด้วยก็ได้

เมื่อมีการรับรองให้องค์กรใดเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนแล้ว ให้จัดแจ้งการรับรองเป็น
องค์กรสวัสดิการชุมชนในทะเบียนองค์กรสวัสดิการชุมชน และให้สำนักงานประกาศการรับรองใน
ราชกิจจานุเบกษา โดยระบุชื่อองค์กรสวัสดิการชุมชนนั้น

มาตรา ๔๐/๒ องค์กรสวัสดิการชุมชนอาจได้รับการสนับสนุนในการจัดสวัสดิการสังคม
หรือการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม

การสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐/๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าองค์กรสวัสดิการชุมชนใดมีพฤติการณ์ในการจัดสวัสดิการสังคมที่ไม่สุจริต หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดหรือไม่มีผลงานตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด อาจถูกเพิกถอนการรับรองได้ และให้นำความในมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐/๔ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรสาธารณประโยชน์ อาจให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรสวัสดิการชุมชนตามควรแก่กรณี”

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด และคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด และคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนครบวาระเดิมและให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนตามมาตรา ๗ (๕) มาตรา ๑๓ (๕) และมาตรา ๒๑ (๕) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่งตั้งในคณะกรรมการดังกล่าวแล้วแต่กรณี เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าคณะกรรมการดังกล่าวประกอบไปด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๑๔ ให้นำยกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อให้สามารถส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมโดยองค์กรภาคประชาชนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของสมาชิก และเกิดระบบการช่วยเหลือเกื้อกูลในสังคมและชุมชน ตลอดจนการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายการจัดสวัสดิการชุมชน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมและการพึ่งพาตนเองของชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งอย่างทั่วถึง เหมาะสม และเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่ง
ของผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสวัสดิการ
ชุมชน ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“ผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน” หมายความว่า กรรมการบริหารองค์กรสวัสดิการชุมชน
ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรสวัสดิการชุมชนแห่งนั้น

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อ ๔ ให้สำนักงานเสนอปลัดกระทรวงออกประกาศให้มีการเลือกกรรมการผู้แทนองค์กร
สวัสดิการชุมชน โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ให้องค์กรสวัสดิการชุมชนเสนอชื่อผู้แทนองค์กร
สวัสดิการชุมชน ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้มีการ
ประกาศ

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ
ทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้มีอำนาจลงนาม
ขององค์กรสวัสดิการชุมชน ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นให้มีการเสนอชื่อผู้แทน
องค์กรสวัสดิการชุมชน

ให้กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนมาจากผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนในภูมิภาค ตามหลักเกณฑ์การแบ่งภาคโดยกระทรวงมหาดไทยประกอบด้วยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคกลางไม่รวมกรุงเทพมหานคร จำนวนภาคละหนึ่งคน และให้มีผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนจากกรุงเทพมหานครจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนประเภทเครือข่ายจำนวนสามคน

ข้อ ๕ การเสนอชื่อผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนตามข้อ ๔ ให้องค์กรสวัสดิการชุมชน แต่ละประเภทเสนอได้จำนวนองค์กรละหนึ่งคน โดยให้ระบุความประสงค์เป็นผู้แทนตามข้อ ๔ วรรคสาม ให้ชัดเจน พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสบการณ์การทำงาน และคำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด พร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนด หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงสถานที่ที่ระบุไว้ในประกาศด้วย

ข้อ ๖ ให้สำนักงานจัดทำเอกสารแสดงชื่อตัวชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อ ตามลำดับตัวอักษรแบบกระจายตามภาคและเครือข่าย ส่งให้องค์กรสวัสดิการชุมชนแต่ละประเภท ในแต่ละภาคและกรุงเทพมหานครเลือกผู้แทนตามข้อ ๔ ทั้งนี้ ในกรณีผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ประเภทเครือข่ายให้องค์กรประเภทนั้นเป็นผู้เลือก

การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ผู้ใช้สิทธิต้องมาจากการปรึกษาหารือในแต่ละองค์กรและได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสวัสดิการชุมชนนั้น โดยให้ส่งแบบการใช้สิทธิตามที่ ปลัดกระทรวงกำหนดต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนดหรือส่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงสำนักงานตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

ให้สำนักงานแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจนับคะแนนอย่างน้อยห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน เพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจากบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่สิ้นสุด การให้มีการเสนอชื่อ

ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในแต่ละประเภทตามลำดับตามข้อ ๔ วรรคสาม เป็นผู้ได้รับการเลือก ในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่าได้รับคะแนนเสียงเท่ากันในระดับท้ายของแต่ละประเภทให้ใช้วิธีการจับฉลาก โดยกรรมการตรวจนับคะแนนเป็นผู้จับฉลากแทน

ให้สำนักงานเสนอชื่อผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดในแต่ละประเภทตามจำนวนที่ระบุไว้ในวรรคสี่ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับในแต่ละประเภทไว้เป็นจำนวนไม่เกินสองเท่าของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสี่

ข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๘ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) เป็นกรรมการบริหารขององค์กรสวัสดิการชุมชน

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิด

อันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๘ ยกเว้นข้อ ๘ (ข) (๑)

กรณีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๘ (ก) (๑) หากผู้นั้นได้เข้าดำรงตำแหน่งในองค์กรที่เสนอชื่อ ภายในเก้าสิบวัน ไม่ถือว่าขาดคุณสมบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ ให้สำนักงานเสนาอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๖ วรรคหก ตามลำดับ เป็นกรรมการแทนและให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ
ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการ

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสองและมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงได้วางระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ให้กรรมการและอนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อกณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครั้งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ”

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

วัฒนา เมืองสุข

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการกำหนดบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเป้าหมายเป็นผู้รับบริการสวัสดิการสังคม

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงกำหนดบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเป้าหมายเป็นผู้รับบริการสวัสดิการสังคมไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการกำหนดบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเป้าหมายเป็นผู้รับบริการสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อกำหนดนี้

“ผู้รับบริการสวัสดิการสังคม” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบาก หรือที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ

“องค์กรสวัสดิการสังคม” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม องค์กรสาธารณประโยชน์ และองค์กรสวัสดิการชุมชน

ข้อ ๔ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเป้าหมายที่เข้าข่ายสมควรได้รับบริการสวัสดิการสังคม จากองค์การสวัสดิการสังคมตามข้อกำหนดนี้ ประกอบด้วย กลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มผู้พิการ ครอบครัวและผู้ถูกละเมิดทางเพศ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มคนพิการ กลุ่มชุมชนเมือง คนจนเมือง คนเร่ร่อน กลุ่มแรงงานข้ามชาติและแรงงานต่างด้าว กลุ่มแรงงานนอกระบบ กลุ่มคนจากจังหวัดชายแดน ภาคใต้ กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์และผู้ได้รับผลกระทบ กลุ่มคนที่มีปัญหาสถานะบุคคล และกลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนไทยในต่างประเทศ กลุ่มผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม และกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

หมวด ๑

กลุ่มเด็กและเยาวชน

ข้อ ๕ เด็ก หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะ ด้วยการสมรส

ข้อ ๖ เด็กเร่ร่อน หมายถึง เด็กที่ไม่มีบิดา มารดา หรือผู้ปกครองหรือมีแต่ไม่เลี้ยงดู หรือไม่สามารถเลี้ยงดูได้ จนเป็นเหตุให้เด็กต้องเร่ร่อนไปในที่ต่าง ๆ หรือเด็กที่มีพฤติกรรมใช้ชีวิตเร่ร่อน จนน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพของตน

ข้อ ๗ เด็กกำพร้า หมายถึง เด็กที่บิดาและหรือมารดาเสียชีวิต เด็กที่ไม่ปรากฏบิดามารดาหรือไม่สามารถสืบหาบิดามารดาได้

ข้อ ๘ เด็กที่อยู่ในสภาพยากลำบาก หมายถึง เด็กที่อยู่ในครอบครัวยากจนหรือบิดามารดาหย่าร้าง ทั้งร้าง ถูกคุมขัง หรือแยกกันอยู่และได้รับความลำบาก หรือเด็กที่ต้องรับภาระหน้าที่ในครอบครัวเกินวัยหรือกำลังความสามารถและสติปัญญา หรือเด็กที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ทั้งในสถานการณ์ปกติและสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือเด็กที่ประสบความรุนแรงในจังหวัดชายแดนใต้

ข้อ ๙ เด็กพิการ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สมอง สติปัญญาหรือจิตใจไม่ว่าความบกพร่องนั้นจะมีมาแต่กำเนิดหรือเกิดขึ้นภายหลัง

ข้อ ๑๐ เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด ที่กระทำความผิดและมีปัญหาวิกฤติ หมายถึง เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร เด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีหรืออยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย

ข้อ ๑๑ เด็กที่มีความสามารถพิเศษ หมายถึง เด็กที่แสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านในด้านสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ การใช้ภาษา การเป็นผู้นำ การสร้างงานทางทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง ความสามารถทางด้านดนตรี ความสามารถทางกีฬาและความสามารถพิเศษทางวิชาการในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือหลายสาขาอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กอื่นที่มีอายุระดับเดียวกัน สภาพแวดล้อมหรือประสบการณ์เดียวกัน

ข้อ ๑๒ เด็กที่ถูกทารุณกรรม หมายถึง เด็กที่ถูกกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใด ๆ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายเสรีภาพหรือเกิดอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจ การกระทำผิดทางเพศต่อเด็ก หรือใช้เด็กให้กระทำหรือประพฤติในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจหรือขัดต่อกฎหมายอันดี ไม่ว่าจะเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๓ เยาวชน หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ถึงยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

หมวด ๒

กลุ่มผู้หญิง ครอบครัวและผู้ถูกละเมิดทางเพศ

ข้อ ๑๔ ผู้หญิง หมายถึง เพศหญิงโดยกำเนิด หรือหมายความรวมถึงผู้ที่ถูกเลือกให้เป็นเพศหญิงตั้งแต่เกิด

ข้อ ๑๕ ครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ผูกพันและใช้ชีวิตร่วมกันทำหน้าที่เป็นสถาบันหลักฐานรากสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิต ครอบครัวมีหลากหลายรูปแบบและหลากหลายลักษณะ นอกเหนือจากครอบครัวที่ครบถ้วนทั้งบิดา มารดาและบุตร

ข้อ ๑๖ หญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พร้อม หมายถึง เด็กหญิงและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีตั้งครรภ์โดยไม่พร้อมที่จะเลี้ยงดูบุตร หรือใช้ชีวิตของตนโดยปกติ

ข้อ ๑๗ หญิงที่ตั้งครรภ์ไม่พร้อม หมายถึง หญิงตั้งครรภ์โดยไม่พร้อมที่จะเลี้ยงดูบุตร หรือใช้ชีวิตของคนโดยปกติ

ข้อ ๑๘ ผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง ผู้ที่ถูกกระทำจากการกระทำใด ๆ ที่มุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดครองธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการหรือยอมรับการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท บุคคลในครอบครัว ได้แก่ คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภรรยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

ข้อ ๑๙ ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว หมายถึง ครอบครัวที่สมาชิกหลักมีแค่มารดาหรือบิดาและบุตร เนื่องจากคู่สมรสหย่าร้าง เสียชีวิต ละทิ้ง แยกทาง การเป็นมารดาหรือบิดานอกสมรส โดยครอบครัวที่มีมารดาหรือบิดาคนเดียวอาจอาศัยอยู่แยกต่างหากหรืออยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเป็นลักษณะครัวเรือนขยายได้ แต่ไม่มีการอยู่กินฉันสามีภรรยาหรือฐานะคู่รักของหญิงหรือชายระหว่างผู้เป็นบิดาและมารดา ส่วนบุตรในครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว หมายถึง ลูกที่มีอายุไม่เกินยี่สิบปี หรืออายุไม่เกินยี่สิบห้าปี หากกำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา

ข้อ ๒๐ หญิงหม้าย ชายหม้าย หมายถึง หญิงหรือชายที่ไร้คู่ครองเพราะคู่สมรสเสียชีวิต และยังไม่ได้แต่งงานใหม่และหมายรวมถึงเพราะหย่าขาดจากกันด้วย

ข้อ ๒๑ ผู้ถูกละเมิดทางเพศ หมายถึง ผู้ที่ถูกกระทำจากบุคคลที่มีพฤติกรรมที่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นในเรื่องเพศ ไม่ว่าจะเป็นคำพูด สายตา และการใช้ท่าที รวมไปถึงจนถึงการบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ การข่มขืน การกระทำใด ๆ ก็ตามที่ทำให้ผู้ถูกกระทำรู้สึกอึดอัดหรืออับอาย เป็นการล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัวและผู้ถูกกระทำไม่ยินยอมพร้อมใจให้ทำถือเป็นการล่วงละเมิดทางเพศทั้งสิ้น

ข้อ ๒๒ ผู้ค้าประเวณี หมายถึง ผู้ที่ยอมรับการกระทำชำเราหรือยอมรับการกระทำอื่นใดหรือการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสำส่อนเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

หมวด ๓

กลุ่มผู้สูงอายุ

ข้อ ๒๓ ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป

ข้อ ๒๔ คนชรา หมายถึง ผู้สูงอายุ

หมวด ๔

กลุ่มคนพิการ

ข้อ ๒๕ คนพิการ หมายถึง บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว

การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใดประกอบกับ มีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใดเพื่อให้ สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้อย่างบุคคลทั่วไป

หมวด ๕

กลุ่มชุมชนเมือง คนจนเมือง คนเร่ร่อน

ข้อ ๒๖ ชุมชนเมือง หมายถึง ชุมชนในเขตเทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษตามที่มีกฎหมายจัดตั้ง

ข้อ ๒๗ คนจนเมือง หมายถึง คนที่มีรายได้น้อย รายได้ไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการ ขั้นพื้นฐาน หรือรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน รวมถึงความขัดสน คนด้อยโอกาส คนด้อยสิทธิ ด้อยศักดิ์ศรี คนในภาวะยากลำบาก คนชายขอบของสังคม ที่อาศัยอยู่ชุมชนเมือง โดยพิจารณา ทั้งเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม จิตวิญญาณ

ข้อ ๒๘ คนเร่ร่อน หมายถึง ผู้ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักเป็นแหล่งกินอยู่หลับนอน ในที่สาธารณะ ซึ่งในที่นี้จะหมายความรวมถึงคนไร้ที่พึ่ง คนไร้บ้าน

หมวด ๖

กลุ่มแรงงานข้ามชาติ และแรงงานต่างด้าว

ข้อ ๒๙ แรงงานข้ามชาติ หมายถึง บุคคลซึ่งจะถูกว่าจ้างให้ทำงาน กำลังถูกว่าจ้างหรือเคย ถูกว่าจ้างแรงงาน โดยได้รับค่าตอบแทนในรัฐที่ตนไม่ได้เป็นคนของชาตินั้น

ข้อ ๓๐ แรงงานต่างด้าว หมายถึง คนต่างด้าวที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่เข้ามา ทำงานในประเทศไทย

หมวด ๗

กลุ่มแรงงานนอกระบบ

ข้อ ๓๑ แรงงานนอกระบบ หมายถึง ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับความคุ้มครองและไม่มีหลักประกัน ทางสังคมจากการทำงาน

หมวด ๘

กลุ่มคนจากจังหวัดชายแดนภาคใต้

ข้อ ๓๒ คนจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่ได้รับผลกระทบสืบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

หมวด ๙

กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์และผู้ได้รับผลกระทบ

ข้อ ๓๓ ผู้ติดเชื้อเอชไอวี หมายถึง ผู้ที่ได้รับเชื้อเอชไอวี ซึ่งเป็นไวรัสชนิดหนึ่งเข้าสู่ร่างกาย และได้ไปทำลายเซลล์เม็ดเลือดขาวที่ทำหน้าที่ป้องกันร่างกายจากเชื้อโรค จึงไม่สามารถทำหน้าที่ได้ตามปกติ

ข้อ ๓๔ ผู้ป่วยเอดส์ หมายถึง ผู้ที่ได้รับเชื้อเอชไอวีแล้วระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายเสื่อมหรือภูมิคุ้มกันบกพร่องทำให้เกิดการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อฉวยโอกาสต่าง ๆ เช่น วัณโรค ปอดอักเสบ และเยื่อหุ้มสมองอักเสบจากเชื้อรา

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับผลกระทบ หมายถึง ครอบครัวของผู้ติดเชื้อเอชไอวีหรือผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับผลกระทบและส่งผลให้สมาชิกในครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ยากลำบากและได้รับความเดือดร้อนมีภาระการดูแลเอาใจใส่ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ เช่น การลาออกจากการทำงานประจำมาทำหน้าที่ดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

หมวด ๑๐

กลุ่มคนที่มีปัญหาสถานะบุคคลและกลุ่มชาติพันธุ์

ข้อ ๓๖ คนไร้รัฐไร้สัญชาติ หมายถึง บุคคลที่ไม่ถูกบันทึกในทะเบียนราษฎรของรัฐใดเลย จึงไร้การรับรองสถานะบุคคลตามกฎหมายโดยหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมาย อันเป็นผลต่อมาให้ไม่มีเอกสารรับรองตัวบุคคลที่ออกโดยหน่วยงานดังกล่าว

ข้อ ๓๗ บุคคลที่มีสถานะทางทะเบียนแต่ยังไร้สัญชาติ หมายถึง บุคคลที่ถูกบันทึกในทะเบียนราษฎรของรัฐใดรัฐหนึ่งแต่ไม่ได้รับการรับรองในสถานะคนสัญชาติโดยรัฐนั้น หรือรัฐอื่นใดเลยบนโลก

ข้อ ๓๘ คนตกหล่นทางทะเบียนราษฎร หมายถึง คนไร้รัฐซึ่งอาจจะเป็นคนที่เกิดในประเทศไทยหรือนอกประเทศไทยก็ได้ แต่มีเหตุทำให้ตกหล่นจากทะเบียนราษฎรทั้งของประเทศต้นทางหรือของประเทศไทย

ข้อ ๓๙ คนเข้าเมืองผิดกฎหมาย หมายถึง บุคคลต่างด้าวที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในรัฐเจ้าของดินแดน และยังรวมถึงบุคคลที่เกิดในประเทศไทยแต่ไม่มีสัญชาติไทยตามพระราชบัญญัติสัญชาติอีกด้วย

ข้อ ๔๐ คนไร้สัญชาติ หมายถึง บุคคลที่ไม่ได้รับการยอมรับสถานะคนสัญชาติโดยรัฐเจ้าของทะเบียนราษฎรใดเลย ซึ่งคนไร้สัญชาติอาจมีรัฐหรือไร้รัฐ ก็ได้

ข้อ ๔๑ ชนกลุ่มน้อยในทะเบียนราษฎรไทย หมายถึง บุคคลที่เป็นสมาชิกของกลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและถูกบันทึกในทะเบียนราษฎรไทย แต่มีลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมแตกต่างจากกลุ่มใหญ่ในประเทศไทย ความต่างนี้อาจจะเป็นเรื่องของภาษา หรือศาสนา หรือวิถีชีวิต เป็นต้น

ข้อ ๔๒ คนชาติพันธุ์ หมายถึง คนที่เป็นสมาชิกของกลุ่มชาติพันธุ์ใดชาติพันธุ์หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีเชื้อสายไทย หรือคนที่ไม่ใช่เชื้อสายไทยซึ่งจะมีประเทศต้นทางของตนรับรองสถานะบุคคลตามกฎหมายหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๔๓ คนพลัดถิ่น หมายถึง คนที่อพยพย้ายถิ่นจากประเทศต้นทางข้ามไปอาศัยในอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งมีทั้งคนสัญชาติไทยและคนต่างด้าวที่มีเชื้อสายไทยหรือเชื้อสายต่างด้าว

ข้อ ๔๔ ผู้ลี้ภัยหรือคนหนีภัยความตาย หมายถึง คนที่ประสบภัยต่อชีวิตในประเทศต้นทางและอพยพ หนีภัยดังกล่าวเข้ามาอาศัยในประเทศไทย ซึ่งอาจเป็นคนสัญชาติไทยและคนต่างด้าวที่มีเชื้อสายไทยหรือเชื้อสายต่างด้าว

หมวด ๑๑

กลุ่มคนไทยในต่างประเทศ

ข้อ ๔๕ คนไทยในต่างประเทศ หมายถึง คนไทยที่มีเชื้อชาติไทย หรือสัญชาติไทย ที่พำนักอยู่ในต่างประเทศ ทั้งคนไทยที่มีการย้ายถิ่นที่อยู่ คนไทยที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ได้แก่ ไปทำงาน ศึกษา ท่องเที่ยว กลุ่มที่เป็นบุตรบุญธรรม และอื่น ๆ และคนไทยที่อยู่ต่างประเทศโดยผิดกฎหมายที่ประสบภาวะที่ยากลำบากในต่างประเทศ ได้แก่ คนไทยที่เผชิญสภาวะ อาภิ คนไทยที่แต่งงานไปอยู่ต่างประเทศและถูกทอดทิ้ง ผู้ไปขายบริการทางเพศ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หญิงไทยที่ถูกชักพาไปแต่งงาน ผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทางเพศ คนไทยถูกดำเนินคดีในต่างประเทศ แรงงานถูกหลอกไปทำงาน แรงงานเข้าเมืองถูกกฎหมายแต่ไม่ได้รับการปฏิบัติตามสัญญาจ้างคนไทยที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ เช่น สงคราม ภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุ คนไทยที่ประสบปัญหาการปรับตัวข้ามวัฒนธรรม คนไทยที่ถูกนำพาหรือลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย รวมทั้งคนไทยที่อยู่ในสภาวะเสี่ยง อาภิ เด็กสองวัฒนธรรม คนไทยที่มีลูกติด ผู้ไปทำงานต่างประเทศที่ถูกต้องตามกฎหมาย

หมวด ๑๒

กลุ่มผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม

ข้อ ๔๖ ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม หมายถึง ผู้ที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ซึ่งแยกตามช่วงเวลา คือ ก่อนการพิจารณาคดีของศาล เช่น ผู้เสียหายและเหยื่อในคดีอาญา คดีแพ่ง คดีปกครอง ผู้ต้องหา พยาน ระหว่างการดำเนินคดีของศาล เช่น โจทก์ จำเลย ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี และหลังคำพิพากษาของศาล เช่น ผู้ต้องราชทัณฑ์ ผู้ถูกคุมประพฤติ ผู้ต้องกักขัง เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา ถูกหนีตามคำพิพากษา

ข้อ ๔๗ ผู้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมที่ควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ได้แก่ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วย ผู้ที่ไร้ญาติ บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ คนต่างด้าว คนไทยในต่างประเทศ

ข้อ ๔๘ ผู้ที่กลับคืนสู่ชุมชน ได้แก่ ผู้พ้นโทษ หรือผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยจากหน่วยงาน
ในกระบวนการยุติธรรม

ข้อ ๔๙ ผู้ที่ได้รับผลกระทบ ได้แก่ ครอบครัวของผู้ที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในคดีอาญา
คดีแพ่ง และคดีปกครอง และครอบครัวผู้ที่กลับคืนสู่ชุมชน รวมทั้งเด็กติดผู้ต้องขัง

ข้อ ๕๐ กลุ่มเสี่ยง ได้แก่ บุคคลและครอบครัวที่มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิด บุคคล
และครอบครัวที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากบุคคลที่กระทำความผิด และชุมชน
ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากบุคคลที่กระทำความผิด

หมวด ๑๓

กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

ข้อ ๕๑ บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ หมายถึง บุคคลที่มีรสนิยมทางเพศ หรือมี
ความพึงพอใจทางเพศและหรือมีลักษณะการแสดงออกทางเพศในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ รักเพศเดียวกัน
รักสองเพศ คนข้ามเพศ คนที่มีลักษณะเพศทางชีววิทยาไม่ชัดเจน และกลุ่มคนที่มีลักษณะทางเพศ
ที่อาจทำให้ได้รับผลกระทบทางสังคม

ข้อ ๕๒ คนรักเพศเดียวกัน ได้แก่ หญิงรักหญิง คือ ผู้มีเพศสรีระหรือเพศภาวะ เป็นหญิง
มีความรู้สึก ดึงดูด สนใจทั้งอารมณ์ความรักใคร่ ทางเพศ และมีสัมพันธ์ภาพทางเพศที่ลึกซึ้งกับบุคคล
ที่มีเพศสรีระหรือเพศภาวะเป็นหญิงเช่นเดียวกัน หรือชายรักชาย คือ ผู้มีเพศสรีระหรือเพศภาวะ
เป็นชาย มีความรู้สึก ดึงดูด สนใจ ทั้งอารมณ์ความรักใคร่ทางเพศ และมีสัมพันธ์ภาพทางเพศ
ที่ลึกซึ้งกับบุคคลที่มีเพศสรีระหรือเพศภาวะเป็นชายเช่นเดียวกัน

ข้อ ๕๓ คนรักสองเพศ ได้แก่ ผู้มีความรู้สึก ดึงดูด สนใจทั้งอารมณ์ความรักใคร่ ทางเพศ
และมีสัมพันธ์ภาพทางเพศ ได้กับทั้งบุคคลที่มีเพศสรีระหรือเพศภาวะเป็นหญิงและบุคคลที่มีเพศ
สรีระหรือเพศภาวะเป็นชาย

ข้อ ๕๔ คนข้ามเพศ ได้แก่ ผู้ที่มีประสบการณ์การแสดงออกทางเพศไม่สอดคล้องกับ
เพศกำเนิด และเพศภาวะ ที่เป็นความคาดหวังทางสังคม แต่เป็นความรู้สึกเฉพาะในแต่ละบุคคล
คนข้ามเพศ มีทั้งจากชายเป็นหญิง เช่น กะเทย สาวประเภทสอง หรือผู้หญิงข้ามเพศ เป็นต้น
และจากหญิงเป็นชาย เช่น ทอม รวมถึงผู้ที่นิยามตนเองว่าไม่ใช่ทั้งหญิงทั้งชาย

ข้อ ๕๕ คนที่มีลักษณะเพศทางชีววิทยาไม่ชัดเจน ได้แก่ ผู้ที่มีลักษณะเพศ ที่ไม่สามารถระบุ
ได้อย่างชัดเจนว่าเป็นหญิงหรือเป็นชาย อาจมีลักษณะที่เข้าข่ายทั้งหญิงและชาย หรือไม่เข้าข่ายทั้งหญิง
หรือชาย ปรากฏได้ตั้งแต่รูปแบบเพศสรีระที่เห็นได้ด้วยตา เช่น อวัยวะเพศ หรือที่เรียกว่า กะเทยแท้
ไปจนถึงการตรวจพบด้วยกระบวนการทางการแพทย์ เช่น โครโมโซม หรือฮอร์โมน ทั้งนี้อาจปรากฏ
ตั้งแต่แรกเกิด หรือในภายหลังก็ได้

ข้อ ๕๖ คนที่มีลักษณะทางเพศที่อาจทำให้ได้รับผลกระทบทางสังคม ได้แก่ ผู้ที่มีพฤติกรรม การใช้ชีวิตในแบบที่ไม่เป็นไปตามความคาดหวังทางสังคมในเรื่องเพศ เช่น คนที่นิยมแต่งกายข้ามเพศ ซึ่งอาจไม่ได้มีรสนิยมในทางรักเพศเดียวกันหรือคนที่มีลักษณะไม่ชัดเจนในเพศภาวะเป็นชายหรือหญิง

หมวด ๑๔

การส่งเสริมสนับสนุน

ข้อ ๕๗ ให้องค์การสวัสดิการสังคม ศึกษา วิเคราะห์ พิจารณาให้การช่วยเหลือแก่บุคคล หรือกลุ่มบุคคลเป้าหมายผู้รับบริการสวัสดิการสังคม และอาจได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

การกำหนดบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเป้าหมายเป็นผู้รับบริการสวัสดิการสังคม

และข้อเสนอแนะ มาตรการ แนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ๑๓ กลุ่มเป้าหมาย

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
หมวด ๑ กลุ่มเด็กและเยาวชน		
๕	เด็ก	<p>เด็กทั่วไป</p> <p>๑. มาตรการการผลักดันนโยบาย แผน ยุทธศาสตร์และข้อมูล</p> <p>๑.๑ ผลักดันให้มีการดำเนินการตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย (๐-๕) ปี ระยะยาว พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๙ อย่างจริงจัง</p> <p>๑.๒ การจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศกลางของเด็กแรกเกิด – ๑๘ ปี</p> <p>๒. มาตรการส่งเสริมการศึกษา</p> <p>๒.๑ ส่งเสริมให้มีสถานรับเลี้ยงเด็กในระดับอำเภอ</p> <p>๒.๒ จัดให้มีหลักสูตรสวัสดิการสังคมให้เด็กเข้าถึงแหล่งทรัพยากรทางสังคมการมีจิตอาสาและส่งเสริมกิจกรรมทางสังคม</p> <p>๒.๓ ส่งเสริมโรงเรียนคุ้มครองเด็ก</p> <p>๒.๔ จัดให้มีหลักสูตรโรงเรียนพ่อแม่</p> <ul style="list-style-type: none"> • ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษามีหลักสูตร หรืออบรมด้านคุณธรรมและจริยธรรม วัฒนธรรม ประเพณีไทยแก่เด็กและเยาวชน • พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนโดยให้เด็กเป็นศูนย์กลาง • ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียนโดยผ่านสื่อมวลชน <p>๓. มาตรการส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน</p> <p>๓.๑ ส่งเด็กกลับคืนสู่ครอบครัว</p> <p>๓.๒ ส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและกลไกในพื้นที่ที่มีความพร้อม และทักษะในการดูแลเด็ก</p> <p>๓.๓ หน่วยเคลื่อนที่ดูแลเด็กในชุมชน</p> <p>๓.๔ ให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาครอบครัวกระจายในทุกชุมชน</p> <p>๓.๕ ส่งเสริมให้มีมุมให้นมลูก ศูนย์รับเลี้ยงเด็กในสถานประกอบการ</p> <p>๔. มาตรการพัฒนาบุคลากร</p> <p>๔.๑ จัดตั้งสถาบันพัฒนาองค์ความรู้สำหรับผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กและครอบครัว</p> <p>๔.๒ ประเมินสุขภาพจิตครูและบุคลากรทางการศึกษา</p> <p>๔.๓ ให้นักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยาให้คำปรึกษาหรือจิตวิทยาคลินิกในโรงเรียน</p> <p>๕. มาตรการแก้ไขปัญหาพฤติกรรม</p> <p>๕.๑ ให้ความสำคัญกับปัญหาของเด็กในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ การใช้ความรุนแรงและอบายมุข</p> <p>๕.๒ มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม ในการป้องกันปัญหาของเด็ก และมี บทลงโทษแก่เจ้าหน้าที่ที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ</p>
๖	เด็กเร่ร่อน	<p>เด็กเร่ร่อน</p> <p>๑. การสร้างเครือข่ายระบบข้อมูลทะเบียนองค์กรและเด็กเร่ร่อน</p> <p>๒. ส่งเสริมโครงการครูข้างถนน และให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ทำงานเชิงรุกในการเข้าคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก</p> <p>๓. ส่งเสริมให้เด็กเร่ร่อนที่มีความพร้อมกลับคืนสู่ครอบครัว</p>

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
		๔. จัดให้มีสถานที่รองรับและพัฒนาเด็กอย่างเพียงพอและมีบุคลากรที่เชี่ยวชาญในการดูแลเด็ก ๕. ส่งเสริมบทบาทของท้องถิ่นในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กในพื้นที่
๗	เด็กกำพร้า	เด็กกำพร้า ๑. ส่งเสริมให้มีครอบครัวอุปถัมภ์ ครอบครัวทดแทน และพัฒนาระบบติดตามประเมินศักยภาพของครอบครัว ๒. ให้มีนักสังคมสงเคราะห์ที่เพียงพอในการประเมินครอบครัว ๓. ผลิตสื่อให้สังคมสนใจและช่วยกันดูแลเด็กกำพร้าส่งเสริมให้มีกิจกรรมพัฒนาเด็ก รายเดี่ยว รายกลุ่ม และพัฒนาบทบาทของอาสาสมัครในการดูแลเด็กและครอบครัว
๘	เด็กที่อยู่ในสภาพยากลำบาก	เด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ๑. จัดทำฐานข้อมูลเด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ๒. ให้ความสำคัญกับเด็กในพื้นที่พิเศษ เช่น กลุ่มลูกชาเล้ง เด็กลูกกรรมกรก่อสร้าง กลุ่มเด็กกองขยะ กลุ่มเด็กขายพวงมาลัย ๓. จัดให้มีโครงการครูข้างถนน และการเข้าถึงเด็กและครอบครัวในพื้นที่
๙	เด็กพิการ	เด็กพิการ ๑. ขยายโรงเรียนเรียนร่วม โรงเรียนการศึกษาพิเศษ ๒. ผลิตบุคลากรเฉพาะที่มีความชำนาญการให้เพียงพอต่อการดูแลคนพิการ เช่น การเพิ่มล่ามภาษามือ ๓. คำนึงถึงความปลอดภัยของคนพิการ โดยเฉพาะเด็กพิการ
๑๐	เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด	เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด ๑. จัดให้มีพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชนในทุกพื้นที่ เช่น สวนสาธารณะ ห้องสมุดมีชีวิต พิพิธภัณฑ์ ลานกีฬา ลานดนตรี ลานศิลปะ ลานวัฒนธรรม ๒. ให้เด็กกระทำผิดกับผู้ปกครองร่วมรับผิดชอบ โดยบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสาธารณะ ๓. จัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนทัศนคติให้กับเด็ก เช่น ให้เด็กพูดคุยกับผู้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง พูดคุยกับอาสาสมัครหรือให้ไปเป็นอาสาสมัครประเภทต่าง ๆ ๔. จัดให้มีระบบคณะที่ปรึกษา เพื่อนช่วยเพื่อน พี่ช่วยน้อง ๕. จัดให้มีกิจกรรม สื่อที่เข้าถึงกลุ่มพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กกลุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิด
๑๑	เด็กที่มีความสามารถพิเศษ	เด็กที่มีความสามารถพิเศษ ๑. สร้างความตระหนักให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้บริหารการศึกษา เข้าใจในลักษณะและแนวทางการช่วยเหลือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ๒. จัดทำแผนเชิงรุก สนับสนุนบุคลากรและงบประมาณในการจัดการการศึกษาและดูแลเด็กพิเศษ ๓. จัดให้มีการรวมกลุ่มของผู้ปกครองและกลุ่มเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ๔. จัดให้มีการตรวจประเมินเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (โดยถือเป็นสวัสดิการของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย)
๑๒	เด็กที่ถูกทารุณกรรม	เด็กที่ถูกทารุณกรรม ๑. จัดให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่อง Child Abuse ในระดับต่าง ๆ ๒. พัฒนาระบบสายด่วนและระบบส่งต่อในการช่วยเหลือเด็กที่ถูกทารุณกรรม ๓. จัดให้มีการประเมินสุขภาพจิตแก่บุคลากรที่ทำงานกับเด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรม ๔. ให้ท้องถิ่นมีแผนการทำงานและงบประมาณที่ชัดเจนในการคุ้มครองเด็กในพื้นที่

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
๑๓	เยาวชน	<p>เยาวชน</p> <p>๑. จัดให้หน่วยงานในพื้นที่เป็นพี่เลี้ยงให้กับกลุ่มเยาวชน</p> <p>๒. ส่งเสริมกิจกรรมจิตอาสาสำหรับเยาวชน และสนับสนุนให้เยาวชนทำกิจกรรมบริการสังคม</p> <p>๓. สนับสนุนงบประมาณและทรัพยากรในการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการทำงานของกลุ่มเยาวชน</p> <p>๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดแผนงานและสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาเยาวชน เช่น กลุ่มอาสาสมัคร ยุวชนกู่ชีพ</p> <p>๕. ส่งเสริมให้มีสมาชิกเยาวชนเพื่อให้เยาวชนได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์</p> <p>๖. ส่งเสริมกิจกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน เช่น ศูนย์เยาวชน ลานกีฬา ลานดนตรี</p>
หมวด ๒ กลุ่มผู้หญิง ครอบครัวและผู้ถูกละเมิดทางเพศ		
๑๔	ผู้หญิง	<p>การเสริมสร้างความตระหนักถึงศักดิ์ศรี คุณค่าความเป็นมนุษย์และความเสมอภาคระหว่างหญิงชาย</p> <p>ผู้หญิง</p> <p>๑. การเข้าถึงบริการทางอนามัยเจริญพันธุ์</p> <p>๒. ส่งเสริมให้ความรู้ทักษะชีวิตและการเข้าถึงสวัสดิการ</p> <p>๓. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความตระหนักและละเอียดอ่อนต่อการให้บริการ</p> <p>๔. การจัดหลักสูตรทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษาให้มีความเข้าใจสิทธิสตรี</p> <p>๕. การบูรณาการแผนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนโดยคำนึงถึงมิติหญิงชาย</p> <p>๖. การเสริมพลัง</p>
๑๕	ครอบครัว	<p>ครอบครัว</p> <p>๑. ศูนย์ให้คำปรึกษาครอบครัว</p> <p>๒. สนับสนุนให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของบุคคลในครอบครัว</p> <p>๓. ส่งเสริมครอบครัวเข้มแข็ง</p>
๑๖	หญิงวัยรุ่น ตั้งครรภ์ไม่ พร้อม	<p>หญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ไม่พร้อม/หญิงที่ตั้งครรภ์ไม่พร้อม</p> <p>๑. สวัสดิการที่จำเป็นเพื่อให้สามารถดูแลตนเอง บุตร และการศึกษาที่ต่อเนื่อง</p> <p>๒. ใช้ Group support</p> <p>๓. บ้านพัก/ครอบครัวอุปถัมภ์</p>
๑๗	หญิงที่ตั้งครรภ์ ไม่พร้อม	<p>๔. การเสริมทัศนคติเชิงบวกต่อสังคม</p> <p>๕. ให้การศึกษาเรื่องเพศศึกษา/ทักษะชีวิต</p> <p>๖. การช่วยเหลือในเรื่องคดีความ</p>

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
๑๘	ผู้ถูกระทำ ความรุนแรง ในครอบครัว	ผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว ๑. สิทธิในการรักษาทางกาย/ทางจิตใจ ๒. บ้านพัก ๓. กองทุนช่วยเหลือผู้ถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว ๔. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความตระหนักและมีความละเอียดอ่อนต่อการให้บริการ ๕. ใช้ Group support ๖. การพิทักษ์สิทธิ ๗. กระบวนการติดตามต่อเนื่อง ๘. จัดระบบและการคุ้มครองในชุมชน
๑๙	ครอบครัวเลี้ยง เดี่ยว	ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว/หญิงหม้าย ชายหม้าย ๑. มีระบบยกเว้นภาษี
๒๐	หญิงหม้าย ชาย หม้าย	๒. ถอดบทเรียนประสบการณ์ของครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวเพื่อเผยแพร่ ๓. การให้คำปรึกษาแนะนำ ๔. สวัสดิการตามความจำเป็น ๕. การเสริมทัศนคติเชิงบวกต่อสังคม
๒๑	ผู้ถูกละเมิดทาง เพศ	ผู้ถูกละเมิดทางเพศ/ผู้ถูกข่มขืน/ผู้ถูกระทำชำเรา ๑. ฝึกศิลปะป้องกันตัว ๒. บ้านพัก ๓. การใช้ Group Support ๔. การพิทักษ์สิทธิ ๕. การดำเนินคดี ๖. การรณรงค์สร้างความตระหนัก ๗. พัฒนาระบบการยุติธรรมให้รวดเร็วและเป็นธรรม
๒๒	ผู้ค้าประเวณี	ผู้ค้าประเวณี ๑. พัฒนาอาชีพ ๒. ส่งเสริมการออม ๓. ใช้ Group support ๔. การเสริมพลัง ๕. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความตระหนักและ มีความละเอียดอ่อนต่อการให้บริการส่งเสริมการรวมตัวเครือข่าย ๖. สนับสนุนให้มีการดำเนินคดีกับผู้กระทำ ๗. การเสริมทัศนคติเชิงบวกต่อสังคม ๘. การรวมตัวและการส่งเสริมเครือข่าย ๙. การใช้พระราชบัญญัติสถานบริการในการดูแลผู้ค้าประเวณี

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
หมวด ๓ กลุ่มผู้สูงอายุ		
๒๓	ผู้สูงอายุ	<p>๑. มาตรการ หลักประกันและคุ้มครองด้านรายได้เพื่อวัยสูงอายุ</p> <p>๑.๑ การออมเพื่อวัยผู้สูงอายุ รัฐและชุมชนต้องสร้างแรงจูงใจ และส่งเสริมสร้างวินัยการออมทุกช่วงวัย เพื่อให้ประชาชนไทยมีเงินออมที่จะเป็นหลักประกันรายได้ในเมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ</p> <p>๑.๒ การบริหารจัดการทรัพย์สินผู้สูงอายุ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการดูแลและคุ้มครองทรัพย์สินผู้สูงอายุ เพื่อให้สามารถนำไปก่อเกิดรายได้โดยมีความเสี่ยงน้อยที่สุด และไม่ถูกหลอกกลาง</p> <p>๑.๓ การส่งเสริมการหารายได้ของผู้สูงอายุ ทุกภาคส่วนจึงควรร่วมกันส่งเสริมพัฒนาทักษะเพิ่มเติมในการทำงานให้แก่ผู้สูงอายุ จัดหางานที่เหมาะสมให้แก่ผู้สูงอายุ ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ และยังคงการทำงานได้ทำงานและหารายได้เป็นการช่วยเพิ่มพูนรายได้ในยามสูงวัยได้อีกทางหนึ่ง</p> <p>๑.๔ การศึกษาการขยายอายุบำนาญของข้าราชการและบุคลากรของภาคเอกชน</p> <p>๑.๕ การส่งเสริมกิจกรรมที่มีคุณค่าและการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม</p> <p>๑.๖ สวัสดิการพื้นฐานอื่นๆ เช่น เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุการลดหย่อนภาษี สวัสดิการพื้นฐานที่รัฐจัดให้เน้นควรเน้นความทั่วถึงและเป็นธรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรการสร้างเครือข่ายกำลังสมองของผู้สูงอายุ - ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาสำรองเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ๒,๐๐๐ บาท กับครอบครัวของผู้สูงอายุที่เสียชีวิตก่อนเพื่อสามารถที่จะนำเงินไปใช้จ่ายได้อย่างรวดเร็วและทันท่วงที - จัดตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุอย่างน้อยจังหวัดละ ๑ แห่ง <p>๒. จัดตั้งและพัฒนาระบบการดูแลระยะยาวด้านสุขภาพและสังคมสำหรับผู้สูงอายุในชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และชุมชน</p> <p>๒.๑ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรทางศาสนา องค์กรเอกชน และองค์กร</p>
๒๔	คนชรา	<p>สาธารณประโยชน์มีส่วนร่วมในการดูแลจัดสวัสดิการเพื่อผู้สูงอายุ โดยกระบวนการประชาคม เพื่อให้ผู้สูงอายุได้รับสวัสดิการในหลากหลายรูปแบบ เช่น ศูนย์เอนกประสงค์ชุมชน ชมรมผู้สูงอายุ</p> <p>๒.๒ การจัดสรรบุคลากรในระดับวิชาชีพและอาสาสมัครให้เพียงพอและมีมาตรฐาน ให้เร่งรัดให้มีการผลิตบุคลากรด้านผู้สูงอายุที่มีคุณภาพให้พอเพียงและทันกับความต้องการที่นับแต่จะเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ</p> <p>๒.๓ การกำหนดมาตรฐานการบริการ โดยมีหน่วยงานกำกับให้การให้บริการที่เหมาะสม เป็นธรรม และคุ้มครองสิทธิผู้สูงอายุ</p> <p>๓. จัดทำประมวลกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ เพื่อรวบรวมกฎหมายและระเบียบต่างๆด้านผู้สูงอายุทั้งหมดให้เป็นระบบที่ทันสมัยและสรุปสิทธิและหน้าที่ของกฎหมายผู้สูงอายุ</p> <p>๔. พัฒนาระบบข้อมูลทางด้านผู้สูงอายุให้ถูกต้องและทันสมัย โดยมีระบบฐานข้อมูลที่สำคัญที่ง่ายต่อการเข้าถึงและสืบค้น ให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านความรู้ และการเข้าถึงสิทธิต่างๆ เพื่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการกำหนดนโยบาย วางแผน ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ - พัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
หมวด ๔ กลุ่มคนพิการ		
๒๕	คนพิการ	<p>๑. การเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อคนพิการและความพิการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผู้มีความบกพร่องทางกายและจิตใจแต่ไม่เข้าข่ายเป็นคนพิการ เพื่อให้ได้รับสิทธิและบริการที่เหมาะสม - การจัดทำสื่อที่คนพิการสามารถเข้าถึงได้ - การเฝ้าระวัง (Watch Dog) การสื่อสารที่เกี่ยวกับคนพิการ <p>๒. การพัฒนาข้อมูลด้านคนพิการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำรวจ ค้นหาคนพิการ และจัดทำบัตรประจำตัวคนพิการ - เชื่อมโยงข้อมูลด้านคนพิการกับกรมการปกครอง กรมการจัดหางาน สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สำนักงานประกันสังคม กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมสรรพากร โดยจะลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) <p>๓. การจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเสริมสร้างความเข้าใจกับสังคมไม่ให้เลือกปฏิบัติต่อคนพิการ เช่น บริการของบริษัทประกันภัย บริการของสถานศึกษา และการจ้างงาน คนพิการ เป็นต้น <p>๔. การส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดทำข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบ หรือประกาศ เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๒๑ แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตฯ - การออกกระเบียบฯว่าด้วยการสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. <p>๕. การจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐาน</p> <p>อาทิ เบี้ยความพิการ บริการล่ามภาษามือ การลดหย่อนภาษี การจ้างงานคนพิการในหน่วยงานรัฐ และเอกชน (๑๐๐:๑) บริการกู้ยืมเงินกองทุน การผลักดันการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ เป็นต้น</p> <p>๖. การพัฒนามาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมือสนับสนุนในการทำงานของผู้พิการที่อยู่ในระบบแรงงานและประกอบอาชีพอิสระ โดยการให้เช่ายืม เช่น โปรแกรมเสียงสำหรับคนตาบอด , อุปกรณ์เสริมที่ใช้กับคอมพิวเตอร์สำหรับคนหูหนวก - ควรเปิดสอนภาษามือให้คนปกติหรือให้เป็นวิชาเลือกในระดับชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนปกติ - การจ้างงานด้านข้อมูลสำหรับผู้พิการที่มีความรู้ทาง Computer ควรมีสัดส่วนมากกว่า ๑๐๐ : ๑ - ให้สิทธิกลุ่มผู้ป่วยเรื้อรังได้รับเบี้ยยังชีพ
หมวด ๕ กลุ่มชุมชนเมือง คนจนเมือง คนเร่ร่อน		
๒๖	ชุมชนเมือง	<p>๑. มาตรการอนุรักษ์ฟื้นฟูชุมชนเก่าที่มีปัญหาข้อพิพาท</p> <p>ให้มีการสำรวจ การจัดทำแผน และศึกษาคุณค่าในเชิงประวัติศาสตร์ของชุมชนเมืองที่เป็นชุมชนเก่า รวมถึงศักยภาพของคนในชุมชนทั้งชุมชนในเขตกรุงเทพมหานครและในจังหวัดต่างๆ โดยให้ความสำคัญกับการเข้ามามีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดทำแผนพัฒนาฟื้นฟูชุมชนเก่า</p>
๒๗	คนจนเมือง	
๒๘	คนเร่ร่อน	

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
		<p>๒. มาตรการรื้อย้าย กำหนดให้มีขั้นตอนปฏิบัติในการเจรจาต่อรอง การกำหนดมาตรฐานกลางในการให้ประโยชน์ทดแทน โดยมีบุคคลหรือหน่วยงานกลางเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน บนพื้นฐานของสภาพการดำรงชีวิตของผู้อยู่อาศัยและเจ้าของที่ดิน</p> <p>๓. มาตรการการปรับปรุงที่อยู่อาศัย ส่งเสริมแนวทางการปรับปรุงที่อยู่อาศัย ส่งเสริมบ้านมั่นคงและการออกโฉนดชุมชน</p> <p>๔. มาตรการจัดหาที่อยู่อาศัย ส่งเสริมการจัดหาที่พักชั่วคราวและมีมาตรการเพื่อให้บุคคลซึ่งไร้ที่อยู่อาศัยและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๕</p> <p>๕. มาตรการพัฒนาในมิติด้านเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน ๕.๑ ส่งเสริมชุมชนให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการชุมชนและให้ได้รับการรับรองจากทางราชการ ๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินงานของคณะกรรมการชุมชนที่ขึ้นทะเบียนกับทางราชการในทุกพื้นที่โดยสนับสนุนงบประมาณให้แก่ชุมชนในการบริหารจัดการและจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตขั้นพื้นฐาน ๕.๓ ส่งเสริมการรวมตัวกันของคนในชุมชนในการจัดสวัสดิการชุมชน ๕.๔ จัดทำทะเบียนบุคคลเร่ร่อนและให้การช่วยเหลือเป็นรายการณ้อย่างครบวงจร ๕.๕ ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนและภาคธุรกิจให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการที่อยู่อาศัยสำหรับคนจนเมืองและคนเร่ร่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> * ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะพิจารณาให้การสนับสนุนงบประมาณแก่คณะกรรมการชุมชน * มีมาตรการสำหรับเงินกู้ยืมเช่าซื้อที่อยู่อาศัยในอัตราดอกเบี้ยต่ำและสามารถเช่าซื้อโครงการบ้านของผู้ประกอบการเอกชนได้ตามความสมัครใจ
หมวด ๖ กลุ่มแรงงานข้ามชาติ และแรงงานต่างด้าว		
๒๙	แรงงานข้ามชาติ	<p>๑. มาตรการด้านกฎหมาย ศึกษาแนวทางเพื่อให้มีการลงนามในอนุสัญญาภาคีว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของบรรดาแรงงานข้ามชาติและสมาชิกในครอบครัว ค.ศ.๑๙๙๐</p> <p>๒. ตั้งกองทุนระดับภูมิภาคในการดูแลแรงงานข้ามชาติ</p>
๓๐	แรงงานต่างด้าว	<p>๑. มาตรการด้านทะเบียน สสำรวจแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศให้ครบคลุมคู่สมรสและบุตร</p> <p>๒. มาตรการด้านการคุ้มครองสิทธิ กำหนดให้มีกลไกในการคุ้มครองสิทธิแรงงานต่างด้าว</p> <p>๓. มาตรการด้านการรักษาพยาบาล ศึกษาแนวทางการใช้บุคลากรซึ่งเป็นคนต่างด้าวเข้ามาทำหน้าที่เป็นพนักงานสาธารณสุขตามสถานพยาบาลของรัฐที่กำหนดให้มีการตรวจสอบสุขภาพของแรงงานต่างด้าวโดยเฉพาะ</p> <p>๔. มาตรการด้านที่อยู่อาศัย ให้มีการควบคุมแรงงานต่างด้าวและการจัดระเบียบชุมชน โดยให้กระทรวงมหาดไทยเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๕. มาตรการแรงงานต่างด้าวบริเวณชายแดน ศึกษาสภาพปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าวบริเวณชายแดน เช่น การแก้ไขหลักฐานการข้ามแดนเพื่อรองรับการเข้ามาทำงานของแรงงานต่างด้าวบริเวณชายแดนประเภทเข้าไปเย็นกลับหรือชั่วคราว</p> <p>๖. มาตรการด้านการช่วยเหลือ ศึกษาแนวทางการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว เช่น การศึกษาการนำ</p>

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
		เงินที่เรียกเก็บจากการจดทะเบียนแรงงานข้ามชาติมาใช้ในการช่วยเหลือกรณีจำเป็นเร่งด่วน และการศึกษาแนวทางการนำภาษีจากสถานประกอบการที่รับแรงงานต่างด้าวและเงินค่าปรับในการรับแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายมาใช้ในการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว
หมวด ๗ กลุ่มแรงงานนอกระบบ		
๓๑	แรงงานนอกระบบ	<p>๑. ขยายการคุ้มครองแรงงานนอกระบบ โดยแก้ไขคำว่า “ลูกจ้าง” ใน พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็น “คนทำงาน” ซึ่งจะครอบคลุมกำลังแรงงานทั้งหมด ๓๗ ล้านคน</p> <p>๒. พัฒนาแรงงาน ไปสู่การ “พัฒนาทรัพยากรมนุษย์”</p> <p>๓. ต้องได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการมีงานทำ</p> <p>๔. การผลักดันร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และ อัตราการจ่ายเงินสมทบฯ มาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ (สปส.) : เป็นการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ เพิ่มจาก ๓ กรณี เป็น ๕ กรณี ได้แก่ เงินทดแทนการเจ็บป่วย ทูพพลภาพ ค่าทำศพ คลอดบุตร และบำเหน็จชราภาพ รวมทั้งเร่งรัดผลักดันให้รัฐบาลร่วมจ่ายเงินสมทบด้วย</p> <p>๕. บูรณาการระบบหลักประกันทางสังคมให้แก่แรงงานนอกระบบ เช่น ระบบประกันสังคม กองทุนการออมแห่งชาติ กองทุนสวัสดิการชราภาพ กองทุนสวัสดิการชุมชน</p> <p>๖. เตรียมแนวทางการดำเนินงานตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. เร่งรัดการออก พ.ร.บ.อาชีวอนามัยและแก้ไขปัญหากษेत्रพันธะสัญญา กรณีสัญญาที่ไม่เป็นธรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> • สนับสนุนเงินสมทบจากรัฐให้แก่ผู้เอาประกันตาม ความ มาตรา ๔๐ ในอัตราส่วนรัฐ ๕๐ : ผู้ประกันตน ๕๐ • มาตรการสนับสนุนส่งเสริมรายได้แก่แรงงานนอกระบบที่มีรายได้ต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำ
หมวด ๘ กลุ่มคนจากจังหวัดชายแดนภาคใต้		
๓๒	คนจากจังหวัดชายแดนภาคใต้	<p>๑. มาตรการด้านกฎหมาย ระเบียบ</p> <p>๑.๑ ระเบียบและหลักเกณฑ์ที่ออกมาเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ได้รับผลกระทบค่อนข้างมีความสมบูรณ์และเหมาะสมครบถ้วนครอบคลุมทั้งผู้ได้รับผลกระทบ เจ้าหน้าที่ ประชาชน ผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือช่วยเหลือราชการ และบุตรเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักเกณฑ์การช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบฯ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม ภายใต้คณะกรรมการนโยบายและอำนวยการการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบสืบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กยต.) - ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยบำเหน็จความชอบสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้บำเหน็จ ความชอบเป็นกรณีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๒๑ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยบำเหน็จความชอบ ค่าตอบแทน และการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่และประชาชนผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือช่วยเหลือราชการ เนื่องในการป้องกันอธิปไตยและรักษาความสงบเรียบร้อยของประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๑ - หลักเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือทุนการศึกษา รายปีต่อเนื่องและเงินกู้ยืมชีพรายเดือนแก่บุตรเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความมั่นคง การรักษาความสงบเรียบร้อย และการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศที่เสียชีวิตหรือทุพพลภาพจากการปฏิบัติหน้าที่ (มติคณะรัฐมนตรี ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓)

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
		<p>๑.๒ นำพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ และพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาใช้ในการช่วยเหลือผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม ในกรณีนอกเหนือจากระเบียบหลักเกณฑ์ ตามข้อ ๑ หรือการช่วยเหลือตามข้อ ๑ ไม่เพียงพอ</p> <p>๒. มาตรการการบริหารจัดการและการคุ้มครองสิทธิ</p> <p>๒.๑ พัฒนาระบบศูนย์ข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบและการให้ความช่วยเหลือให้ครอบคลุม เป็นปัจจุบัน และให้นำมาใช้เป็นฐานการปฏิบัติงาน เพื่อให้การช่วยเหลือหรือพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ได้รับผลกระทบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทั้งระยะการช่วยเหลือเบื้องต้นและระยะยาว</p> <p>๒.๒ ปรับปรุงพัฒนากระบวนการสนองต่อการร้องเรียน ร้องทุกข์ในพื้นที่เป็นกรณีพิเศษโดยเฉพาะให้รวดเร็วเป็นธรรม และทั่วถึง</p> <p>๒.๓ พัฒนากระบวนการยุติธรรมในพื้นที่ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมและให้เกิดความเป็นธรรมในมิติของพื้นที่พิเศษ หรือคืนความเป็นธรรมให้แก่เป็นผู้ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมที่ผ่านมา</p> <p>๓. มาตรการดูแลผู้ได้รับผลกระทบ</p> <p>๓.๑ กำหนดแนวทางในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เสียโอกาสในด้านต่างๆ เช่น มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี แก่ผู้เสียโอกาสทางเศรษฐกิจ</p> <p>๓.๒ ให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ได้รับผลกระทบ เข้าใช้บริการสาธารณะต่างๆ ของรัฐได้รับเป็นกรณีพิเศษ เช่น การรักษาพยาบาล</p> <p>๓.๓ มีการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบในทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะเรื่องคุณภาพชีวิตพัฒนาอาชีพ และ ด้านจิตใจ</p> <p>๓.๔ ให้โอกาสแก่ประชาชนในพื้นที่ที่สามารถปรับใช้วิถีชีวิต ตามสภาพภูมิสังคมมาประยุกต์ในการพัฒนา โดยเฉพาะการนำหลักศาสนาเป็นพื้นฐานการพัฒนา เพื่อสร้างศรัทธา ร่วมมือกับทางราชการในการแก้ปัญหาในพื้นที่ เช่น โครงการชุมชนศรัทธา</p> <p>๓.๕ การรับจ้างงานที่ดินหรือสังหาริมทรัพย์ของกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อที่จะสามารถนำเงินที่ได้ไปประกอบอาชีพหรืออพยพไปพักอาศัยอยู่ที่อื่น และเมื่อเหตุการณ์ในพื้นที่สงบก็สามารถที่จะนำเงินไปถอนคืนได้ โดยต้องปราศจากดอกเบี้ย</p> <p>๔. มาตรการดูแลผู้หลงผิด</p> <p>กำหนดแนวทางการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หลงผิด โดยการอบรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต</p> <p>๕. มาตรการในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ</p> <p>๕.๑ จัดทำแผนพัฒนาสังคมเศรษฐกิจอย่างครบวงจรในพื้นที่</p> <p>๕.๒ ส่งเสริมบทบาทของกลุ่มผู้นำและอาสาสมัครในพื้นที่เป็นกรณีพิเศษในการมีบทบาทช่วยเหลือสังคม</p>
หมวด ๙ กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์และผู้ได้รับผลกระทบ		
๓๓	ผู้ติดเชื้อเอชไอวี	<p>๑. มาตรการการรักษา ให้การรักษาแก่กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่ติดเชื้อเอชไอวีและเป็นผู้ป่วยเอดส์ (๑๓,๙๐๔ คน) ที่ยังเข้าไม่ถึงบริการของรัฐ</p> <p>๒. มาตรการการป้องกัน การใช้ถุงยางอนามัย ๑๐๐ % กับจำนวนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ได้แก่</p>
๓๔	ผู้ป่วยเอดส์	
๓๕	ผู้ได้รับ	

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
	ผลกระทบ	<p>ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ และประชาชนทั่วไป จำนวน ๑๙๓.๕ ล้านชิ้น เป็นเงิน ๒๙๐.๒๕ ล้านบาท</p> <p>๓. มาตรการการคุ้มครอง</p> <p>๓.๑ ให้มีองค์กรกลางในการส่งเสริมพิทักษ์สิทธิ โดยให้มีภาครัฐโดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เป็นเจ้าภาพหลัก องค์กรภาคประชาชน คือ มูลนิธิศูนย์คุ้มครองสิทธิด้านเอดส์ และเครือข่ายผู้ติดเชื้อ เอชไอวีประเทศไทย</p> <p>๓.๒ ให้ อพม. และ อสม. หรืออาสาสมัครที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ชุมชนช่วยเหลือผู้ติดเชื้อให้มีคุณภาพชีวิตที่เป็นปกติสุข</p> <p>๔. มาตรการการช่วยเหลือ</p> <p>๔.๑ การจ่ายเบี้ยยังชีพแก่ผู้ป่วยเอดส์ทุกคนที่ขึ้นบัญชี ทั้งนี้ ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจ่าย เบี้ยยังชีพจัดทำงบประมาณสนับสนุนสำหรับผู้ป่วยเอดส์ที่ขึ้นทะเบียน</p> <p>๔.๒ มีการตั้งงบประมาณอุดหนุนสถานสงเคราะห์เอกชนที่ไม่แสวงหากำไรและการดำเนินงานต้องมี มาตรฐาน</p> <p>๔.๓ ช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบให้ได้รับการคุ้มครองและเข้าถึงบริการสวัสดิการสังคมที่จำเป็นต่อ การดูแลผู้ป่วยเอดส์</p>
หมวด ๑๐ กลุ่มคนที่มีปัญหาสถานะบุคคลและกลุ่มชาติพันธุ์		
๓๖	คนไร้รัฐไร้ สัญชาติ	<p>๑. กระบวนการแก้ปัญหาที่สาเหตุ ก็คือ การยอมรับในทะเบียนราษฎรในสถานะคนสัญชาติไทย ซึ่งอาจ ทำไม่ได้ในทุกกรณี</p> <p>๒. ในระหว่างการพิสูจน์ทราบตัวบุคคล ควรให้สิทธิในสวัสดิการสังคมในสถานะของมนุษย์ในสังคมไทย กล่าวคือ (๑) สิทธิในสุขภาพดี (๒) สิทธิในการศึกษา และ (๓) สิทธิ ในการประกอบอาชีพ</p>
๓๗	บุคคลที่มี สถานะทาง ทะเบียนแต่ยัง ไร้สัญชาติ	<p>๑. ในกรณีสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานนั้น ควรเป็นไปในลักษณะเดียวกับกรณีแรก</p> <p>๒. ควรให้สิทธิในการประกันสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานแก่คนไร้สัญชาติที่มีความกลมกลืนกับสังคมไทย ในลักษณะเดียวกับ คนสัญชาติไทย</p>
๓๘	คนตกหล่นทาง ทะเบียนราษฎร	<p>๑. บันทึกในทะเบียนราษฎรของรัฐไทยโดยพลันในสถานะคนไร้รัฐ/คนไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร ในระหว่างการพิสูจน์ทราบตัวบุคคล</p> <p>๒. ควรให้สิทธิในสวัสดิการสังคมในสถานะของมนุษย์ในสังคมไทย กล่าวคือ (๑) สิทธิในสุขภาพดี (๒) สิทธิในการศึกษา และ (๓) สิทธิในการประกอบอาชีพ</p>
๓๙	คนเข้าเมืองผิด กฎหมาย	<p>๑. ในระหว่างการกำหนดสถานะบุคคลตามกฎหมายคนเข้าเมือง หรือกฎหมายสัญชาติ ควรให้สิทธิใน สวัสดิการสังคมในสถานะของมนุษย์ในสังคมไทย กล่าวคือ (๑) สิทธิในสุขภาพดี (๒) สิทธิในการศึกษา และ (๓) สิทธิในการประกอบอาชีพ</p> <p>๒. แม้ปฏิรูปใหม่มิให้ขัดกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ก็ยังไม่มีควมคืบหน้าในการบังคับการตาม พระราชบัญญัติ กล่าวคือ ไม่มีกฎหมายที่จำเป็น แม้เวลาจะผ่านไปเกือบ ๓ ปี หลังจากการปฏิรูป กฎหมายโดยพระราชบัญญัติในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๑</p> <p>๓. มีความตกลงระหว่างไทยกับลาวหรือพม่าหรือกัมพูชาเพื่อขจัดปัญหาความผิดกฎหมายคนเข้าเมือง แก่แรงงาน แต่ไม่ทั้งหมด</p>

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
๔๐	คนไร้สัญชาติ	<p>๑. บันทึกในทะเบียนราษฎรของรัฐไทยโดยพลันในสถานะคนไร้รัฐ/คนไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร</p> <p>๒. ในระหว่างการกำหนดสถานะบุคคลตามกฎหมายคนเข้าเมือง หรือกฎหมายสัญชาติ ควรให้สิทธิในสวัสดิการสังคมในสถานะของมนุษย์ในสังคมไทย กล่าวคือ (๑) สิทธิในสุขภาพดี (๒) สิทธิในการศึกษา และ (๓) สิทธิในการประกอบอาชีพ</p> <p>๓. มีกฎกระทรวงสัญชาติ ฉบับที่ ๒ เพื่อจัดการปัญหาชนกลุ่มน้อยไร้สัญชาติที่กลมกลืนแล้วกับประเทศไทยตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๕ แต่ไม่ถูกนำมาใช้ กลับไปใช้เกณฑ์คนต่างด้าวธุรกิจกับคนไร้สัญชาติ</p> <p>๔. ควรมีมติคณะรัฐมนตรีเพื่อสร้างมาตรการพิเศษเพื่อจัดการปัญหาเด็กและคนชราไร้สัญชาติ</p> <p>๕. ควรมีการบัญญัติกฎหมายเพื่อรับรองสัญชาติไทยให้แก่เด็กและอดีตเด็กไร้รากเหง้า ตลอดจนการกำหนดวิธีปฏิบัติต่อ คนไร้รากเหง้าอย่างถาวร</p> <p>๖. ดำเนินการเร่งรัดและผลักดันการให้สัญชาติสำหรับบุคคลที่อยู่ในประเทศไทย ๑๐ ปี</p>
๔๑	ชนกลุ่มน้อยในทะเบียนราษฎรไทย	<p>๑. บันทึกในทะเบียนราษฎรของรัฐไทยโดยพลันในสถานะคนไร้รัฐ/คนไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร</p> <p>๒. ในระหว่างการกำหนดสถานะบุคคลตามกฎหมายคนเข้าเมือง หรือกฎหมายสัญชาติ ควรให้สิทธิในสวัสดิการสังคมในสถานะของมนุษย์ในสังคมไทย กล่าวคือ (๑) สิทธิในสุขภาพดี (๒) สิทธิในการศึกษา และ (๓) สิทธิในการประกอบอาชีพ</p> <p>๓. การยอมรับสถานะบุคคลตามกฎหมายในมาตรฐานกฎหมายระหว่างทำได้โดยกฎหมายไทย แต่มีปัญหาในระดับนโยบายที่ขาดความเป็นมนุษย์นิยม ดังนั้น จึงต้องมีการปรับนโยบายของรัฐให้เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาจริงของชนกลุ่มน้อย</p> <p>๔. ความยุ่งยากทางกฎหมายและความขาดนโยบายที่ชัดเจนรอบด้านเปิดโอกาสให้มีการทุจริตขายเอกสารแสดงสถานะคนสัญชาติไทยและราษฎรไทย ดังนั้น จึงควรมีการปฏิรูปกฎหมายและนโยบายให้การจัดการสิทธิในสถานะบุคคลและสิทธิในสวัสดิการสังคมที่มีประสิทธิภาพและรอบด้าน</p>
๔๒	คนชาติพันธุ์	<p>๑. บันทึกในทะเบียนราษฎรของรัฐไทยโดยพลันในสถานะคนไร้รัฐ/คนไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร</p> <p>๒. ในระหว่างการกำหนดสถานะบุคคลตามกฎหมายคนเข้าเมือง หรือกฎหมายสัญชาติ ควรให้สิทธิในสวัสดิการสังคมในสถานะของมนุษย์ในสังคมไทย กล่าวคือ (๑) สิทธิในสุขภาพดี (๒) สิทธิในการศึกษา และ (๓) สิทธิในการประกอบอาชีพ</p> <p>๓. การยอมรับสถานะบุคคลตามกฎหมายในมาตรฐานกฎหมายระหว่างทำได้โดยกฎหมายไทยแต่มีปัญหาในระดับนโยบายที่ขาดความเป็นมนุษย์นิยม จึงต้องมีการปรับนโยบายของรัฐให้เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาจริงของกลุ่มคนชาติพันธุ์</p> <p>๔. ความยุ่งยากทางกฎหมายและความขาดนโยบายที่ชัดเจนรอบด้านเปิดโอกาสให้มีการทุจริตขายเอกสารแสดงสถานะคนสัญชาติไทยและราษฎรไทย ดังนั้น จึงควรมีการปฏิรูปกฎหมายและนโยบายให้การจัดการสิทธิในสถานะบุคคลและสิทธิในสวัสดิการสังคมที่มีประสิทธิภาพและรอบด้าน</p>
๔๓	คนพลัดถิ่น	<p>๑. บันทึกในทะเบียนราษฎรของรัฐไทยโดยพลันในสถานะคนไร้รัฐ/คนไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร</p> <p>๒. ในระหว่างการกำหนดสถานะบุคคลตามกฎหมายคนเข้าเมือง หรือกฎหมายสัญชาติ ควรให้สิทธิในสวัสดิการสังคมในสถานะของมนุษย์ในสังคมไทย กล่าวคือ (๑) สิทธิในสุขภาพดี (๒) สิทธิในการศึกษา และ (๓) สิทธิในการประกอบอาชีพ</p> <p>๓. การยอมรับสถานะบุคคลตามกฎหมายในมาตรฐานกฎหมายระหว่างทำได้โดยกฎหมายไทย แต่มีปัญหาในระดับนโยบายที่ขาดความเป็นมนุษย์นิยม จึงต้องมีการปรับนโยบายของรัฐให้เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาจริงของกลุ่มคนชาติพันธุ์</p>

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
		๔ ความยุ่งยากทางกฎหมายและความขาดนโยบายที่ชัดเจนรอบด้านเปิดโอกาสให้มีการทุจริตขายเอกสารแสดงสถานะคนสัญชาติไทยและราษฎรไทย ดังนั้น จึงควรมีการปฏิรูปกฎหมายและนโยบายให้การจัดการสิทธิในสถานะบุคคลและสิทธิในสวัสดิการสังคมที่มีประสิทธิภาพและรอบด้าน
๔๔	ผู้ลี้ภัยและคนหนีภัยความตาย	<p>๑. บันทึกในทะเบียนราษฎรของรัฐไทยโดยพลันในสถานะคนไร้รัฐ/คนไม่มีสถานะทางทะเบียนราษฎร</p> <p>๒. ในระหว่างการกำหนดสถานะบุคคลตามกฎหมายคนเข้าเมือง หรือกฎหมายสัญชาติ ควรให้สิทธิในสวัสดิการสังคมในสถานะของมนุษย์ในสังคมไทย กล่าวคือ (๑) สิทธิในสุขภาพดี (๒) สิทธิในการศึกษา และ (๓) สิทธิในการประกอบอาชีพ</p> <p>๓. การยอมรับสถานะบุคคลตามกฎหมายในมาตรฐานกฎหมายระหว่างทำได้โดยกฎหมายไทย แต่มีปัญหาในระดับนโยบายที่ขาดความเป็นมนุษย์นิยม จึงต้องมีการปรับนโยบายของรัฐให้เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาจริงของกลุ่มคนชาติพันธุ์</p> <p>๔. ความยุ่งยากทางกฎหมายและความขาดนโยบายที่ชัดเจนรอบด้านเปิดโอกาสให้มีการทุจริตขายเอกสารแสดงสถานะคนสัญชาติไทยและราษฎรไทย ดังนั้น จึงควรมีการปฏิรูปกฎหมายและนโยบายให้การจัดการสิทธิในสถานะบุคคลและสิทธิในสวัสดิการสังคมที่มีประสิทธิภาพและรอบด้าน</p> <p>๕. ควรมีประกาศกระทรวงมหาดไทยรับรองสถานะบุคคลตามกฎหมายทะเบียนราษฎรให้แก่คนหนีภัยในค่าย และออกเอกสารรับรองตัวบุคคลให้อย่างครบถ้วน</p>
หมวด ๑๑ กลุ่มคนไทยในต่างประเทศ		
๔๕	คนไทยในต่างประเทศ	<p>๑. มาตรการด้านทะเบียนและข้อมูล</p> <p>๑.๑ การจัดทำทะเบียนข้อมูลคนไทยในต่างประเทศ ส่งเสริมและพัฒนาระบบทะเบียนคนไทยในต่างแดนให้ทุกหน่วยงานนำมาใช้และสามารถแสดงข้อมูลและความเคลื่อนไหวของคนไทยในต่างประเทศที่เป็นปัจจุบัน</p> <p>๑.๒ ทะเบียนข้อมูลการช่วยเหลือคนไทยในต่างแดน ประชาสัมพันธ์เผยแพร่แบบช่วยเหลือคนไทยในต่างแดนและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ภาครัฐและเอกชนใช้ประโยชน์จากทะเบียนข้อมูลดังกล่าวในการช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ</p> <p>๑.๓ พัฒนาระบบ E - consular เพื่อให้ทราบสถิติการช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ</p> <p>๒. มาตรการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิ ศักดิ์ศรี และรักษาผลประโยชน์</p> <p>๒.๑ การให้คำปรึกษาด้านกฎหมายและคดีจัดให้มีที่ปรึกษากฎหมายประจำสถานทูตและสถานกงสุลให้ครบทุกแห่ง</p> <p>๒.๒ สายด่วนศึกษาและสนับสนุนให้มีบริการสายด่วนทั้งในต่างประเทศ และสายด่วนตรงมายังประเทศไทยเพื่อให้คนไทยในต่างประเทศได้ติดต่อประสานงาน ขอคำแนะนำปรึกษา แจ้งเหตุและขอรับความช่วยเหลือได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง</p> <p>๒.๓ รวบรวม ติดตาม และประชาสัมพันธ์กฎหมายในประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและสวัสดิการสำหรับคนต่างประเทศที่เข้าไปพำนักหรือเดินทางไปอยู่ในประเทศนั้นๆ</p> <p>๒.๔ ให้มีการดำเนินการเตรียมตัวคนไทยไปต่างประเทศอย่างจริงจังและต่อเนื่อง</p> <p>๓. มาตรการให้ความช่วยเหลือ</p> <p>๓.๑ การช่วยเหลือด้านการเงินปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่ให้การช่วยเหลือด้านการเงินแก่คนไทยที่ประสบปัญหาในต่างประเทศเพื่อให้สามารถช่วยเหลือคนไทยที่ประสบปัญหาในต่างประเทศได้อย่างจริงจัง รวมทั้งให้มีการทบทวนระเบียบให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เช่น ระเบียบ</p>

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
		<p>กระทรวงการคลังว่าด้วยเงินตราพระราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ กองทุนดูแลผู้ไปทำงานในต่างประเทศ และกองทุนป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์</p> <p>๓.๒ การช่วยเหลือด้านการคุ้มครองดูแล</p> <p>๑) พัฒนาระบบบริการให้คำแนะนำปรึกษาที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพแก่คนไทยในต่างประเทศและครอบครัว</p> <p>๒) จัดให้มีบริการที่พึงพิงแก่คนไทยที่ประสบปัญหาในต่างประเทศ</p> <p>๓) ส่งเสริมให้มีการแก้ไขปัญหาครอบครัวคนไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศ</p> <p>๔) ให้การดูแลคนไทยที่ประสบปัญหาการเดินทางกลับประเทศ</p> <p>๕) ให้การดูแลคนไทยที่มีปัญหาสุขภาพกายและจิต</p> <p>๓.๓ ให้มีศูนย์เรียนรู้พัฒนาสังคมและสวัสดิการในประเทศที่มีคนไทยพำนักอยู่เป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นศูนย์กลางการพัฒนา การคุ้มครองดูแลด้านสวัสดิการ การช่วยเหลือ รวมทั้งสร้างความเข้าใจและความตระหนักแก่คนไทยในต่างประเทศเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของประเทศและศักดิ์ศรีของคนไทย</p> <p>๔. มาตรการส่งเสริมและพัฒนา</p> <p>๔.๑ ส่งเสริมระบบงานอาสาสมัครในต่างประเทศ ทั้งอาสาสมัครที่เป็นคนไทยและคนต่างชาติ รวมทั้งส่งเสริมให้มีล่ามอาสาสมัคร</p> <p>๔.๒ ส่งเสริมการรวมตัวกันของคนไทยในต่างประเทศเพื่อพัฒนา คุ้มครองดูแลและให้การช่วยเหลือกันเองของคนไทยในต่างประเทศ</p> <p>๔.๓ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนของคนไทยในต่างประเทศเพื่อให้การช่วยเหลือกันเองให้การพัฒนาประเทศที่พำนัก และพัฒนาประเทศต้นกำเนิด</p> <p>๔.๔ ส่งเสริมบทบาทของวัดไทยในต่างประเทศเพื่อให้การดูแลและช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ</p> <p>๔.๕ คุ้มครองแรงงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน และให้การสนับสนุนผู้ประกอบการแก่คนไทยในต่างประเทศ</p> <p>๔.๖ ประสานเครือข่ายในการให้การคุ้มครองดูแลและพัฒนาคนไทยในต่างประเทศ ทั้งหน่วยงานรัฐบาล ท้องถิ่น องค์กรเอกชน และกลุ่ม ชมรม สมาคมคนไทย และวัดไทยในแต่ละประเทศ</p> <p>๔.๗ สนับสนุนเงินอุดหนุนหรืองบประมาณแก่หน่วยงานที่ให้การพัฒนาและให้การช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ</p> <p>๔.๘ ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนไทยในต่างประเทศ</p> <p>๕. มาตรการพัฒนาการคุ้มครองดูแลคนไทยในต่างประเทศ สนับสนุนให้มีหน่วยงานเชื่อมประสานการดำเนินงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับคนไทยในต่างประเทศ โดยพัฒนาและส่งเสริมให้มีรูปแบบกลไกที่เหมาะสมในการคุ้มครอง พัฒนาและช่วยเหลือ คนไทยในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีคนไทยไปพำนัก ศึกษาหรือทำงานเป็นจำนวนมาก</p>
หมวด ๑๒ กลุ่มผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม		
๔๖	ผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรม	<p>๑. มาตรการป้องกันและแก้ไข</p> <p>๑.๑ ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม โดยส่งเสริมกิจกรรมตำรวจชุมชน (community policing) ยุติธรรมชุมชน และยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ อย่างจริงจัง - การให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตและกลุ่มเป้าหมายเฉพาะผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นระบบ</p>
๔๗	ผู้เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมที่ควร	

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
	ได้รับการดูแลเป็นพิเศษ	๑.๒ รมรณรงค์สร้างความมั่นใจให้กับสังคมในการยอมรับผู้พันโทษ หรือผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมกลับคืนสู่สังคม
๔๘	ผู้ที่กลับคืนสู่ชุมชน	๑.๓ ส่งเสริมให้มีคลินิกให้คำแนะนำปรึกษาและบำบัดแก้ไขในกระบวนการยุติธรรม (คลินิกนิติจิตเวช) ๒. มาตรการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิ
๔๙	ผู้ที่ได้รับผลกระทบ	๒.๑ การส่งเสริมกระบวนการคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายให้แก่ผู้ต้องหา พยาน ผู้ต้องขัง ผู้พันโทษ และผู้ได้รับผลกระทบ
๕๐	กลุ่มเสี่ยง	๒.๒ ดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักนิติรัฐ นิติธรรม ปฎิญาและอนุสัญญาต่างๆ รวมทั้งคำนึงถึงมาตรฐานการดำเนินงานระหว่างประเทศ ๒.๓ ส่งเสริมให้เข้าถึงสิทธิและมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ๒.๔ ส่งเสริมกระบวนการยุติธรรมทางเลือก ๒.๕ ให้ความสำคัญกับการคุ้มครองความเสียหายที่เกิดจากสื่อ ๒.๖ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการคุ้มครองพิทักษ์สิทธิ ๓. มาตรการบำบัด ดูแลฟื้นฟู และพัฒนา ๓.๑ พัฒนาระบบการจำแนกและคัดกรองผู้กระทำผิด โดยการพัฒนาเครื่องมือในการปฏิบัติที่สามารถวัดได้อย่างชัดเจนและมีมาตรฐาน และมีการทบทวนการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ๓.๒ จัดโปรแกรมที่มีความหลากหลายและเพียงพอต่อการแก้ไขปัญหและผู้ต้องขังที่มีปัญหาเฉพาะ รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอในการจัดโปรแกรมต่าง ๆ โดยเฉพาะในการสร้างเสริมอาชีพ ๓.๓ จัดให้มีการแยกสถานที่หรือให้มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับผู้ต้องขังกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยทางจิต พิการ แรงงานต่างด้าว ๓.๔ ให้มีระบบเป็นการเฉพาะในการดูแลผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์และเด็กติดผู้ต้องขังเป็นการเฉพาะ รวมทั้งการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเด็กติดผู้ต้องขัง และมีการนำมาตราการทุเลาการบังคับโทษมาใช้แก่ผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์ ๓.๕ พัฒนาการเตรียมความพร้อมผู้กระทำผิดกลับสู่ชุมชน และการเตรียมความพร้อมด้านครอบครัวและชุมชนในการรองรับผู้กระทำผิดกลับสู่ชุมชน รวมทั้งการเพิ่มพื้นที่ทางสังคมให้กับผู้พันโทษ ๓.๖ การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในการให้ผู้ถูกคุมความประพฤติและผู้ต้องขังไปบริการสังคมอย่างเป็นระบบ ๓.๗ ให้การส่งเสริมและเตรียมความพร้อมในการดำเนินตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยเฉพาะในส่วนที่ให้เยาวชนเข้ารับคำปรึกษาแนะนำหรือเข้ารับการอบรมหรือบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูจากศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำหรือสถานพยาบาลหรือหน่วยงานหรือองค์การซึ่งมีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเยาวชนสตรีผู้สูงอายุผู้พิการหรือทุพพลภาพหรือครอบครัวตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด ๓.๘ ให้มีการจัดตั้งองค์กรสงเคราะห์ผู้พันโทษโดยตรงเพื่อให้การช่วยเหลือและการประสานส่งต่อผู้พันโทษเพื่อให้ได้รับบริการอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการดำเนินมาตรการต่างๆ ในการดูแลผู้พันโทษ เช่น การจัดบริการพ่อแม่บุญธรรมในการดูแลเด็กพันโทษ ๓.๙ ส่งเสริมให้มีระบบการติดตามผู้กระทำผิดที่พ้นจากการควบคุมของรัฐอย่างจริงจังเพื่อไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
		<p>๔. มาตรการการบริหารจัดการ</p> <p>๔.๑ การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ โดยพัฒนาระบบข้อมูลที่สามารถเชื่อมต่อกันได้ในกระบวนการยุติธรรม</p> <p>๔.๒ ควรมีการลดปริมาณเรื่องเข้าสู่ศาลทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเร่งรัดการดำเนินคดี และเบี่ยงเบนคดีเพื่อให้ออกจากกระบวนการยุติธรรม การลดการลงโทษ ลดวันลดการฝึกอบรม การเปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังลาเยี่ยมบ้าน</p> <p>๔.๓ การส่งเสริมการดำเนินงานของกองทุนยุติธรรมให้สามารถรองรับและให้การสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ กลุ่มผู้ที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมได้ครบทุกกระบวนการ รวมทั้งส่งเสริมให้กองทุนยุติธรรมสามารถเชื่อมโยงกับกองทุนอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องได้</p> <p>๔.๔ การส่งเสริมบทบาทอาสาสมัครในกระบวนการยุติธรรมให้มีความเพียงพอ</p> <p>๔.๕ การผลิตตำราตรวจหญิงให้เพียงพอในการดูแลเฉพาะภารกิจที่ต้องใช้ตำราตรวจหญิง</p> <p>๔.๖ มีการจัดหานักสังคมสงเคราะห์และนักจิตวิทยาให้เพียงพอ รวมทั้งให้มีทีมสหวิชาชีพในแต่ละหน่วยงาน และบูรณาการการนำนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยารวมทั้งบุคลากรที่จำเป็นอื่นๆ มาช่วยงานในกระบวนการยุติธรรม โดยมีมาตรการจูงใจในการมาช่วยปฏิบัติงาน</p> <p>๔.๗ ส่งเสริมคณะกรรมการประสานงานด้านกระบวนการยุติธรรมให้มีการดำเนินงานอย่างจริงจัง</p> <p>๔.๘ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการดูแลผู้พ้นโทษ</p>
หมวด ๑๓ กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ		
๕๑	บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ	<p>๑. มาตรการส่งเสริมการสร้างภาคภูมิใจ คุณค่าความเป็นมนุษย์ และแก้ไขด้านอคติ ค่านิยม ประเพณี ความเชื่อ เจตคติที่ขัดต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ</p> <p>๑.๑ ให้มีหน่วยงานที่ดูแลด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยเฉพาะในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่ทำงานประเด็นความหลากหลายทางเพศ สร้างชุดความรู้ จัดอบรมเพื่อปรับทัศนคติ สร้างความเข้าใจให้กับทุกหน่วยงาน และผลักดันให้เกิดความร่วมมือในการทำงานของทุกภาคส่วนในระดับ ชุมชน ระดับจังหวัด และกระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้เกิดกระบวนการสร้างความเข้าใจและลดอคติ เกิดการวางแผนนโยบาย หรือแนวทางปฏิบัติงานการให้บริการต่อกลุ่มคนที่หลากหลายทางเพศอย่างเข้าใจความแตกต่าง เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์</p> <p>๑.๒ ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งในคนรักเพศเดียวกัน อาทิ ส่งเสริมให้เกิดการสร้างชุมชนและองค์กรเพื่อการเสริมพลังใจ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และข้อมูลต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจตัวเอง</p>
๕๒	คนรักเพศเดียวกัน	<p>๑.๓ กำหนดมาตรการหรือนโยบายเพื่อจัดบริบทชุมชน สิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินชีวิตของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศทั้งในระดับครอบครัว ชุมชนและสังคมเพื่อการอยู่ร่วมกันได้อย่าง</p>
๕๓	คนรักสองเพศ	เอื้ออาทรและปราศจากการเลือกปฏิบัติ
๕๔	คนข้ามเพศ	๑.๔ จัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ การเรียนการสอนในระบบและนอกระบบโรงเรียน การจัดทำชุดความรู้
๕๕	คนที่มีลักษณะเพศทางชีววิทยาไม่ชัดเจน	<p>เพื่อให้บุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศและคนทั่วไปเกิดความเข้าใจ รวมทั้งการมีตัวอย่างชีวิตหรือต้นแบบในการใช้ชีวิตที่หลากหลาย</p> <p>๑.๕ สร้างชุดความรู้ ความเข้าใจให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครอบครัว และเผยแพร่ผ่านช่องทางต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจกับครอบครัว และปรับทัศนคติที่มีต่อกลุ่มบุคคลหลากหลายทางเพศ</p>

ข้อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
๕๖	คนที่มีลักษณะทางเพศที่อาจทำให้ได้รับผลกระทบทางสังคม	<p>๑.๖ ปรับทัศนคติ ค่านิยมทางสังคมให้เกิดความเข้าใจว่านิยามและรูปแบบการเป็น “ครอบครัว” นั้นเป็นความสัมพันธ์ที่มีความหลากหลาย ไม่จำกัดเฉพาะพ่อแม่ลูกที่เป็นรักต่างเพศเท่านั้น อาทิ ครอบครัวที่ประกอบด้วย พ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยว ปู่กับหลาน และรวมถึงครอบครัวของคนที่ยุติธรรมเพศเดียวกัน</p> <p>๑.๗ จัดเวทีรณรงค์สาธารณะร่วมกับสื่อมวลชน เพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศไม่ใช่ความผิดปกติ</p> <p>๑.๘ มีตัวแทนกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ ร่วมเป็นคณะกรรมการด้านการกำกับดูแลสื่อและการเผยแพร่สื่อต่อสาธารณะ</p> <p>๒. มาตรการเพิ่มโอกาสและทางเลือกในการเข้าถึงการประกอบอาชีพ การศึกษา สุขภาพ เพื่อความเสมอภาคและได้รับการคุ้มครองอย่างเท่าเทียม</p> <p>๒.๑ บูรณาการเรื่องความหลากหลายทางเพศเข้าไปในระบบการคุ้มครองแรงงานตามกฎหมายแรงงาน</p> <p>๒.๒ ผลิตสื่อ ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เข้าใจใน กฎ ระเบียบและการไม่เลือกปฏิบัติในการรับสมัคร การจ้างงาน การประกอบอาชีพของบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ</p> <p>๒.๓ บูรณาการและพัฒนาหน่วยบริการด้านการให้คำปรึกษาและการรับเรื่องราวร้องทุกข์ของกระทรวงแรงงานเรื่องบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ การชดเชยความเสียหายอันเนื่องมาจากการถูกเลือกปฏิบัติจากการทำงาน การรับสมัครงาน</p> <p>๒.๔ ทำหลักสูตรการเรียนการสอนที่ให้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องความหลากหลายทางเพศ ผลักดันให้อยู่ในหลักสูตรการสอนในระบบโรงเรียนทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา</p> <p>๒.๕ จัดอบรมครู อาจารย์ บุคลากรในระบบการศึกษาให้มีความเข้าใจต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ</p> <p>๒.๖ แก้ไข กฎ ระเบียบในสถาบันการศึกษาที่เป็นการละเมิดสิทธิและการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลหลากหลายทางเพศ</p> <p>๒.๗ สถานบริการกำหนดมาตรฐานด้านสาธารณสุขในการจัดระบบบริการ การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ และการให้บริการต่อกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศที่สอดคล้องกับเพศภาวะ (Gender) และเพศวิถี (sexuality)</p> <p>๒.๘ พัฒนาหน่วยบริการด้านการให้คำปรึกษาและการรับเรื่องราวร้องทุกข์</p> <p>๒.๙ จัดระบบให้การคุ้มครอง ช่วยเหลือ พินฟู เยียวยา การชดเชยค่าเสียหาย กรณีถูกเลือกปฏิบัติในการรับบริการ การถูกเอาเปรียบหรือเกิดเสียหายจากการทำศัลยกรรม</p> <p>๒.๑๐ ขับเคลื่อนนโยบายและสร้างความเข้าใจกับสังคม อาทิ ด้านสาธารณสุข เพื่อให้ถอดคำว่า กะเทย (Transgender) และกลุ่มคนแปลงเพศ (Transsexuals) ออกจากบัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศ และการผลักดันให้แก้ไขข้อความในเอกสารบันทึกผลการตรวจเลือกทหารกองเกิน (สด.๔๓) ที่ระบุถึงกะเทย สาวประเภทสอง ชายรักชายที่ไม่ผ่านการตรวจเลือกเป็นทหารว่าเป็น บุคคลจำพวกโรคจิต โรคจิตถาวร หรือโรคจิตที่มีจิตใจเป็นหญิง เป็นต้น</p> <p>๓. มาตรการการจัดระบบสวัสดิการ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการปกครอง นโยบายแห่งรัฐ</p> <p>แก้ไขมาตรการ กติกา ระเบียบ นโยบาย กฎหมายไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ</p> <p>๓.๑ สถาบันด้านยุติธรรม ต้องจัดให้มีการฝึกอบรมสร้างความเข้าใจในประเด็นความหลากหลายทางเพศแก่บุคลากรทุกระดับเพื่อให้มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศได้</p> <p>๓.๒ รวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและความหลากหลายทางเพศเพื่อนำมาพิจารณาแก้ไข</p>

ชื่อ	กลุ่มเป้าหมาย	ข้อเสนอแนะ และมาตรการ
		<p>๓.๓ รวบรวมข้อมูลสถานการณ์การถูกละเมิด ถูกเลือกปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่การกำหนดแนวทางการแก้ไข</p> <p>๓.๔ จัดเวทีรณรงค์สาธารณะเพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องสิทธิและการเคารพศักดิ์ศรีในกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ</p> <p>๓.๕ จัดให้มีหน่วยบริการด้านการปรึกษาและรับเรื่องราวร้องทุกข์ ให้ความช่วยเหลือและมีกระบวนการบำบัด ฟื้นฟู เยียวยาและชดเชยความเสียหาย</p> <p>๓.๖ ผลักดันให้เกิดการแก้ไขกฎหมายหรือกำหนดมาตรการ เพื่อรองรับการใช้ชีวิตคู่ของคนรักเพศเดียวกัน และการจัดการทรัพย์สินร่วมและมรดก</p> <p>๓.๗ ปรับปรุงระบบการใช้นำหน้านามในบัตรประชาชนให้สอดคล้องกลุ่มคนที่มีอยู่อย่างหลากหลาย อาทิ ใช้ระบบเลข ๑๓ แทนคำนำหน้า “นาย” “นางสาว” โดยมี code ระบุแทน</p> <p>๓.๘ กำหนดมาตรฐานเดียวกันในการขอรับเด็กเพื่อเป็นบุตรบุญธรรมในกลุ่มคนที่หลากหลายทางเพศ โดยไม่มีอคติของความเป็นเพศมาเกี่ยวข้องกับการรับบุตรบุญธรรม</p>

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่ง
ของผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสวัสดิการ
ชุมชนในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

“ผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน” หมายความว่า กรรมการในองค์กรสวัสดิการชุมชนใน
เขตจังหวัด ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรสวัสดิการชุมชนแห่งนั้น

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

ข้อ ๔ ให้สำนักงานเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดออกประกาศให้มีการเลือกกรรมการผู้แทน
องค์กรสวัสดิการชุมชน โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ให้องค์กรสวัสดิการชุมชนเสนอชื่อผู้แทน
องค์กรสวัสดิการชุมชน ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่
มีการประกาศ

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ
ทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้มีอำนาจลงนาม
ขององค์กรสวัสดิการชุมชนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นที่ให้มีการเสนอชื่อผู้แทน
องค์กรสวัสดิการชุมชน

หนังสือแจ้งตามวรรคสอง ให้เชิญผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสวัสดิการชุมชนหรือผู้ที่องค์กรสวัสดิการชุมชนนั้นมอบหมายเข้าร่วมประชุมจำนวนหนึ่งคนเพื่อใช้สิทธิเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์กรสวัสดิการชุมชนตามวรรคสาม ต้องเป็นกรรมการในองค์กรสวัสดิการชุมชนแห่งนั้น

ข้อ ๕ การเสนอชื่อผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนตามข้อ ๔ ให้องค์กรสวัสดิการชุมชนเสนอได้จำนวนองค์กรละหนึ่งคน พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสพการณ์การทำงาน และคำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนด หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงสำนักงาน

ข้อ ๖ ให้สำนักงานจัดประชุมองค์กรสวัสดิการชุมชนเพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจากบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามวัน เวลา และสถานที่ที่ประกาศกำหนด โดยให้จัดทำเอกสารแสดงชื่อตัวชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับตัวอักษรแจกให้ที่ประชุมในวันเลือก

ก่อนการเลือกให้ประธานที่ประชุมชี้แจงวิธีการเลือก ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องได้รับการรับรองจากองค์กรสวัสดิการชุมชนที่มาประชุมอย่างน้อยสามแห่งและให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อแสดงวิสัยทัศน์ต่อที่ประชุม การลงคะแนนให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับ โดยผู้แทนแต่ละแห่งมีสิทธิเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ไม่เกินสามคน ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดตามลำดับเป็นผู้ได้รับการเลือกจากองค์กรสวัสดิการชุมชนที่มาใช้สิทธิในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่าได้รับคะแนนเสียงเท่ากัน ในอันดับท้าย ให้มีการเลือกในรอบต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติหรือจะใช้วิธีการจับฉลาก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับมติที่ประชุม

ผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดเป็นลำดับหนึ่ง ลำดับสอง และลำดับสาม จะได้รับการเสนอชื่อจากสำนักงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับไว้เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งเท่าของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสาม

ข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๘ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) เป็นกรรมการในองค์กรสวัสดิการชุมชนในเขตจังหวัด

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิด

อันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๘ ยกเว้นข้อ ๘ (ข) (๑)

กรณีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๘ (ก) (๓) หากผู้นั้นได้เข้าดำรงตำแหน่งในองค์กรที่เสนอชื่อภายในเก้าสิบวัน ไม่ถือว่าขาดคุณสมบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ ให้สำนักงานเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๖ วรรคสี่ ตามลำดับเป็นกรรมการแทนและให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่ง
ของผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสวัสดิการ
ชุมชนในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร

“ผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน” หมายความว่า กรรมการในองค์กรสวัสดิการชุมชน
ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรสวัสดิการชุมชนแห่งนั้น

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๔ ให้สำนักงานเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครออกประกาศให้มีการเลือกกรรมการ
ผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ให้องค์กรสวัสดิการชุมชนเสนอชื่อ
ผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้มีการประกาศ

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ
ทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้มีอำนาจลงนาม
ขององค์กรสวัสดิการชุมชนล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นที่ให้มีการเสนอชื่อผู้แทน
องค์กรสวัสดิการชุมชน

หนังสือแจ้งตามวรรคสอง ให้เชิญผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสวัสดิการชุมชนหรือผู้ที่
องค์กรสวัสดิการชุมชนนั้นมอบหมายเข้าร่วมประชุมจำนวนหนึ่งคนเพื่อใช้สิทธิเลือกกรรมการผู้แทน
องค์กรสวัสดิการชุมชนตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์กรสวัสดิการชุมชนตามวรรคสาม ต้องเป็นกรรมการ
ในองค์กรสวัสดิการชุมชนแห่งนั้น

ข้อ ๕ การเสนอชื่อผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนตามข้อ ๔ ให้องค์กรสวัสดิการชุมชน
เสนอได้จำนวนองค์กรละหนึ่งคน พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสพการณ์การทำงาน และ
คำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนา
ทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนด หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับถึงสำนักงาน

ข้อ ๖ ให้สำนักงานจัดประชุมองค์กรสวัสดิการชุมชนเพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจากบุคคล
ที่ได้รับการเสนอชื่อตามวัน เวลา และสถานที่ที่ประกาศกำหนด โดยให้จัดทำเอกสารแสดงชื่อตัว
ชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับตัวอักษรแจกให้ที่ประชุมในวันเลือก

ก่อนการเลือกให้ประธานที่ประชุมชี้แจงวิธีการเลือก ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องได้รับ
การรับรองจากองค์กรสวัสดิการชุมชนที่มาประชุมอย่างน้อยสามแห่งและให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อแสดง
วิสัยทัศน์ต่อที่ประชุม การลงคะแนนให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับ โดยผู้แทนแต่ละแห่ง
มีสิทธิเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ไม่เกินหกคน ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดตามลำดับเป็นผู้ได้รับการเลือก
จากองค์กรสวัสดิการชุมชนที่มาใช้สิทธิในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่าได้รับคะแนนเสียงเท่ากัน
ในอันดับท้าย ให้มีการเลือกในรอบต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติหรือจะใช้วิธีการจับฉลาก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ
มติที่ประชุม

ผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดเป็นลำดับหนึ่งถึงลำดับหกจะได้รับการเสนอชื่อจาก
สำนักงานต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับไว้เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งเท่าของ
ผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสาม

ข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๘ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) เป็นกรรมการในองค์กรสวัสดิการชุมชนในกรุงเทพมหานคร

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

กรุงเทพมหานคร

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิด

อันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชน พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๘ ยกเว้นข้อ ๘ (ข) (๑)

กรณีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๘ (ก) (๑) หากผู้นั้นได้เข้าดำรงตำแหน่งในองค์กรที่เสนอชื่อ ภายในเก้าสิบวัน ไม่ถือว่าขาดคุณสมบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ ให้สำนักงานเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๖ วรรคสี่

ตามลำดับเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของ กรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่ง
ของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การ
บริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้งซึ่งมีเขตรับผิดชอบ
ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น

“ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองการบริหารส่วนจังหวัด
นายกเทศมนตรี นายกองการบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายด้วย

“ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

ข้อ ๕ ให้สำนักงานเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดออกประกาศให้มีการเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอชื่อผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศ

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นที่ให้มีการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หนังสือแจ้งตามวรรคสอง ให้เชิญนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมอบหมายเข้าร่วมประชุมและใช้สิทธิเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสาม ต้องเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งนั้น

ข้อ ๖ การเสนอชื่อผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอได้จำนวนองค์กรละหนึ่งคน พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสิทธิภาพการทำงาน และคำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนด หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงสำนักงาน

ข้อ ๗ ให้สำนักงานจัดประชุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจากบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามวัน เวลา และสถานที่ที่ประกาศกำหนด โดยให้จัดทำเอกสารแสดงชื่อตัวชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับตัวอักษรแจกให้ที่ประชุมในวันเลือก

ก่อนการเลือกให้ประธานที่ประชุมชี้แจงวิธีการเลือก ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องได้รับการรับรองจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาประชุมอย่างน้อยสามแห่งและให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อแสดงวิสัยทัศน์ต่อที่ประชุม การลงคะแนนให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับ โดยผู้แทนแต่ละแห่งมีสิทธิเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ไม่เกินสามคน ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดตามลำดับเป็นผู้ได้รับ

การเลือกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาใช้สิทธิ ในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่าได้รับคะแนนเสียงเท่ากันในระดับท้าย ให้มีการเลือกในรอบต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติหรือจะใช้วิธีการจับฉลาก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับมติที่ประชุม

ผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดเป็นลำดับหนึ่ง ลำดับสอง และลำดับสาม จะได้รับการเสนอชื่อจากสำนักงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับไว้เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งเท่าของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสาม

ข้อ ๘ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๙ ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิด

อันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๘ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕ ยกเว้นข้อ ๕ (ข) (๑)

กรณีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ (ก) (๓) หากผู้นั้นได้เข้าดำรงตำแหน่งในองค์กรที่เสนอชื่อภายในเก้าสิบวัน ไม่ถือว่าขาดคุณสมบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ ให้สำนักงานเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๗ วรรคสี่ตามลำดับ เป็นกรรมการแทนและให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามระเบียบนี้ และวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แก้คำผิด

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป

เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๕๗ ง ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

หน้า ๖๕ บรรทัดที่ ๑๔ คำว่า “แห่งท้องที่ที่นักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติงานอยู่” ให้แก้เป็น
“แห่งท้องที่ที่อาสาสมัครปฏิบัติงานอยู่”

ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
ว่าด้วยมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศ
และงานทั่วไป

เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๕๗ ง ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

หน้า ๓๐ บรรทัดที่ ๑๓ คำว่า “หมวด ๖” ให้แก้เป็น “หมวด ๕”

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วย การคืนเงินอุดหนุนที่องค์กรสาธารณประโยชน์ได้รับไปตามมาตรา ๔๐

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๕) และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วย การคืนเงินอุดหนุนที่องค์กรสาธารณประโยชน์ได้รับไปตามมาตรา ๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น

ข้อ ๓ เมื่อการเบิกถอนการรับรององค์กรสาธารณประโยชน์ถึงที่สุดแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติพิจารณาจำนวนเงินอุดหนุนที่ได้รับไปในส่วนที่ดำเนินการไม่ถูกต้องหรือยังไม่ได้ดำเนินการตามโครงการที่ขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแล้วแจ้งจำนวนเงินนั้นเป็นหนังสือให้องค์กรสาธารณประโยชน์ที่ถูกเบิกถอนดังกล่าวส่งเงินคืนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

เงินที่ได้รับตามวรรคหนึ่งให้นำส่งกองบริหารกองทุน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อนำเข้าบัญชีกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ทั้งนี้ให้นำระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔ หากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่ถูกเบิกถอนได้รับหนังสือแจ้งตามข้อ ๓ แล้วไม่คืนเงินอุดหนุนที่ได้รับไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ดำเนินการตามกฎหมายเพื่อติดตามเอาเงินอุดหนุนที่ได้รับไปคืนจากองค์กรสาธารณประโยชน์และบุคคลที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานผลให้คณะกรรมการบริหารกองทุนทราบ ต่อไป

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ปรีดิยาธร เทวกุล

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยมาตรฐานในการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์

และคุณสมบัติผู้มีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๗) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยมาตรฐานในการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์และคุณสมบัติผู้มีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้มีคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติแต่งตั้ง ทำหน้าที่กำหนดหลักสูตรการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์ วิธีการฝึกอบรม เกณฑ์การประเมิน และการติดตามประเมินผล รวมถึงการรับรองผู้ผ่านการฝึกอบรมและรับรองคุณสมบัติผู้มีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามข้อกำหนดนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้

หมวด ๑

มาตรฐานในการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์

ข้อ ๕ หลักสูตรการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์เพื่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์ ประกอบด้วย เนื้อหาวิชาภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ โดยหลักสูตรการฝึกอบรมต้องประกอบด้วยเนื้อหาสามหมวดวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาพื้นฐานทางด้านพฤติกรรมและสังคม กลุ่มวิชาพื้นฐานทางด้านสังคมสงเคราะห์ และวิชาการฝึกภาคปฏิบัติ

ข้อ ๖ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ซึ่งอยู่ระหว่างปฏิบัติงานหรือเคยมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมในองค์การสวัสดิการสังคมมาไม่น้อยกว่าสองปี โดยมีหนังสือรับรองประสบการณ์ และความประพฤติจากองค์การสวัสดิการสังคม

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาอื่นนอกเหนือจากสาขาสังคมสงเคราะห์

ข้อ ๗ ให้ผู้ประสงค์รับการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์เพื่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่ปฏิบัติงานหรือมีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพมหานครยื่นคำขอรับการฝึกอบรมที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ในจังหวัดอื่นให้ผู้ประสงค์รับการฝึกอบรมที่ปฏิบัติงานในจังหวัดนั้นยื่นคำขอที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ตามแบบที่ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารแล้วส่งคำขอให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติพิจารณาโดยไม่ชักช้า

เมื่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง และมีหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติแจ้งผลการคัดเลือกเข้ารับการฝึกอบรมให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ

ข้อ ๘ ผู้ที่สำเร็จการฝึกอบรมต้องได้รับการทดสอบความรู้ความสามารถทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และผ่านเกณฑ์ตามที่คณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติแต่งตั้ง จึงจะถือว่าสำเร็จหลักสูตรการฝึกอบรม และมีสิทธิได้รับวุฒิปัตร

หมวด ๒

คุณสมบัติของผู้มีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์

ข้อ ๙ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานและมีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่มีความประสงค์ขอจดทะเบียนเพื่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสิบปี โดยมีหนังสือรับรองประสบการณ์จากองค์การสวัสดิการสังคม

(๒) มีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเป็นที่ประจักษ์ โดยได้รับการรับรองจากองค์การสวัสดิการสังคม หรือสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา หรือเคยได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติด้านสังคมสงเคราะห์จากองค์การสวัสดิการสังคมในระดับประเทศ หรือต่างประเทศ

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

หมวด ๓

การจดทะเบียนเป็นนักสังคมสงเคราะห์

ข้อ ๑๐ ให้บุคคลตามข้อ ๘ หรือข้อ ๙ ที่ประสงค์จดทะเบียนเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานครยื่นคำขอที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ในจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขอที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่ตนได้ปฏิบัติงานตามแบบที่ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด และให้ส่งคำขอนั้นให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติโดยไม่ชักช้า

เมื่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง และมีหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ แจ้งผลการพิจารณาให้แก่ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการอนุมัติ

ข้อ ๑๑ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนักสังคมสงเคราะห์ให้แก่ผู้ได้รับอนุมัตินั้น พร้อมทั้งจัดแจ้งไว้ในทะเบียนนักสังคมสงเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒)”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ ของประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มอบหมาย เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเปิดสอนหลักสูตรวิชาสังคมสงเคราะห์ในระดับปริญญาตรี ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติซึ่งได้เลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรสวัสดิการชุมชนที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติซึ่งได้เลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นอนุกรรมการ โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

อิสสระ สมชัย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๐) (๑๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๔๐/๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

“คณะกรรมการประเมินผล” หมายความว่า คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“องค์การสวัสดิการสังคม” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรสาธารณประโยชน์และองค์การสวัสดิการชุมชน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ประกอบด้วย

(๑) โครงการด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม ซึ่งโครงการที่จะขอรับการสนับสนุนจากกองทุนต้องมีลักษณะเป็นโครงการด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่มีผลต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นโครงการที่มีผลต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบากหรือที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ เช่น เด็ก เยาวชน คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูกละเมิดทางเพศ สมาชิกขององค์การสวัสดิการชุมชน หรือกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(ข) เป็นโครงการด้านการส่งเสริม การพัฒนา การสงเคราะห์ การคุ้มครอง การป้องกันการแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

(ค) เป็นโครงการที่สนับสนุนการพัฒนาหรือการให้บริการเกี่ยวข้องกับสาขาใดสาขาหนึ่งตามความจำเป็นและเหมาะสม เช่น การบริการทางสังคม การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ และกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

(๒) ค่าใช้จ่ายตามโครงการด้านการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม ซึ่งโครงการที่จะขอรับการสนับสนุนจากกองทุนต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) การจัดทำแผน การรวบรวมข้อมูล ศึกษาวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับงานส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

(ข) การประสานงาน เผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม

(ค) การร่วมมือและประสานงาน ในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม ในทุกระดับ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดสวัสดิการสังคมให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(ง) การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมขององค์กรสวัสดิการสังคม

(จ) การดำเนินการและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้มีการพัฒนาด้านวิชาการและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรสวัสดิการสังคม

(ฉ) การพัฒนามาตรฐานและการให้การรับรองการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(ช) กำกับ ดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชนให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(ซ) การจัดทำทะเบียนกลางเกี่ยวกับองค์กรสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัคร และผู้รับบริการสวัสดิการสังคม

(ฅ) การจัดฝึกอบรมนักสังคมสงเคราะห์และอาสาสมัคร รวมทั้งบุคลากรอื่นตามความจำเป็น

(ญ) การใช้จ่ายในงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารกองทุน คณะกรรมการประเมินผล และคณะอนุกรรมการ

(๓) ค่าใช้จ่ายในการจัดหารายได้เข้ากองทุน”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ โครงการที่จะได้รับการพิจารณาอนุมัติจ่ายเงินจากกองทุน ได้แก่

(๑) โครงการที่มีผลต่อการป้องกัน การแก้ไขปัญหา และการพัฒนาสังคม

(๒) โครงการของหน่วยงานภาครัฐ ต้องเป็นโครงการที่ริเริ่มใหม่ หรือเป็นโครงการที่ไม่สามารถขอรับการสนับสนุนจากงบประมาณปกติได้ หรือได้รับการสนับสนุนแต่ไม่เพียงพอ

(๓) โครงการขององค์กรสาธารณประโยชน์ และองค์กรสวัสดิการชุมชน ต้องเป็นโครงการที่ไม่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคม และเป็นโครงการที่มีการดำเนินงานมาแล้ว โดยมีทุนหรือเงินสมทบอยู่บางส่วนหรือเป็นโครงการใหม่ ทั้งนี้ โครงการนั้นต้องไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนราชการและแหล่งทุนอื่น ๆ หรือได้รับการสนับสนุนแต่ไม่เพียงพอ

(๕) โครงการอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สมชาย วงศ์สวัสดิ์

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๕) และมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ ในข้อกำหนดนี้

“มูลนิธิ หรือสมาคม” หมายความว่า มูลนิธิ หรือสมาคมที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือตามกฎหมายอื่น โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคม

“องค์กรภาคเอกชน” หมายความว่า องค์กรที่ไม่ใช่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรอื่นของรัฐ และเป็นองค์กรที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้รักษาการตามข้อกำหนดนี้ และมีอำนาจกำหนดแบบและแนวทางในการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ รวมทั้งเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้

หมวด ๑

การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ของมูลนิธิ หรือสมาคม

ข้อ ๖ มูลนิธิ หรือสมาคมที่มีความประสงค์จะยื่นคำขอให้รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มูลนิธิ หรือสมาคม จะต้องดำเนินกิจการและมีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมต่อเนื่องจนถึงวันยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๒) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่จะยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๓) มีบุคลากรหรืออาสาสมัครในการปฏิบัติงานประจำหรือมีที่ปรึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

(๔) มีการกำหนดสาขาในการจัดสวัสดิการสังคมที่จะดำเนินการอย่างชัดเจน เช่น การบริการสังคม การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ และกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

(๕) มีการกำหนดลักษณะหรือรูปแบบ และวิธีการในการดำเนินการจัดสวัสดิการสังคม เช่น การส่งเสริม การพัฒนา การสงเคราะห์ การคุ้มครอง การป้องกัน การแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

(๖) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา และองค์กรอื่นได้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม

ข้อ ๗ การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้ผู้มีอำนาจทำการแทนมูลนิธิหรือสมาคม หรือผู้ได้รับมอบฉันทะจากมูลนิธิหรือสมาคมยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีคำรับรองว่าถูกต้อง

(๒) สำเนาข้อบังคับหรือระเบียบหรือตราสาร และสำเนาใบอนุญาตจัดตั้งมูลนิธิหรือสมาคม

(๓) รายชื่อคณะกรรมการของมูลนิธิหรือสมาคม

(๔) สำเนางบดุลหรือสำเนารายงานการเงินของมูลนิธิหรือสมาคม

(๕) แผนงานโครงการของมูลนิธิหรือสมาคม

(๖) ผลการดำเนินงานในระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๗) เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการกำหนดสาขาของงานสวัสดิการสังคม การกำหนดลักษณะหรือรูปแบบและวิธีการในการดำเนินงาน รวมทั้งเอกสารหลักฐานในการส่งเสริมและสนับสนุนตามข้อ ๖ (๖) ด้วย

การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ มูลนิธิหรือสมาคมจะยื่นคำขอด้วยตนเอง หรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ข้อ ๘ การยื่นคำขอตามข้อ ๗ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร และให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครตรวจสอบความถูกต้องแล้วส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า

ในเขตท้องที่อื่นให้ยื่นคำขอที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแห่งท้องที่ ที่มูลนิธิหรือสมาคมนั้นตั้งอยู่ และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่รับคำขอตรวจสอบความถูกต้องแล้วส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า

หมวด ๒

การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ขององค์กรภาคเอกชน

ข้อ ๙ องค์กรภาคเอกชนที่มีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมจะยื่นคำขอให้รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรภาคเอกชนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคม ซึ่งจะต้องดำเนินกิจการและมีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมต่อเนื่องจนถึงวันยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมหรือมูลนิธิหรือสมาคมตามข้อ ๔ รับรองผลการดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม

(๓) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในท้องที่จะยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๔) มีบุคลากรหรืออาสาสมัครในการปฏิบัติงานประจำหรือมีที่ปรึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

(๕) มีการกำหนดสาขาในการจัดสวัสดิการสังคมที่จะดำเนินการอย่างชัดเจน เช่น การบริการสังคม การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ และกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

(๖) มีการกำหนดลักษณะหรือรูปแบบ และวิธีการในการดำเนินการจัดสวัสดิการสังคม เช่น การส่งเสริม การพัฒนา การสงเคราะห์ การคุ้มครอง การป้องกัน การแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

(๗) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา และองค์กรอื่นได้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม

ข้อ ๑๐ การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนดพร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีคำรับรองว่าถูกต้อง

(๒) สำเนาข้อบังคับหรือระเบียบขององค์กรภาคเอกชน

(๓) สำเนารายงานการเงินซึ่งประธานกรรมการหรือหัวหน้าผู้บริหารให้คำรับรอง

(๔) แผนงานโครงการขององค์กรภาคเอกชน

(๕) ผลการดำเนินงานในระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๖) เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการกำหนดสาขาของงานสวัสดิการสังคม การกำหนดลักษณะหรือรูปแบบและวิธีการในการดำเนินงาน รวมทั้งเอกสารหลักฐานในการส่งเสริมและสนับสนุนตามข้อ ๙ (๗) ด้วย

องค์กรภาคเอกชนจะยื่นคำขอด้วยตนเองหรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ และให้นำความในข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์

ข้อ ๑๑ ในการขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ถ้าได้ปฏิบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในหมวด ๑ หรือหมวด ๒ และแผนงานโครงการของมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรภาคเอกชนนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ สมาคมหรือองค์กรภาคเอกชน ให้สำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ และให้ออกใบสำคัญแสดงการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนดให้แก่มูลนิธิ สมาคมหรือองค์กรภาคเอกชนนั้น

มูลนิธิสมาคมหรือองค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์แล้วสามารถใช้ข้อความว่า “องค์กรสาธารณประโยชน์” ในวงเล็บท้ายชื่อได้

ข้อ ๑๒ การเปลี่ยนชื่อองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นแจ้งต่อสำนักงาน เพื่อแก้ไขทะเบียนองค์กรสาธารณประโยชน์และประกาศการเปลี่ยนชื่อขององค์กรสาธารณประโยชน์ในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

ข้อ ๑๓ การเปลี่ยนแปลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นแจ้งต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแห่งท้องที่ที่ไปตั้งอยู่ใหม่ และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่รับแจ้งส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า เพื่อแก้ไขทะเบียนองค์กรสาธารณประโยชน์

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ใบสำคัญแสดงการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์สูญหาย ถูกทำลาย และชำรุดในสาระสำคัญ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์ยื่นคำขอต่อสำนักงาน เพื่อให้สำนักงานจัดทำใบแทนใบสำคัญแสดงการรับรององค์กรสาธารณประโยชน์ต่อไป

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่องค์กรสาธารณประโยชน์เลิกกิจการ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์แจ้งต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกกิจการ เพื่อให้สำนักงานประกาศการยกเลิกการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๖ กรณีตามข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้นำความในข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าการขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์มิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง หรือคณะกรรมการไม่รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้สำนักงานแจ้งสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๕) และมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔ ของข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๕

“หมวด ๔

ส่วนที่ ๑

การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ขององค์กรภาคเอกชนในต่างประเทศ

ข้อ ๑๘ องค์กรภาคเอกชนในต่างประเทศ จะยื่นคำขอให้รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรภาคเอกชนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคม ซึ่งจะต้องดำเนินกิจการและมีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมต่อเนื่องจนถึงวันยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) เป็นองค์กรภาคเอกชนซึ่งมีคนไทยในต่างประเทศ ตามข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการกำหนดบุคคลหรือกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้รับบริการสวัสดิการสังคม เป็นกรรมการขององค์กรภาคเอกชนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๓) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศที่จะยื่นคำขอ

(๔) มีการกำหนดสาขาในการจัดสวัสดิการสังคมที่จะดำเนินการอย่างชัดเจน เช่น การบริการสังคม การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ และกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

(๕) มีการกำหนดลักษณะหรือรูปแบบ และวิธีการในการดำเนินการจัดสวัสดิการสังคม เช่น การส่งเสริม การพัฒนา การสงเคราะห์ การคุ้มครอง การป้องกัน การแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

(๖) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา และหรือองค์กรอื่นได้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม

ในกรณีไม่มีกฎหมายท้องถิ่นของประเทศนั้นรับรองสถานภาพเป็นองค์กรภาคเอกชน จะต้องมีการมีองค์กรภาคเอกชนอื่นที่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของประเทศนั้นหรือส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมของประเทศนั้น รับรองผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม โดยมีเอกสารหลักฐาน

ข้อ ๑๙ การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้ผู้มีอำนาจทำการแทนองค์กรภาคเอกชนยื่นคำขอ ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนดพร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีคำรับรองว่าถูกต้อง

(๒) เอกสารรับรองผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม หรือสำเนาเอกสารหลักฐานการเป็นองค์กรภาคเอกชนตามกฎหมายท้องถิ่นของประเทศนั้น แล้วแต่กรณี

(๓) สำเนาข้อบังคับ หรือระเบียบขององค์กรภาคเอกชน

(๔) สำเนารายงานฐานะการเงินซึ่งประธานกรรมการ หรือหัวหน้าผู้บริหารให้คำรับรอง

(๕) แผนงานโครงการขององค์กรภาคเอกชน

(๖) ผลการดำเนินงานในระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๗) เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการกำหนดสาขาของงานสวัสดิการสังคม การกำหนดลักษณะหรือรูปแบบและวิธีการในการดำเนินงาน รวมทั้งเอกสารหลักฐานในการส่งเสริมและสนับสนุน ตามข้อ ๑๘ (๖) ด้วย

ข้อ ๒๐ การยื่นคำขอตามข้อ ๑๙ ให้ยื่นต่อสถานทูตไทย ณ ประเทศนั้น และให้สถานทูตไทยให้ความเห็น แล้วส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ สถานทูตไทยอาจขอให้หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นประกอบการพิจารณาก็ได้

ส่วนที่ ๒

การรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ขององค์กรภาคเอกชนในต่างประเทศ

ข้อ ๒๑ ในการขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ถ้าได้ปฏิบัติครบถ้วนตามที่กำหนดใน ส่วนที่ ๑ แล้ว และแผนงานโครงการขององค์กรภาคเอกชนนั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย หรือวัตถุประสงค์ขององค์กรภาคเอกชน ให้สำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ และให้ออกใบสำคัญแสดงการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด ให้แก่องค์กรภาคเอกชนนั้น

องค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์แล้วสามารถใช้ข้อความว่า “องค์กรสาธารณประโยชน์” ในวงเล็บท้ายชื่อได้

ข้อ ๒๒ การเปลี่ยนชื่อองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นแจ้งต่อสำนักงาน เพื่อแก้ไขทะเบียนองค์กรสาธารณประโยชน์และประกาศการเปลี่ยนชื่อขององค์กรสาธารณประโยชน์ในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

ข้อ ๒๓ การเปลี่ยนแปลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นแจ้งต่อสำนักงานโดยไม่ชักช้า เพื่อแก้ไขทะเบียนองค์กรสาธารณประโยชน์

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ใบสำคัญแสดงการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์สูญหาย ถูกทำลาย และชำรุดในสาระสำคัญ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์ยื่นคำขอต่อสำนักงาน เพื่อให้สำนักงานจัดทำใบแทนใบสำคัญแสดงการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ต่อไป

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่องค์กรสาธารณประโยชน์เลิกกิจการ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์แจ้งต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกกิจการ เพื่อให้สำนักงานประกาศการยกเลิกการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

ข้อ ๒๖ กรณีตามข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ให้ยื่นคำขอต่อสถานทูตไทย ณ ประเทศนั้น และให้สถานทูตไทยส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าการขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์มิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง หรือคณะกรรมการไม่รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ”

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ยงยุทธ ยุทธวงศ์

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๕) และมาตรา ๔๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อกำหนดนี้

“องค์กรภาคประชาชน” หมายความว่า องค์กรซึ่งเป็นการรวมของประชาชนในชุมชนโดยประชาชน จัดตั้งกันขึ้นเองหรือโดยการแนะนำหรือสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐ เอกชน องค์กรการเอกชนหรือ องค์กรพัฒนาเอกชน

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งยกเว้นองค์กรบริหารส่วนจังหวัด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๕ องค์กรภาคประชาชนที่มีความประสงค์จะยื่นคำขอให้รับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีการดำเนินกิจการและผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมหรือการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมต่อเนื่องจนถึงวันยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีที่ทำการตั้งอยู่ในท้องที่ที่จะยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) มีบริการสวัสดิการสังคมในระดับชุมชนที่หลากหลายตามสภาพภูมิสังคมของชุมชน เช่น การช่วยเหลือทางการเงิน สิ่งของหรือบริการ การบริหารจัดการทรัพยากรและการแลกเปลี่ยนแรงงาน การรวมกลุ่มอาชีพ เป็นต้น

กรณีการรวมตัวเป็นองค์กรเครือข่ายเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรภาคประชาชน ต้องมีการบริหารจัดการที่ก่อให้เกิดความร่วมมือ ประสานงาน และเชื่อมโยงในการจัดสวัสดิการสังคมอย่างต่อเนื่อง

(๔) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิกได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๖ การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้ผู้บริหารองค์กรภาคประชาชน หรือผู้ได้รับมอบฉันทะจากองค์กรภาคประชาชนยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนดพร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้บริหารองค์กรที่ยื่นคำขอ

(๒) สำเนาข้อบังคับหรือระเบียบขององค์กรภาคประชาชน รวมทั้งสำเนารายงานการเงินขององค์กรภาคประชาชนซึ่งประธานกรรมการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบฉันทะให้คำรับรอง (ถ้ามี)

(๓) แผนงานโครงการขององค์กรภาคประชาชนที่จะดำเนินการต่อไป

(๔) ผลการดำเนินงานขององค์กรภาคประชาชนในระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอด้วยตนเองหรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ข้อ ๗ การยื่นคำขอตามข้อ ๖ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการเขตแห่งท้องที่ที่องค์กรภาคประชาชนนั้นตั้งอยู่ และให้ผู้อำนวยการเขตตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารและผลงานขององค์กรที่ยื่นคำขอและให้ความเห็นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันแล้วส่งเอกสารพร้อมความเห็นให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครและให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า

ในเขตท้องที่อื่นให้ยื่นคำขอที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่องค์กรภาคประชาชนนั้นมีที่ทำการตั้งอยู่ และให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารและผลงานขององค์กรที่ยื่นคำขอและให้ความเห็นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันแล้วส่งเอกสารพร้อมความเห็นให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ตรวจสอบความถูกต้องแล้วส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้อำนวยการเขตหรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้องค์กรยื่นคำขอต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหรือสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครได้โดยตรงแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานแสดงการยื่นคำขอดังกล่าว และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหรือสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครที่ได้รับการยื่นคำขอจากองค์กรพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารและผลงานขององค์กรที่ยื่นคำขอพร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็น

ข้อ ๘ ในการขอรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน ถ้าได้ปฏิบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ และแผนงานโครงการขององค์กรภาคประชาชนนั้นไม่ขัดต่อกฎหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรภาคประชาชน ให้สำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน และให้ออกใบสำคัญแสดงการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนดให้แก่องค์กรภาคประชาชนนั้น

องค์กรภาคประชาชนที่ได้รับการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนแล้วสามารถใช้ข้อความว่า “องค์กรสวัสดิการชุมชน” ในวงเล็บท้ายชื่อได้

ข้อ ๙ ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าการขอรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง หรือคณะกรรมการไม่รับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้สำนักงาน แจ้งสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีการเลิกกิจการหรือเปลี่ยนชื่อองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้องค์กรสวัสดิการชุมชนนั้นแจ้งต่อสำนักงานภายในสามสิบวัน เพื่อให้สำนักงานประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนชื่อในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้ปลัดกระทรวงรักษาการตามข้อกำหนดนี้และให้มีอำนาจกำหนดแบบและแนวทางปฏิบัติ รวมทั้งวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม

พ.ศ. ๒๕๕๐

ด้วยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดให้มีการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อใช้เป็นหลักในการส่งเสริม สนับสนุน รับรอง ติดตาม ประเมินผล และการประกันคุณภาพในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๗) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การรับรองมาตรฐาน” หมายความว่า ผลการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัครซึ่งได้รับเครื่องหมายการรับรองมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม

“เครื่องหมาย” หมายความว่า เครื่องหมายยืนยันระดับคุณภาพขององค์กรสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัครซึ่งได้รับการรับรองตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และมีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับเครื่องหมายรับรอง

“การจัดสวัสดิการสังคม” หมายความว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคมตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

“องค์กรสวัสดิการสังคม” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม และองค์กรสาธารณประโยชน์

“องค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า องค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

“นักสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ หรือที่ผ่านการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนดหรือที่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“อาสาสมัคร” หมายความว่า ผู้ซึ่งอาสาช่วยปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมในองค์การสวัสดิการสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการตรวจประเมินมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ หรืออาสาสมัครแล้วแต่กรณี ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้และประสบการณ์รวมทั้งมีความเชี่ยวชาญในสาขาของการจัดสวัสดิการสังคมตามที่มีการยื่นขอรับรองมาตรฐานตามระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และเป็นผู้กำหนดเครื่องหมายตลอดจนแบบฟอร์มต่าง ๆ ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ รวมทั้งเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การรับรองมาตรฐานองค์การสวัสดิการสังคม

ข้อ ๕ องค์การสวัสดิการสังคมแห่งใดได้ปฏิบัติงานเป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม อาจยื่นคำขอรับรองมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมตามระเบียบนี้ได้

ข้อ ๖ การยื่นคำขอรับรองตามข้อ ๕ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร และให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งคำขอให้สำนักงานภายในเจ็ดวันทำการ

ในเขตท้องที่อื่นให้ยื่นคำขอที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแห่งท้องที่ที่องค์การสวัสดิการสังคมนั้นตั้งอยู่ และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่รับคำขอตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งคำขอให้สำนักงานภายในเจ็ดวันทำการ

เมื่อสำนักงานได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง และมีหลักฐานถูกต้องครบถ้วนให้สำนักงาน เสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๗ ให้คณะอนุกรรมการทำหน้าที่สร้างเครื่องมือ เกณฑ์การประเมิน กำหนดแนวทาง และดำเนินการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานตามที่ได้มีการยื่นคำขอรับรองมาตรฐาน และให้ความเห็นชอบ เพื่อให้ผู้อำนวยการออกเครื่องหมายการรับรองตามความเห็นของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๘ เมื่อองค์การสวัสดิการสังคมแห่งใดได้รับการรับรองมาตรฐาน ให้ผู้อำนวยการออกเครื่องหมายการรับรอง และให้สำนักงานเผยแพร่ต่อสาธารณชนต่อไป

ข้อ ๙ ในกรณีปรากฏว่าองค์การสวัสดิการสังคมแห่งใดที่ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้วไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมในข้อใดข้อหนึ่งหรือหลายข้อตามที่ได้รับ การรับรองซึ่งเชื่อว่าจะมีผลเสียหายต่อผู้รับบริการสวัสดิการสังคม และผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายได้ให้คำแนะนำและตักเตือนเป็นหนังสือแล้ว หากองค์การสวัสดิการสังคมแห่งนั้นยังไม่แก้ไขโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะอนุกรรมการสาขาที่ให้การรับรองมีหนังสือเพิกถอนการรับรองมาตรฐานได้

หมวด ๒

การรับรองมาตรฐานนักสังคมสงเคราะห์

ข้อ ๑๐ นักสังคมสงเคราะห์ผู้ซึ่งได้ปฏิบัติงานเป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม อาจยื่นคำขอรับรองมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมตามระเบียบนี้ได้

ข้อ ๑๑ การยื่นคำขอรับรองตามข้อ ๑๐ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร และให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งคำขอให้สำนักงานภายในเจ็ดวันทำการ

ในเขตท้องที่อื่นให้ยื่นคำขอที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแห่งท้องที่ที่นักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติงานอยู่ และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่รับคำขอตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งคำขอให้สำนักงานภายในเจ็ดวันทำการ

เมื่อสำนักงานได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง และมีหลักฐานถูกต้องครบถ้วนให้สำนักงาน
เสนอคณะกรรมการพิจารณาให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๑๒ ให้นำความในข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับกับการรับรองมาตรฐาน
นักสังคมสงเคราะห์ โดยอนุโลม

หมวด ๓

การรับรองมาตรฐานอาสาสมัคร

ข้อ ๑๓ อาสาสมัครผู้ซึ่งได้ปฏิบัติงานเป็นไปตามข้อกำหนดมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม
โดยได้รับการรับรองจากองค์การสวัสดิการสังคม อาจยื่นคำขอรับรองมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม
ตามระเบียบนี้ได้

ข้อ ๑๔ การยื่นคำขอรับรองตามข้อ ๑๓ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่
สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร และให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครตรวจสอบความถูกต้อง
แล้วส่งคำขอให้สำนักงานภายในเจ็ดวันทำการ

ในเขตท้องที่อื่นให้ยื่นคำขอให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
แห่งท้องที่ที่นักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติงานอยู่ และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
จังหวัดที่รับคำขอตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งคำขอให้สำนักงานภายในเจ็ดวันทำการ

เมื่อสำนักงานได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง และมีหลักฐานถูกต้องครบถ้วนให้สำนักงาน เสนอ
คณะกรรมการพิจารณาให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๑๕ ให้นำความในข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับกับการรับรองมาตรฐาน
อาสาสมัครโดยอนุโลม

หมวด ๔

การอุทธรณ์

ข้อ ๑๖ องค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัครใดเมื่อยื่นคำขอรับรอง
มาตรฐานและไม่ได้รับการรับรองหรือถูกเพิกถอนการรับรองมาตรฐานตามระเบียบนี้ ให้อุทธรณ์เป็น

หนังสือต่อผู้อำนวยการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้อำนวยการส่งคำอุทธรณ์ต่อไป
ยังปลัดกระทรวงโดยมิชักช้า

ให้ปลัดกระทรวงวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัย
ของปลัดกระทรวงให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๗ เมื่อสิ้นสุดอุทธรณ์ ให้ผู้อำนวยการรายงานการเพิกถอนการรับรองมาตรฐานต่อ
คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการและแจ้งหน่วยงานที่รับคำขอรับรองมาตรฐานด้วย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ การยื่นคำขอรับรองตามระเบียบนี้ ให้กระทำได้เมื่อพ้นหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม

พ.ศ. ๒๕๕๐

ด้วยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ มีเจตนารมณ์ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์และอาสาสมัครมีความสามารถในการจัดบริการทางสังคมให้แก่ผู้รับบริการสวัสดิการสังคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการพัฒนามาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสามารถช่วยเหลือผู้รับบริการสวัสดิการสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม และเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อกำหนดนี้

“มาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และต้องการให้เกิดขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักในการส่งเสริม สนับสนุน รับรอง ติดตาม ประเมินผลและการประกันคุณภาพในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร

“สวัสดิการสังคม” หมายความว่า ระบบการจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวกับการป้องกันการแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตามมาตรฐานทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงานและการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

“ผู้รับบริการสวัสดิการสังคม” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบาก หรือที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ เช่น เด็ก เยาวชน คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูกละเมิดทางเพศ หรือกลุ่มบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

“การจัดสวัสดิการสังคม” หมายความว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคมตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

“องค์การสวัสดิการสังคม” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม และองค์กรสาธารณประโยชน์

“องค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า องค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

“นักสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ หรือที่ผ่านการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนดหรือที่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“อาสาสมัคร” หมายความว่า ผู้ซึ่งอาสาช่วยปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมในองค์การสวัสดิการสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามข้อกำหนดนี้ และเป็นผู้กำหนดแบบฟอร์มต่าง ๆ ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ รวมทั้งเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้

หมวด ๑

มาตรฐานการจัดบริการสวัสดิการสังคม

ข้อ ๕ การจัดบริการสวัสดิการสังคมต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมาย ระเบียบ อนุสัญญาและข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งไม่ขัดคนโยบาย แผน และมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๖ การจัดบริการสวัสดิการสังคมต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้รับบริการสวัสดิการสังคม การให้ผู้รับบริการสวัสดิการสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึงเหมาะสม และเป็นธรรม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การรักษาความลับของผู้รับบริการสวัสดิการสังคม สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

ข้อ ๗ การจัดบริการสวัสดิการสังคมต้องคำนึงถึงสาขาของการจัดสวัสดิการสังคมได้แก่ การบริการทางสังคม การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ และกระบวนการยุติธรรม

ข้อ ๘ การจัดบริการสวัสดิการสังคมต้องคำนึงถึงลักษณะหรือรูปแบบและวิธีการในการดำเนินการตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและประเด็นปัญหาที่ควรได้รับการป้องกันแก้ไขทั้งในระยะเร่งด่วนและระยะยาว เช่น การส่งเสริม การพัฒนา การพิทักษ์ปกป้องคุ้มครอง การป้องกัน การแก้ไข การสงเคราะห์ และบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

หมวด ๒

มาตรฐานองค์การสวัสดิการสังคม

ข้อ ๙ ให้องค์การสวัสดิการสังคมดำเนินการจัดสวัสดิการสังคมให้เป็นไปตามหลักคุณธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ และความคุ้มค่า

ข้อ ๑๐ ให้องค์การสวัสดิการสังคมดำเนินการจัดองค์กร และการบริหาร การให้บริการ และคุณภาพการให้บริการ ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดองค์กรและการบริหาร ต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย วัตถุประสงค์ ขอบเขต เป้าหมาย สาขาการจัดสวัสดิการสังคม โครงสร้างและกระบวนการบริหารจัดการ แผนงาน โครงการ ระบบการพัฒนากุศลกร ระบบบัญชีและการเงิน ระบบข้อมูลสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ระบบการติดตามประเมินผล อาคารสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

(๒) การให้บริการ ต้องมีการกำหนดรูปแบบและวิธีการในการให้บริการ มีกระบวนการให้บริการที่ชัดเจน และมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรและสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเต็มที่

(๓) คุณภาพการให้บริการ ต้องมีการให้บริการที่มีคุณภาพ รวดเร็ว ต่อเนื่องและทันสมัย การตอบสนองต่อความจำเป็นของผู้รับบริการ รวมทั้งเกิดความพึงพอใจของผู้รับบริการ หรือมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

หมวด ๓

มาตรฐานนักสังคมสงเคราะห์

ข้อ ๑๑ ให้นักสังคมสงเคราะห์ดำเนินการจัดสวัสดิการสังคมให้เป็นไปตามหลักวิชาการ และจรรยาบรรณทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ยึดมั่นในปรัชญา หลักการ วิธีการ กระบวนการ และเทคนิคทางสังคมสงเคราะห์

ข้อ ๑๒ ให้นักสังคมสงเคราะห์มีการพัฒนา เพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพและคุณธรรม สอดคล้องกับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงของสังคม

หมวด ๔
มาตรฐานอาสาสมัคร

ข้อ ๑๓ ให้อาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่สังคมทั้งในด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบความทุกข์ยากเดือดร้อน การป้องกัน แก้ไขปัญหา การพัฒนาสังคมและส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ข้อ ๑๔ ให้อาสาสมัครปฏิบัติงานด้วยความสมัครใจเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน สังคมและประเทศชาติโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนและเป็นผู้มีอุดมการณ์โดยถือประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว ทำงานด้วยความเสียสละ กระตือรือร้น เอื้ออาทร บริสุทธิ์ใจ และมีศรัทธาที่จะทำงานอาสาสมัคร

ข้อ ๑๕ ให้อาสาสมัครมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ อุดมการณ์และคุณธรรมเพื่อจะได้เป็นพลังสำคัญในการสงเคราะห์ ผู้มีปัญหา การป้องกัน แก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคม พัฒนาองค์การ และการส่งเสริมความมั่นคงของชาติภายใต้การส่งเสริมสนับสนุนและดูแลโดยองค์การสวัสดิการสังคม

หมวด ๖
การพัฒนามาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม

ข้อ ๑๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง เพื่อทำหน้าที่กำหนดเกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมตามข้อกำหนดนี้ในแต่ละเรื่องให้เหมาะสมกับระดับการพัฒนาขององค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์หรืออาสาสมัคร และปรับปรุงเกณฑ์ชี้วัดให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่อไป

ข้อ ๑๗ ให้สำนักงาน และหน่วยงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายรวมทั้งหน่วยงานซึ่งได้รับมอบหมายจากปลัดกระทรวงดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้องค์การสวัสดิการสังคมได้มีการพัฒนามาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมทั้งในส่วนองค์กรสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์หรืออาสาสมัครอยู่เสมอ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐
ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม
รองนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๕) และมาตรา ๔๐/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อกำหนดนี้

“องค์กรภาคประชาชน” หมายความว่า องค์กรซึ่งเป็นการรวมของประชาชนในชุมชน โดยประชาชนจัดตั้งกันขึ้นเองหรือโดยการแนะนำหรือสนับสนุนของหน่วยงานของรัฐ เอกชน องค์กร เอกชนหรือองค์กรพัฒนาเอกชน

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๔ องค์กรภาคประชาชนที่มีความประสงค์จะยื่นคำขอให้รับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มีการดำเนินกิจการและผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมหรือการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมต่อเนื่องจนถึงวันยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีที่ทำการตั้งอยู่ในท้องที่ที่จะยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) มีบริการสวัสดิการสังคมในระดับชุมชนที่หลากหลายตามสภาพภูมิสังคมของชุมชน เช่น การช่วยเหลือทางการเงิน สิ่งของหรือบริการ การบริหารจัดการทรัพยากรและการแลกเปลี่ยนแรงงาน การรวมกลุ่มอาชีพ เป็นต้น

กรณีการรวมตัวเป็นองค์กรเครือข่ายเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรภาคประชาชน ต้องมีการบริหารจัดการที่ก่อให้เกิดความร่วมมือ ประสานงาน และเชื่อมโยงในการจัดสวัสดิการสังคมอย่างต่อเนื่อง

(๔) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิกได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๕ การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้ผู้บริหารองค์กรภาคประชาชนหรือผู้ได้รับมอบอำนาจจากองค์กรภาคประชาชนยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนดพร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ของผู้บริหารองค์กรที่ยื่นคำขอ

(๒) สำเนาข้อบังคับ หรือระเบียบขององค์กรภาคประชาชน รวมทั้งสำเนารายงานสถานะการเงินขององค์กรภาคประชาชนซึ่งประธานกรรมการ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้คำรับรอง (ถ้ามี)

(๓) แผนงานโครงการขององค์กรภาคประชาชนที่จะดำเนินการต่อไป

(๔) ผลการดำเนินงานขององค์กรภาคประชาชนในระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอด้วยตนเองหรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ข้อ ๖ การยื่นคำขอตามข้อ ๕ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอต่อผู้อำนวยการเขตแห่งท้องที่ที่องค์กรภาคประชาชนนั้นตั้งอยู่ และให้ผู้อำนวยการเขตตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารและผลงานขององค์กรที่ยื่นคำขอแล้วส่งเอกสารพร้อมความเห็นให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร และให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า

ในเขตท้องที่อื่นให้ยื่นคำขอที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่องค์กรภาคประชาชนนั้นมีการตั้งอยู่ และให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารและผลงานขององค์กรที่ยื่นคำขอแล้วส่งเอกสารพร้อมความเห็นให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ตรวจสอบความถูกต้องแล้วส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๗ ในการขอรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน ถ้าได้ปฏิบัติตามที่กำหนดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ และแผนงานโครงการขององค์กรภาคประชาชนนั้นไม่ขัดต่อกฎหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรภาคประชาชน ให้สำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน และให้ออกใบสำคัญแสดงการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนดให้แก่องค์กรภาคประชาชนนั้น

องค์กรภาคประชาชนที่ได้รับการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนแล้วสามารถใช้ข้อความว่า “องค์กรสวัสดิการชุมชน” ในวงเล็บท้ายชื่อได้

ข้อ ๘ ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าการขอรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชนมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง หรือคณะกรรมการไม่รับรองเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้สำนักงานแจ้งสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งให้ผู้นั้นคำขอทราบ

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีการเลิกกิจการหรือเปลี่ยนชื่อองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้องค์กรสวัสดิการชุมชนนั้นแจ้งต่อสำนักงานภายในสามสิบวัน เพื่อให้สำนักงานประกาศยกเลิกหรือเปลี่ยนชื่อในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

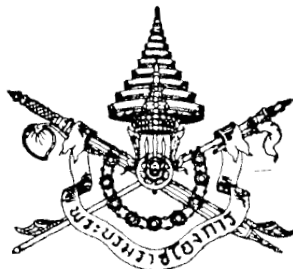
ข้อ ๑๐ ให้ปลัดกระทรวงรักษาการตามข้อกำหนดนี้และให้มีอำนาจกำหนดแบบและแนวทางปฏิบัติ รวมทั้งวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สมชาย วงศ์สวัสดิ์

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ



พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สวัสดิการสังคม” หมายความว่า ระบบการจัดบริการทางสังคมซึ่งเกี่ยวกับการป้องกันการแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตามมาตรฐาน ทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงานและการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคมทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และการมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมทุกระดับ

“การจัดสวัสดิการสังคม” หมายความว่า การจัดบริการสวัสดิการสังคมตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

“ผู้รับบริการสวัสดิการสังคม” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบาก หรือที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ เช่น เด็ก เยาวชน คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูกละเมิดทางเพศ หรือกลุ่มบุคคลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

“องค์การสวัสดิการสังคม” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมและองค์กรสาธารณประโยชน์

“องค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า องค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“นักสังคมสงเคราะห์” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีสาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์หรือที่ผ่านการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์ ตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนดหรือที่มีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“อาสาสมัคร” หมายความว่า ผู้ซึ่งอาสาช่วยปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมในองค์การสวัสดิการสังคม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“คณะกรรมการประเมินผล” หมายความว่า คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กักอกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
ระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

แนวการจัดสวัสดิการสังคม

มาตรา ๕ ในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคมให้แก่ผู้รับบริการสวัสดิการสังคม ให้คำนึงถึงเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) สาขาต่างๆ ที่จะดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม เช่น การบริการทางสังคม การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการและกระบวนการ ยุติธรรม เป็นต้น

(๒) ลักษณะหรือรูปแบบและวิธีการในการดำเนินการ เช่น การส่งเสริมการพัฒนา การสงเคราะห์ การคุ้มครอง การป้องกัน การแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

ในการจัดสวัสดิการสังคมตามวรรคหนึ่ง ให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา และองค์กรอื่นได้มีส่วนร่วมด้วย

มาตรา ๖ ในการจัดสวัสดิการสังคม ให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคมที่คณะกรรมการ กำหนด

หมวด ๒

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “ก.ส.ค.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง

(๓) ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลตาม (๕) เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

(๕) ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนแปดคน

(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนแปดคน

ให้ผู้ดำเนินการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งองค์กรสาธารณประโยชน์ได้เลือกกันเอง และการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา และด้านกฎหมาย อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการจากบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๙ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใดถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการคนหนึ่งไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการทั้งสองคนไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการจัดสวัสดิการสังคม และการส่งเสริมให้มีการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเป็นระบบ ทัวถึง และต่อเนื่อง

(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม

(๓) เสนอแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมต่อคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติเป็นแผนแม่บท

(๔) ให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการต่าง ๆ ในการจัดสวัสดิการสังคมที่เสนอต่อคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำหนดบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเป้าหมาย สาขา ลักษณะหรือรูปแบบและวิธีการในการจัดสวัสดิการสังคม

(๖) กำหนดมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม

(๗) วางระเบียบเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร

- (๘) วางระเบียบเกี่ยวกับการประสานงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม
- (๙) วางระเบียบเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคม
- (๑๐) วางระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินของกองทุนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๕ (๑)
- (๑๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนองค์การสวัสดิการสังคมในการจัดสวัสดิการสังคมหรือการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามมาตรา ๒๕ (๒)
- (๑๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนตามมาตรา ๒๕ (๓)
- (๑๔) วางระเบียบการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการของกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๓๐
- (๑๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ตามมาตรา ๓๔
- (๑๖) วางระเบียบเกี่ยวกับการกำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๗) กำหนดมาตรฐานในการฝึกอบรมด้านสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเป็นนักสังคมสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๘) วางระเบียบเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนในด้านวิชาการและการพัฒนาบุคลากรให้แก่ นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัคร ตามมาตรา ๓๕ (๒)
- (๑๙) วางระเบียบเกี่ยวกับการคืนเงินอุดหนุนที่องค์กรสาธารณประโยชน์ได้รับไปตามมาตรา ๔๐
- (๒๐) วางระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย
- ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตาม (๓) (๕) (๖) และ (๙) ให้คำนึงถึงหลักการและแนวทางการมีส่วนร่วมหรือบทบาทในการจัดสวัสดิการสังคมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนาและองค์กรอื่น รวมทั้งหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนด้วย

แผนพัฒนาสวัสดิการสังคมตาม (๓) ซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นแผนแม่บทแล้ว ข้อกำหนดตาม (๕) (๖) (๑๕) (๑๗) และระเบียบที่ได้วางขึ้นตาม (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๖) (๑๘) (๑๙) (๒๐) รวมทั้งระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกองทุนตาม (๑๑) ซึ่งกระทรวงการคลังได้เห็นชอบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่แทนคณะกรรมการหรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ก.ส.ช.” ในสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๒) รวบรวมข้อมูล ศึกษา วิจัยและพัฒนา เกี่ยวกับงานส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
- (๓) เป็นศูนย์กลาง ประสานงาน เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ งานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม
- (๔) ร่วมมือและประสานงานกับราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และองค์การสวัสดิการสังคม ตลอดจนองค์กรอื่นในการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคมแล้วรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๖) ดำเนินการและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้มีการพัฒนามาตรฐานดังกล่าวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม
- (๗) ให้การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๘) กำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๙) จัดทำทะเบียนกลางเกี่ยวกับองค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัคร และผู้รับบริการสวัสดิการสังคม

(๑๐) จัดฝึกอบรมนักสังคมสงเคราะห์และอาสาสมัคร

(๑๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารกองทุน คณะกรรมการประเมินผล และคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง

(๑๒) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการ กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร กรรมการประเมินผล กรรมการบริหารกองทุนและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๓

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดเรียกโดยย่อว่า “ก.ส.จ.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง

(๓) ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากบุคคลตาม (๖) เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) ปลัดจังหวัด แรงงานจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตจังหวัดจำนวนหนึ่งคน

(๕) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนสามคน

(๖) ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ในเขตจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนสามคน

(๗) ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนสามคน

ให้พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรสาธารณประโยชน์ในจังหวัดนั้นได้เลือกมาแล้วแต่กรณี และการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่ง

หรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคมอย่างน้อยหนึ่งคน

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๘ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม และการแต่งตั้งคณะกรรมการของ ก.ส.จ. โดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ให้ ก.ส.จ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย มาตรการ และแผนการจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัดต่อคณะกรรมการ
(๒) ส่งเสริม และสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัด

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน ทั้งในด้านข้อมูล ทรัพยากร และการปฏิบัติงานในการจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัด

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมของจังหวัดให้สอดคล้องกับระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) กำกับดูแลหรือส่งเสริมและให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมในเขตพื้นที่ของจังหวัดเพื่อให้เป็นไปตามแผนการจัดสวัสดิการสังคม

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดรับผิดชอบในงานธุรการของ ก.ส.จ. และให้มีอำนาจหน้าที่ภายในเขตพื้นที่ของจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการจัดสวัสดิการสังคมเสนอต่อ ก.ส.จ.

(๒) รวบรวมข้อมูล สถิติ แผนงาน และโครงการ เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม

(๓) เป็นศูนย์กลาง ประสานงาน เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ งานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม

(๔) ร่วมมือและประสานงานกับราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และองค์กรสวัสดิการสังคม ตลอดจนองค์กรอื่นในการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๕) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคมแล้วรายงานต่อ ก.ส.จ.

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์การสวัสดิการสังคม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และองค์กรอื่นให้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม

(๗) กำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) จัดทำทะเบียนเกี่ยวกับองค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัครและผู้รับบริการสวัสดิการสังคม

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.ส.จ. มอบหมาย

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร เรียกโดยย่อว่า “ก.ส.ก.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง

(๓) ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากบุคคลตาม (๕) เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(๔) ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

(๕) ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจำนวนหกคน

(๖) ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจำนวนหกคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร แต่งตั้งข้าราชการในสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งองค์กรสาธารณประโยชน์ได้เลือกมา และการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งไม่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่เป็นผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องเป็นผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสวัสดิการสังคม อย่างน้อยหนึ่งคน

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และ มาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม และการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการของ ก.ส.ก. โดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้ ก.ส.ก. มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ และให้สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการของ ก.ส.ก. และให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๐ ทั้งนี้ ภายในเขตกรุงเทพมหานคร

หมวด ๔

กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

มาตรา ๒๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
- (๔) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือโดยนิติกรรมอื่น
- (๖) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

มาตรา ๒๖ เงินและดอกผลตามมาตรา ๒๕ ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน
มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นประธานกรรมการ
- (๒) อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรุงเทพมหานคร
- (๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนห้าคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์อย่างน้อยสองคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยหนึ่งคน

ให้ผู้บัญชาการเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม และการแต่งตั้งคณะกรรมการของคณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) พิจารณอนุมัติการจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนองค์การสวัสดิการสังคมในการจัดสวัสดิการสังคมหรือการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งคณะกรรมการโดยการเสนอแนะของรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการเงิน การจัดสวัสดิการสังคม และการประเมินผล ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินผลจำนวนสองคน และให้ผู้บัญชาการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับกับกรรมการประเมินผลและการประชุมของคณะกรรมการประเมินผลด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการประเมินผลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๒) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการประเมินผลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกองทุนจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลได้

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบดุลและบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนในรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบและรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

รายงานผลการสอบบัญชีตามวรรคสองให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

องค์กรสาธารณประโยชน์

มาตรา ๓๔ มูลนิธิ หรือสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคมหรือองค์กรภาคเอกชนที่มีผลงานเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนดอาจยื่นคำขอต่อคณะกรรมการให้รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ได้

การยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการรับรององค์กรสาธารณประโยชน์นั้นคณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์ถือปฏิบัติด้วยก็ได้

เมื่อมีการรับรองให้องค์กรใดเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์แล้ว ให้จัดแจ้งการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ในทะเบียนองค์กรสาธารณประโยชน์ และให้สำนักงานประกาศการรับรองในราชกิจจานุเบกษา โดยระบุชื่อองค์กรสาธารณประโยชน์นั้น

มาตรา ๓๕ องค์กรสาธารณประโยชน์อาจได้รับการสนับสนุนในการจัดสวัสดิการสังคมดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนจากกองทุนตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) การช่วยเหลือจากสำนักงานในด้านวิชาการและการพัฒนาบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรสาธารณประโยชน์ตามความจำเป็นและเหมาะสมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) การช่วยเหลืออื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๖ โครงการที่จะขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นโครงการด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่มีผลต่อการป้องกัน การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาสังคม

(๒) เป็นโครงการที่ไม่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคม และ
(๓) เป็นโครงการที่มีการดำเนินงานมาแล้ว โดยมีทุนอยู่บางส่วน หรือเป็นโครงการใหม่
มาตรา ๓๗ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์ที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนตามมาตรา ๓๕ (๑)
จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าองค์กรสาธารณประโยชน์ใดมีพฤติการณ์ในการจัดสวัสดิการสังคม
ที่ไม่สุจริต หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือไม่มีผลงานตามมาตรฐานที่คณะกรรมการ
กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งให้องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นชี้แจงข้อเท็จจริงหรือความเห็นในการปฏิบัติงาน
หรือส่งผู้แทนมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ส่ง
วัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา

มาตรา ๓๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรององค์กรสาธารณประโยชน์เมื่อได้รับ
รายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรสาธารณประโยชน์ใดมีพฤติการณ์ตามมาตรา ๓๘ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบสวน
พฤติการณ์ดังกล่าวแล้วปรากฏว่าองค์กรสาธารณประโยชน์นั้นได้กระทำการโดยไม่สุจริต หรือจงใจไม่ปฏิบัติ
ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือไม่มีผลงานตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) องค์กรสาธารณประโยชน์ใดได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๘ (๑) แล้ว
ไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๔๐ เมื่อมีการเพิกถอนการรับรององค์กรสาธารณประโยชน์ใด ให้สำนักงานประกาศ
รายชื่อองค์กรสาธารณประโยชน์นั้นในราชกิจจานุเบกษา และให้องค์กรสาธารณประโยชน์ที่ถูกเพิกถอน
การรับรองส่งเงินอุดหนุนที่ได้รับไปคืนแก่สำนักงานตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ในวาระเริ่มแรกก่อนที่จะมีกรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ (๕) ให้คณะกรรมการ
ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๗ (๑) (๒) (๔) และ (๖) เพื่อทำหน้าที่เท่าที่จำเป็นจนกว่า
จะมีกรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ (๕)

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอ และการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ตามมาตรา ๓๕ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๗ (๖)

มาตรา ๔๒ ในวาระเริ่มแรกให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับกับคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดตามมาตรา ๑๗ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานครตามมาตรา ๒๑ และคณะกรรมการบริหารกองทุนตามมาตรา ๒๗ ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ ในระหว่างที่ยังมิได้จัดตั้งสำนักงาน ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน รวมทั้งรัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ ดังนั้น จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดสวัสดิการสังคมทั้งในส่วนของภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรอื่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมให้เป็นอย่างทั่วถึงเหมาะสม และเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ
ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการ
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๖ แห่งพระราช
บัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
จึงได้วางระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง
ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง
ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นของกรรมการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร คณะกรรมการประเมินผลและคณะกรรมการบริหารกองทุน

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการในคณะอนุกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

“ประธาน” หมายความว่า ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักงานสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๔ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้ง โดยให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับค่าใช้จ่ายเป็นค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ประธานหรือบุคคลซึ่งประธานมอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้นำพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและระเบียบกระทรวงการคลังซึ่งออกตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้กรรมการ

และประธานอนุกรรมการได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการพลเรือนระดับ ๑๐ และให้อนุกรรมการ ได้รับสิทธิในอัตราเดียวกับข้าราชการพลเรือนระดับ ๘ เว้นแต่ กรรมการหรืออนุกรรมการผู้ที่เป็นข้าราชการให้ใช้ชั้นยศหรือตำแหน่งทางราชการ ที่ผู้นั้นดำรงอยู่

ข้อ ๖ ให้กรรมการและอนุกรรมการที่เข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา ตามที่สำนักงานจัดให้มีขึ้น หรือกรรมการและอนุกรรมการที่ได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการ ประธานหรือบุคคลซึ่งประธานมอบหมายให้เข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา ตามที่หน่วยงานอื่นจัดให้มีขึ้น เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปประชุม อบรม สัมมนา ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ โดยอนุโลม

ข้อ ๗ ให้สำนักงานจัดตั้งงบประมาณและเป็นหน่วยเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายอื่นๆ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สรอรรถ กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม

และความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การ
บริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายจัดตั้งซึ่งมีเขตรับผิดชอบ
ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น

“นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา และให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

“ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเพื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในคณะกรรมการ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

ข้อ ๔ ให้สำนักงานจัดทำประกาศให้มีการเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โดยกำหนดวัน เวลาและสถานที่ที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้แทน

ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้มีการประกาศ และในประกาศดังกล่าวให้มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการใช้สิทธิในการเลือกตั้ง

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นที่ให้มีการเสนอชื่อผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หนังสือแจ้งตามวรรคสอง ให้เชิญนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายเข้าร่วมประชุมและใช้สิทธิเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

ข้อ ๕ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๔ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอได้จำนวนหนึ่งคน พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสิทธิภาพการทำงานและคำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบที่ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนดหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

ข้อ ๖ ให้สำนักงานจัดประชุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจากบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามวัน เวลา และสถานที่ที่ประกาศกำหนด โดยให้จัดทำเอกสารแสดงชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับตัวอักษรแจกให้ที่ประชุมในวันเลือก

ก่อนการเลือกให้ประธานที่ประชุมชี้แจงวิธีการเลือก ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องได้รับการรับรองจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาประชุมอย่างน้อยสามแห่งและให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อแสดงวิสัยทัศน์ต่อที่ประชุม การลงคะแนนให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับ โดยผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีสิทธิเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ไม่เกินสามคน ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดตามลำดับเป็นผู้ได้รับการเลือกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาใช้สิทธิ ในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่าได้รับคะแนนเสียงเท่ากันในอันดับท้าย ให้มีการเลือกในรอบต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติ

ผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดเป็นลำดับหนึ่ง ลำดับสอง และลำดับสาม จะได้รับการเสนอชื่อจากสำนักงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับไว้เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งเท่าของผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสาม

ข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออก
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๖ วรรคสี่ ตามลำดับ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๐ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ประชา มาลินนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

“ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรสาธารณ
ประโยชน์ที่คณะกรรมการให้การรับรอง

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด

ข้อ ๔ ให้สำนักงานจัดทำประกาศให้มีการเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ให้องค์กรสาธารณประโยชน์เสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้แทน
ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้มีการประกาศ และ
ในประกาศดังกล่าวให้มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการใช้สิทธิในการเลือกด้วย

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ
ทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้มีอำนาจลงนาม
ขององค์กรสาธารณประโยชน์ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นให้มีการเสนอชื่อ
ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์

หนังสือแจ้งตามวรรคสอง ให้เชิญผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสาธารณประโยชน์ หรือผู้ที่
องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นมอบหมายเข้าร่วมประชุมและใช้สิทธิเลือกกรรมการผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์ตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

ข้อ ๕ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๔ ในห้องกรรมการสาธารณประโยชน์เสนอได้จำนวนหนึ่งคน
พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสบการณ์การทำงานและคำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบ
ที่ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด ถ้าเนาบัตรประจำตัวประชาชน
หรือสำเนาทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนด หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับถึงสำนักงาน

ข้อ ๖ ให้สำนักงานจัดประชุมองค์กรสาธารณประโยชน์ เพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจาก
บุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามวัน เวลา และสถานที่ที่ประกาศกำหนด โดยให้จัดทำเอกสารแสดงชื่อตัว
ชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับตัวอักษรแจกให้ที่ประชุมในวันเลือก

ก่อนการเลือกให้ประธานที่ประชุมชี้แจงวิธีการเลือก ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องได้รับการรับรอง
จากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่มาประชุมอย่างน้อยสามแห่งและให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อแสดงวิสัยทัศน์
ต่อที่ประชุม การลงคะแนนให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับ โดยผู้แทนองค์กรสาธารณ
ประโยชน์แต่ละแห่งมีสิทธิเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ไม่เกินสามคน ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุด
ตามลำดับเป็นผู้ได้รับการเลือกจากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่มาใช้สิทธิในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่า
ได้รับคะแนนเสียงเท่ากันในอันดับท้าย ให้มีการเลือกในรอบต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติ

ผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดเป็นลำดับหนึ่ง ลำดับสอง และลำดับสาม จะได้รับ
การเสนอชื่อจากสำนักงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับไว้เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งเท่าของ
ผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสาม

ข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้อง
ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออก
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๖ วรรคสี่ ตามลำดับ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๐ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ประชา มาลินนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กร

สาธารณประโยชน์ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า ผู้ซึ่งที่ได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรสาธารณ
ประโยชน์ที่คณะกรรมการให้การรับรอง

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อ ๔ ให้สำนักงานจัดทำประกาศให้มีการเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ให้องค์กรสาธารณประโยชน์เสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้แทน
ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้มีการประกาศ และ
ในประกาศดังกล่าวให้มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการใช้สิทธิในการเลือกด้วย

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
และทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้มีอำนาจลงนาม
ขององค์กรสาธารณประโยชน์ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นให้มีการเสนอชื่อ
ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์

หนังสือแจ้งตามวรรคสอง ให้เชิญผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือผู้ที่
องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นมอบหมายเข้าร่วมประชุมและใช้สิทธิเลือกกรรมการผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์ตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

ข้อ ๕ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๔ ในห้องกรรสาธารณประโยชน์เสนอได้จำนวนหนึ่งคน
พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสิทธิภาพการทำงานและคำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบที่
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือ
สำเนาทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนด หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับถึงสำนักงาน

ข้อ ๖ ให้สำนักงานจัดประชุมองค์กรสาธารณประโยชน์ เพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจาก
บุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามวัน เวลา และสถานที่ที่ประกาศกำหนด โดยให้จัดทำเอกสารแสดงชื่อตัว
ชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับตัวอักษรแจกให้ที่ประชุมในวันเลือก

ก่อนการเลือกให้ประธานที่ประชุมชี้แจงวิธีการเลือก ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องได้รับการรับรอง
จากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่มาประชุมอย่างน้อยสามแห่งและให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อแสดงวิสัยทัศน์
ต่อที่ประชุม การลงคะแนนให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับ โดยผู้แทนองค์กรสาธารณ
ประโยชน์แต่ละแห่งมีสิทธิเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ไม่เกินแปดคน ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุด
ตามลำดับเป็นผู้ที่ได้รับการเลือกจากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่มาใช้สิทธิ ในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่า
ได้รับคะแนนเสียงเท่ากันในอันดับท้าย ให้มีการเลือกในรอบต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติ

ผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดเป็นลำดับหนึ่งถึงลำดับแปด จะได้รับการเสนอชื่อจาก
สำนักงานต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ในคณะกรรมการ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับไว้เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งเท่าของ
ผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสาม

ข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้อง
ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้สำนักงานเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๖ วรรคสี่ ตามลำดับ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๐ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ประชา มาลินนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร

“ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรสาธารณประโยชน์
ที่คณะกรรมการให้การรับรอง

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๔ ให้สำนักงานจัดทำประกาศให้มีการเลือกกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
โดยกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่ให้องค์กรสาธารณประโยชน์เสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้แทน
ทั้งนี้ ให้กำหนดวัน เวลาในการเสนอชื่อไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้มีการประกาศ และ
ในประกาศดังกล่าวให้มีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการใช้สิทธิในการเลือกด้วย

เพื่อประโยชน์ในการเลือกผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
และทั่วถึง ให้สำนักงานแจ้งประกาศตามวรรคหนึ่งเป็นหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้มีอำนาจลงนาม
ขององค์กรสาธารณประโยชน์ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเวลาเริ่มต้นให้มีการเสนอชื่อ
ผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์

หนังสือแจ้งตามวรรคสอง ให้เชิญผู้มีอำนาจลงนามขององค์กรสาธารณประโยชน์หรือผู้ที่
องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นมอบหมายเข้าร่วมประชุมและใช้สิทธิเลือกกรรมการผู้แทนองค์กร
สาธารณประโยชน์ตามวัน เวลา และสถานที่ที่ระบุในประกาศด้วย

ข้อ ๕ การเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๔ ในห้องกรรสาธารณประโยชน์เสนอได้จำนวนหนึ่งคน
พร้อมส่งประวัติโดยย่อ วิสัยทัศน์ ประสบการณ์การทำงานและคำยินยอมของบุคคลนั้น ตามแบบ
ที่ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
หรือสำเนาทะเบียนบ้าน โดยส่งต่อเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่ประกาศกำหนด หรือส่งทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนตอบรับถึงสำนักงาน

ข้อ ๖ ให้สำนักงานจัดประชุมองค์กรสาธารณประโยชน์ เพื่อดำเนินการเลือกผู้แทนจาก
บุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามวัน เวลา และสถานที่ที่ประกาศกำหนด โดยให้จัดทำเอกสารแสดงชื่อตัว
ชื่อสกุลของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามลำดับตัวอักษรแจกให้ที่ประชุมในวันเลือก

ก่อนการเลือกให้ประธานที่ประชุมชี้แจงวิธีการเลือก ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อต้องได้รับการรับรอง
จากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่มาประชุมอย่างน้อยสามแห่งและให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อแสดงวิสัยทัศน์
ต่อที่ประชุม การลงคะแนนให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนวิธีลับ โดยผู้แทนองค์กรสาธารณ
ประโยชน์แต่ละแห่งมีสิทธิเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อได้ไม่เกินหกคน ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดตามลำดับ
เป็นผู้ที่ได้รับการเลือกจากองค์กรสาธารณประโยชน์ที่มาใช้สิทธิ ในกรณีที่ผลการเลือกปรากฏว่าได้รับ
คะแนนเสียงเท่ากันในอันดับท้าย ให้มีการเลือกในรอบต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติ

ผู้ซึ่งได้รับการเลือกด้วยคะแนนสูงสุดเป็นลำดับหนึ่งถึงลำดับหก จะได้รับการเสนอชื่อจาก
สำนักงานต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์
ในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร

ให้ขึ้นบัญชีสำรองผู้ซึ่งได้คะแนนลำดับรองลงไปตามลำดับไว้เป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งเท่าของ
ผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคสาม

ข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้อง
ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๗ กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ออก
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งบุคคลซึ่งขึ้นบัญชีตามข้อ ๖ วรรคสี่ ตามลำดับ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๐ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ประชา มาลินนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ

ในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะอนุกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

“ผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายความว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติแต่งตั้ง

ข้อ ๔ ผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวนห้าคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์อย่างน้อยสองคน และเป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยหนึ่งคน

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มอบหมายเป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเปิดสอนหลักสูตรวิชาสังคมสงเคราะห์ในระดับปริญญาตรี เป็นอนุกรรมการ โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการสรรหามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการสรรหา โดยวิธี

(ก) ประกาศรับสมัครบุคคลเข้ารับการสรรหาโดยการประกาศให้ทราบทั่วไป เพื่อให้บุคคลที่มีความประสงค์สมัครเข้ารับการสรรหาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ยื่นใบสมัครพร้อมประวัติและผลงานตามแบบและระยะเวลาที่คณะกรรมการสรรหากำหนด และ

(ข) อนุกรรมการสรรหาอาจเสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ โดยอนุกรรมการสรรหาที่เสนอชื่อต้องทาบทามให้ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อมีหนังสือแจ้งกรณีตอบรับพร้อมทั้งส่งรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติและผลงานตามแบบ และระยะเวลาที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

(๒) พิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติและผลงานบุคคลผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) นอกจากองค์ประกอบตามข้อ ๓ แล้ว บุคคลดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติดังนี้ คือ มีคุณธรรมและเป็นที่ยอมรับนับถือในสังคม ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ สามารถอุทิศเวลาให้แก่งานตามสมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่ การงานที่ทำมาแล้วเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และไม่เป็นการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

(๓) เสนอชื่อบุคคลที่เหมาะสมในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อ ๔ จำนวนอย่างน้อยหนึ่งเท่าของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละประเภท

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติพิจารณาคัดเลือกและแต่งตั้งบุคคลที่สมควรเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาเสนอให้ครบจำนวนที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๘ การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับจากวันที่ประธานคณะกรรมการสรรหาได้รับทราบคำสั่ง

เมื่อดำเนินการตามข้อ ๗ แล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการสรรหาพ้นจากหน้าที่

ในกรณีผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ และให้นำ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนครบวาระ ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาผู้ที่มีความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน

นับจากวันที่ประธานคณะอนุกรรมการสรรหาได้รับทราบคำสั่ง และให้นำ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ หรือการดำเนินการอื่นใดที่ได้ระบุไว้ในประกาศนี้ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ประชา มาลินนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๕) และมาตรา ๓๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อกำหนดนี้

“มูลนิธิ หรือสมาคม” หมายความว่า มูลนิธิ หรือสมาคมที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือตามกฎหมายอื่น โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคม

“องค์กรภาคเอกชน” หมายความว่า องค์กรที่มีใช้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรอื่นของรัฐ และเป็นองค์กรที่ไม่ได้แสวงหากำไรในการดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้รักษาการตามข้อกำหนดนี้และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหา หรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้

หมวด ๑

การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ของมูลนิธิ หรือสมาคม

ข้อ ๕ มูลนิธิ หรือสมาคมที่มีความประสงค์จะยื่นคำขอให้รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) มูลนิธิ หรือสมาคม จะต้องดำเนินกิจการและมีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมต่อเนื่องจนถึงวันยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๒) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่จะยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๓) มีบุคลากร หรืออาสาสมัครในการปฏิบัติงานประจำ หรือมีที่ปรึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

(๔) มีการกำหนดสาขาในการจัดสวัสดิการสังคมที่จะดำเนินการอย่างชัดเจน เช่น การบริการสังคม การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ และกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

(๕) มีการกำหนดลักษณะหรือรูปแบบ และวิธีการในการดำเนินการจัดสวัสดิการสังคม เช่น การส่งเสริม การพัฒนา การสงเคราะห์ การคุ้มครอง การป้องกัน การแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

(๖) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา และองค์กรอื่นได้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม

ข้อ ๖ การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้ผู้มีอำนาจทำการแทนมูลนิธิ หรือสมาคม หรือผู้ได้รับมอบฉันทะจากมูลนิธิ หรือสมาคมยื่นคำขอตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีคำรับรองว่าถูกต้อง

(๒) สำเนาข้อบังคับ หรือระเบียบ หรือตราสาร และสำเนาใบอนุญาตจัดตั้งมูลนิธิหรือสมาคม

(๓) รายชื่อคณะกรรมการของมูลนิธิ หรือสมาคม

(๔) สำเนางบดุล หรือสำเนารายงานฐานะการเงินของมูลนิธิ หรือสมาคม

(๕) แผนงานโครงการของมูลนิธิ หรือสมาคม

(๖) ผลการดำเนินงานในระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๗) เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการกำหนดสาขาของงานสวัสดิการสังคม การกำหนดลักษณะหรือรูปแบบและวิธีการในการดำเนินงาน รวมทั้งเอกสารหลักฐานในการส่งเสริมและสนับสนุนตามข้อ ๕ (๖) ด้วย

การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ มูลนิธิ หรือสมาคมจะยื่นคำขอด้วยตนเอง หรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ข้อ ๗ การยื่นคำขอตามข้อ ๖ ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร และให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า

ในเขตท้องที่อื่นให้ยื่นคำขอที่สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแห่งท้องที่ที่มูลนิธิ หรือสมาคมนั้นตั้งอยู่ และให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดที่รับคำขอ ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วส่งคำขอให้สำนักงานโดยไม่ชักช้า

หมวด ๒

การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ขององค์กรภาคเอกชน

ข้อ ๘ องค์กรภาคเอกชนที่มีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม จะยื่นคำขอให้รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรภาคเอกชนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคม ซึ่งจะต้องดำเนินกิจการและมีผลงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมต่อเนื่องจนถึงวันยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมหรือมูลนิธิ หรือสมาคม ตามข้อ ๗ รับรองผลการดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม

(๓) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่จะยื่นคำขอไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๔) มีบุคลากร หรืออาสาสมัครในการปฏิบัติงานประจำ หรือมีที่ปรึกษาที่มีความรู้ เกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

(๕) มีการกำหนดสาขาในการจัดสวัสดิการสังคมที่จะดำเนินการอย่างชัดเจน เช่น การบริการสังคม การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ และกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

(๖) มีการกำหนดลักษณะหรือรูปแบบ และวิธีการในการดำเนินการจัดสวัสดิการสังคม เช่น การส่งเสริม การพัฒนา การสงเคราะห์ การคุ้มครอง การป้องกัน การแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

(๗) มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา และองค์กรอื่นได้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม

ข้อ ๕ การยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนยื่นคำขอ ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนดพร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ ของรัฐที่มีคำรับรองว่าถูกต้อง

(๒) สำเนาข้อบังคับ หรือระเบียบขององค์กรภาคเอกชน

(๓) สำเนารายงานฐานะการเงินซึ่งประธานกรรมการ หรือหัวหน้าผู้บริหารให้คำรับรอง

(๔) แผนงานโครงการขององค์กรภาคเอกชน

(๕) ผลการดำเนินงานในระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๖) เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการกำหนดสาขาของงานสวัสดิการสังคม การกำหนดลักษณะ หรือรูปแบบและวิธีการในการดำเนินงาน รวมทั้งเอกสารหลักฐานในการส่งเสริมและสนับสนุน ตามข้อ ๘ (๗) ด้วย

องค์กรภาคเอกชนจะยื่นคำขอด้วยตนเองหรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้และ ให้นำความในหมวดที่ ๑ ข้อ ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์

ข้อ ๑๐ ในการขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ถ้าได้ปฏิบัติครบถ้วนตามที่กำหนด ในหมวด ๑ หรือหมวด ๒ และแผนงานโครงการของมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรภาคเอกชนนั้นไม่ขัด ต่อกฎหมาย หรือวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรภาคเอกชน ให้สำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ และให้ออกใบสำคัญแสดงการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ตามแบบที่ปลัดกระทรวงกำหนดให้แก่มูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรภาคเอกชนนั้น

มูลนิธิสมาคมหรือองค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์แล้ว สามารถใช้ข้อความว่า “องค์กรสาธารณประโยชน์” ในวงเล็บท้ายชื่อได้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าการขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์มิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง หรือคณะกรรมการไม่รับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ ให้สำนักงานแจ้งสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อแจ้งให้ผู้นั้นคำขอทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สุรเกียรติ์ เสถียรไทย

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์
และการจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๑) (๑๔) มาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการ
กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้
และมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติ ตลอดจนกำหนดแบบเอกสารต่าง ๆ อีกทั้งให้เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณี
ที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ชื่อความทั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริม
การจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

“คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริม
การจัดสวัสดิการสังคม

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์
“กองบริหารกองทุน” หมายความว่า กองบริหารกองทุน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์

หมวด ๒

การบริหารกองทุน

ข้อ ๕ กองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๖ กองทุน ประกอบด้วย

- (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
 - (๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
 - (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้
 - (๔) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
 - (๕) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือโดยนิติกรรมอื่น
 - (๖) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- เงินและดอกผล ตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

หมวด ๓

คณะกรรมการบริหารกองทุน

ข้อ ๗ คณะกรรมการบริหารกองทุน ประกอบด้วย

- (๑) ปลัดกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) อธิบดีกรมพัฒนาศักยภาพและสวัสดิการ เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรุงเทพมหานคร

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนห้าคน ในจำนวนนี้ จะต้องเป็นผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์อย่างน้อยสองคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยหนึ่งคน

(๕) ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุน มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) พิจารณานุมัติการจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนองค์การสวัสดิการสังคมในการจัดสวัสดิการสังคมหรือการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) รายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔

การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๙ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เปิดบัญชีเงินฝากที่กรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี เรียกว่า “บัญชีกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม”

ในการบริหารงานกองทุนให้มีประสิทธิภาพ ให้กองทุนสามารถเปิดบัญชีเงินฝากไว้ ณ ธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ชื่อบัญชีเดียวกันกับวรรคหนึ่ง เพื่อใช้จ่ายตามแผนงานประจำปีได้ หรือภายในวงเงินและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๐ ให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร และสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เปิดบัญชีเงินฝากชื่อบัญชี “เงินกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด...” ไว้ที่ธนาคารซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ เพื่อการเบิกจ่ายเงินที่ได้รับการอนุมัติจากกองทุน

ข้อ ๑๑ เงินที่ได้รับตามข้อ ๖ (๓) (๔) (๕) และ (๖) ในส่วนกลางให้นำส่งเข้าบัญชีกองทุนที่เปิดไว้ ณ ธนาคารในส่วนกลาง ตามข้อ ๙ วรรคสอง ภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับเงิน หากได้รับเงินในวันเดียวกันกว่าหนึ่งหมื่นบาทให้นำฝากธนาคารในวันรุ่งขึ้นนับจากวันที่ได้รับเงิน

ในส่วนภูมิภาค ให้นำส่งเข้าบัญชีกองทุนที่เปิดไว้ ณ ธนาคาร ตามข้อ ๘ วรรคสอง ภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับเงิน ถ้าวันใดได้รับเงินเกินกว่าหนึ่งหมื่นบาท ให้นำส่งโดยด่วน อย่างช้าในวันทำการรุ่งขึ้น หรือให้นำส่งสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ภายในระยะเวลาเช่นเดียวกัน เพื่อนำเข้าบัญชีกองทุนที่ฝากไว้ที่ธนาคารต่อไป

ข้อ ๑๒ การใช้จ่ายเงินกองทุนให้ใช้จ่ายภายในวัตถุประสงค์ข้อ ๕ และต้องไม่ขัดกับนโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมโดยให้จ่ายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) จ่ายอุดหนุนโครงการด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่มีผลต่อการป้องกัน การแก้ไขปัญหา และการพัฒนาสังคม

(๒) จ่ายสมทบโครงการที่มีการดำเนินงานมาแล้ว โดยมีทุนอยู่แล้วบางส่วน

(๓) จ่ายให้แก่โครงการที่ริเริ่มใหม่

(๔) ค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนตามความจำเป็น

ข้อ ๑๓ เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้จัดทำประมาณการรายจ่ายในการบริหารกองทุนประจำปี เพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายจริงในการบริหารกองทุนสูงกว่าวงเงินประมาณการรายจ่ายประจำปี ให้เสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาจัดสรรเพิ่มเติมภายในวงเงินที่กองทุนมีอยู่ เว้นแต่กองทุนมีเงินไม่เพียงพอ ให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาต่อไป

ข้อ ๑๔ ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายสั่งจ่ายเงินกองทุนตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนอนุมัติ

ข้อ ๑๕ ให้กองบริหารกองทุน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยงานทำหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบการจ่ายเงินของกองทุน

ข้อ ๑๖ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม หากไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการได้ ให้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

หมวด ๕

การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน

ข้อ ๑๗ ให้นำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือธนาคารพาณิชย์
- (๒) ซื้อพันธบัตรรัฐบาล
- (๓) ซื้อตราสารการเงินอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง
- (๔) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๖

การจัดการกองทุน

ข้อ ๑๘ ให้กองบริหารกองทุน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร จัดทำบัญชีของกองทุน ให้เป็นไปตามหลักการและนโยบายบัญชีบัญชีมาตรฐาน และมาตรฐานรายงานการเงินสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ตามที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนด

ข้อ ๑๙ ให้กองบริหารกองทุนนำข้อมูลเกี่ยวกับการบัญชีของกองทุนเข้าระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๐ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ปิดบัญชีและจัดทำรายงานการเงินของกองทุนส่งให้กองบริหารกองทุนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ให้กองบริหารกองทุนปิดบัญชีและจัดทำรายงานการเงินของกองทุนให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ และส่งรายงานการเงินของกองทุนให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบและรับรอง พร้อมทั้งส่งสำเนารายงานการเงินของกองทุนให้กรมบัญชีกลางเพื่อทราบ และเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบและรับรองรายงานการเงินของกองทุนแล้ว ให้ส่งสำเนารายงานการเงินดังกล่าวให้กรมบัญชีกลางและสำนักงบประมาณเพื่อทราบ

ข้อ ๒๑ ให้หน่วยตรวจสอบภายใน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ ดำเนินการตรวจสอบเกี่ยวกับการเงินการบัญชี และการพัสดุของกองทุนตามระเบียบนี้
แล้วรายงานผลการตรวจสอบให้ปลัดกระทรวงทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สุวัจน์ ลิปตพัลลภ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการกำกับ ดูแล ตรวจสอบการดำเนินงาน หลักเกณฑ์และ
วิธีการรายงานการใช้จ่ายเงินขององค์กรสาธารณประโยชน์

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๖) และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
การจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติจึงวางระเบียบไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
ว่าด้วยการกำกับ ดูแล ตรวจสอบการดำเนินงาน หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการใช้จ่ายเงินของ
องค์กรสาธารณประโยชน์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ในระเบียบนี้

“องค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า องค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองให้ดำเนินงาน
ด้านการจัดสวัสดิการสังคม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๔ องค์กรสาธารณประโยชน์ต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการ ตามที่ได้ให้ไว้
ในการยื่นคำขอรับรองเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์

ข้อ ๕ องค์กรสาธารณประโยชน์ที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
ต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการที่ได้ยื่นในการขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริม
การจัดสวัสดิการสังคมด้วย

องค์กรสาธารณประโยชน์จะนำเงินที่ได้รับจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมไปใช้จ่าย
นอกเหนือจากแผนงาน โครงการนั้นมิได้

เมื่อองค์การสาธารณประโยชน์ได้ดำเนินงานตามแผนงาน โครงการเสร็จแล้ว หากมีเงิน ที่ได้รับการอุดหนุนเหลืออยู่ให้คืนเงินนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่โครงการแล้วเสร็จ โดยนาระเบียบ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม หรือจะขอแก้ไขเพิ่มเติมแผนงาน โครงการ เพื่อดำเนินการ ตามจำนวนเงินที่เหลืออยู่นั้นก็ได้

ข้อ ๖ การแก้ไขเพิ่มเติมแผนงาน โครงการขององค์การสาธารณประโยชน์ ตามข้อ ๕ วรรคสาม ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานขององค์การสาธารณประโยชน์นั้น โดยต้องไม่เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์หลักของแผนงาน โครงการที่ได้รับอนุมัติ และแจ้งให้สำนักพัฒนา สังคม กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาอนุมัติ หรือตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุน มอบหมายให้อนุมัติ แล้วแจ้งผลให้องค์การสาธารณประโยชน์ทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๗ ให้องค์การสาธารณประโยชน์รายงานผลการปฏิบัติงานและหรือรายงานการใช้จ่ายเงิน ที่ได้รับอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ตามแบบที่ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์กำหนดภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นเดือนมีนาคมและวันสิ้นเดือน กันยายนของทุกปี

กรณีองค์การสาธารณประโยชน์ที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และมีระยะเวลาดำเนินการไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้รายงานภายในสามสิบวัน นับแต่วันเสร็จสิ้น โครงการ โดยในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร ให้ส่งรายงานต่อสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ในเขตท้องที่อื่น ให้ส่งรายงานต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดแห่งท้องที่นั้น องค์การสาธารณประโยชน์จะส่งรายงานด้วยตนเองหรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ก็ได้

ให้สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด แล้วแต่กรณี ส่งรายงานดังกล่าวต่อสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ข้อ ๘ ในการกำกับ ดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษา แนะนำถึงหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์ ที่ถูกต้องและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(๒) มีหนังสือแจ้งให้องค์กรสาธารณประโยชน์นั้นชี้แจงข้อเท็จจริง หรือความเห็นในการปฏิบัติงาน หรือส่งผู้แทนมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๓) มีหนังสือแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานเอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นประกอบการพิจารณา

ข้อ ๙ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในเขตท้องที่ใดได้กระทำการกำกับ ดูแลและตรวจสอบขององค์กรสาธารณประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว ให้ทำบันทึกเป็นหนังสือรายงานผลการปฏิบัติงาน ต่อสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๘ ให้องค์กรสาธารณประโยชน์ หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๑ เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการรับจ่ายเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม องค์กรสาธารณประโยชน์ต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปี

ข้อ ๑๒ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สุวัจน์ ลิปตพัลลภ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงินและ
การบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๐) (๑๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
การจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติจึงวางระเบียบไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน และการควบคุม
การใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้
อีกทั้งให้เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติ และมีอำนาจกำหนด
หลักเกณฑ์ ขั้นตอนในการยื่นคำขอ และวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ตลอดจนกำหนดแบบเอกสารเพื่อให้เป็นไป
ตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัด
สวัสดิการสังคม

“คณะกรรมการประเมินผล” หมายความว่า คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

“องค์การสวัสดิการสังคม” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมและองค์กรสาธารณประโยชน์

“องค์กรสาธารณประโยชน์” หมายความว่า องค์กรภาคเอกชนที่ได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

หมวด ๒

การพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน

ข้อ ๕ ค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ประกอบด้วย

(๑) โครงการด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม ซึ่งโครงการที่จะขอรับการสนับสนุนจากกองทุนต้องมีลักษณะเป็นโครงการด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่มีผลต่อการป้องกันแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคม ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นโครงการที่มีผลต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบากหรือที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ เช่น เด็ก เยาวชน คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูกละเมิดทางเพศ หรือกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(ข) เป็นโครงการด้านการส่งเสริม การพัฒนา การสงเคราะห์ การคุ้มครอง การป้องกันการแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

(ค) เป็นโครงการที่สนับสนุนการพัฒนาหรือการให้บริการเกี่ยวข้องกับสาขาใดสาขาหนึ่งตามความจำเป็นและเหมาะสม เช่น การบริการทางสังคม การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ และกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

(๒) ค่าใช้จ่ายตามโครงการด้านการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม ซึ่งโครงการที่จะขอรับการสนับสนุนจากกองทุนต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) การจัดทำแผน การรวบรวมข้อมูล ศึกษา วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับงานส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

(ข) การประสานงาน เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ งานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม

(ค) การร่วมมือและประสานงานระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และองค์การสวัสดิการสังคม ตลอดจนองค์กรอื่นในการจัดสวัสดิการสังคมตามที่กฎหมายกำหนด

(ง) การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม

(จ) การดำเนินการและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนดรวมทั้งดำเนินการเพื่อให้มีการพัฒนาด้านวิชาการและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรสาธารณประโยชน์

(ฉ) การพัฒนามาตรฐานและการให้การรับรองการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(ช) กำกับ ดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(ฅ) การจัดทำทะเบียนกลางเกี่ยวกับองค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัคร และผู้รับบริการสวัสดิการสังคม

(ฉ) การจัดฝึกอบรมนักสังคมสงเคราะห์และอาสาสมัคร รวมทั้งบุคลากรอื่นตามความจำเป็น

(ญ) การใช้จ่ายในงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารกองทุน คณะกรรมการประเมินผล และคณะอนุกรรมการ

(๓) ค่าใช้จ่ายในการจัดหารายได้เข้ากองทุน

ข้อ ๖ การอนุมัติการจ่ายเงินตามข้อ ๕ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุนหรือตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย ทั้งนี้ วงเงินและรายการที่ให้การสนับสนุนให้พิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด

หมวด ๓

การสนับสนุน

ข้อ ๓ โครงการที่จะได้รับการพิจารณาอนุมัติจ่ายเงินจากกองทุน ได้แก่

(๑) โครงการที่มีผลต่อการป้องกัน การแก้ไขปัญหา และการพัฒนาสังคม

(๒) โครงการของหน่วยงานภาครัฐ ต้องเป็นโครงการที่ริเริ่มใหม่ หรือเป็นโครงการที่ไม่สามารถขอรับการสนับสนุนจากงบประมาณปกติได้ หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ

(๓) โครงการขององค์กรสาธารณประโยชน์ ต้องเป็นโครงการที่ไม่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล และแผนพัฒนางานสวัสดิการสังคม และเป็นโครงการที่มีการดำเนินงานมาแล้ว โดยมีทุนอยู่บางส่วน หรือเป็นโครงการใหม่ ทั้งนี้ โครงการนั้นต้องไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนราชการ และแหล่งทุนอื่น ๆ หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ

(๔) โครงการอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๔ การขอรับการสนับสนุนในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นต่อสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในจังหวัดอื่น ให้ยื่นต่อสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เพื่อนำเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่ปลัดกระทรวงกำหนด

ข้อ ๕ ให้กองบริหารกองทุน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร แจ้งผลการพิจารณาให้องค์การสวัสดิการสังคมทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ ได้รับอนุมัติ

หมวด ๔

การควบคุมการใช้จ่ายเงิน

ข้อ ๑๐ ให้กองบริหารกองทุน สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำประมาณการรายจ่ายประจำปี เสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณา
 - (๒) ตรวจสอบและวิเคราะห์คำขอรับการสนับสนุนกองทุนก่อนนำเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุน เพื่อพิจารณาอนุมัติ
 - (๓) รวบรวมและเก็บรักษาหลักฐานเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกองทุน เพื่อการตรวจสอบ
 - (๔) จัดทำทะเบียนหน่วยงาน หรือองค์กร หรือบุคคลที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุน เพื่อควบคุม กำกับ ดูแลและติดตามผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายเงินของกองทุน
 - (๕) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของโครงการที่ได้รับอนุมัติ
 - (๖) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด
- ข้อ ๑๑ ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) งานธุรการของคณะกรรมการบริหารกองทุน และคณะกรรมการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๒) งานประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของกองทุน
- (๓) ส่งเสริม สนับสนุนและให้คำแนะนำในการดำเนินงานของโครงการที่ได้รับอนุมัติ
- (๔) งานอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย

ข้อ ๑๒ องค์กรสวัสดิการสังคมที่ได้รับเงินกองทุนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินที่ได้รับจากกองทุน ตามแบบรายงานที่ปลัดกระทรวงกำหนด

หากองค์กรสวัสดิการสังคมมิได้ดำเนินการ หรือดำเนินการไม่เป็นไปตามแผนการใช้จ่ายเงิน ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายระงับการจ่ายเงินงวดต่อไปไว้ก่อน แล้วดำเนินการตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๑๓ องค์กรสวัสดิการสังคมจะต้องยินยอมให้ เจ้าหน้าที่ของกองบริหารกองทุน หรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการประเมินผลตรวจเยี่ยมการดำเนินการที่ได้รับเงินจากกองทุน หรือให้เข้าตรวจเอกสารเกี่ยวกับบัญชีทะเบียนและหลักฐานอื่น ๆ ตลอดจนสอบถามหรือสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ด้วย

หมวด ๕

รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน

ข้อ ๑๔ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินตามที่ปลัดกระทรวงกำหนด และนำส่งให้กองบริหารกองทุน ภายในสิบห้าวัน หลังสิ้นสุดแต่ละไตรมาส

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน ต่อคณะกรรมการ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๖

การติดตามและประเมินผล

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการประเมินผลรายงานผลการติดตามตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินงานของกองทุน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สุวัจน์ ลิปตพัลลภ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๐) (๑๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๔๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๙

(๒) ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติว่าด้วยการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน และการควบคุมการใช้จ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

“คณะกรรมการประเมินผล” หมายความว่า คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

“สำนักงาน ก.ส.ค.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อ ๕ ให้อธิบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติ อีกทั้งให้เป็นผู้นิมนต์ชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖ ให้สำนักงาน ก.ส.ค. มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำประมาณการรายรับและรายจ่ายประจำปี เสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณา
(๒) จัดทำแผนการใช้จ่ายเงินกองทุนประจำปี เสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณา
(๓) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการบริหารกองทุน คณะอนุกรรมการพิจารณา
กลั่นกรองโครงการที่ขอรับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และคณะกรรมการ
ติดตามประเมินผล

(๔) สนับสนุนเงินให้แก่องค์การสวัสดิการสังคมตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนอนุมัติ

(๕) ตรวจสอบและวิเคราะห์คำขอรับการสนับสนุนกองทุนก่อนนำเสนอคณะกรรมการบริหาร
กองทุนพิจารณาโครงการ

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ และให้คำปรึกษาในการดำเนินงานโครงการขององค์การ
สวัสดิการสังคม ที่ได้รับอนุมัติ

(๗) จัดทำทะเบียนองค์การสวัสดิการสังคมที่ได้รับการสนับสนุนเงินจากกองทุนเพื่อเป็นข้อมูล
ประกอบการพิจารณาสนับสนุนเงินกองทุนในคราวถัดไป

(๘) ติดตาม ประเมินผล รวบรวม และตรวจสอบเอกสารและหลักฐานการเงิน รวมทั้ง
เก็บรักษาเอกสารและหลักฐานการเงินของโครงการที่ได้รับเงินกองทุน เพื่อรอให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
ตรวจสอบต่อไป

(๙) ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของกองทุน

(๑๐) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย

ข้อ ๗ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสำนักพัฒนาสังคม
กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนการใช้จ่ายเงินค่าเบี้ยประชุมของคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริม
การจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด หรือคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
กรุงเทพมหานคร งบประมาณจัดการกองทุน และงบสนับสนุนโครงการที่ให้แก่องค์การสวัสดิการสังคม
ในพื้นที่ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ได้รับการจัดสรรจากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

(๒) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด หรือคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร

(๓) สนับสนุนเงินให้แก่องค์การสวัสดิการสังคมตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด หรือคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร อนุมัติ

(๔) ตรวจสอบและวิเคราะห์คำขอรับการสนับสนุนกองทุนก่อนนำเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด หรือคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร พิจารณาโครงการ

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน แนะนำ และให้คำปรึกษาในการดำเนินงานโครงการขององค์การสวัสดิการสังคม ที่ได้รับอนุมัติ

(๖) จัดทำทะเบียนองค์การสวัสดิการสังคมที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาสนับสนุนเงินกองทุนในคราวถัดไป

(๗) ติดตาม ประเมินผล รวบรวม และตรวจสอบเอกสารและหลักฐานการเงิน รวมทั้งเก็บรักษาเอกสารและหลักฐานการเงินของโครงการที่ได้รับเงินกองทุน เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบต่อไป

(๘) ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของกองทุน

(๙) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด หรือคณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร มอบหมาย

ข้อ ๘ กรณีองค์การสวัสดิการสังคมในต่างประเทศที่ได้รับการสนับสนุนเงินจากกองทุนให้สำนักงาน ก.ส.ค. หรือผู้ที่สำนักงาน ก.ส.ค. มอบหมาย มีหน้าที่ติดตาม ประเมินผล รวบรวม และตรวจสอบเอกสารและหลักฐานการเงิน รวมทั้งเก็บรักษาเอกสารและหลักฐานการเงินของโครงการที่ได้รับเงินกองทุนให้สำนักงาน ก.ส.ค. เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบต่อไป

หมวด ๒

การพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนองค์การสวัสดิการสังคม

ข้อ ๙ โครงการที่ขอรับการสนับสนุนเงินกองทุนได้

(๑) โครงการขององค์การสวัสดิการสังคม ต้องเป็นโครงการที่สอดคล้องต่อแผนพัฒนาสวัสดิการสังคมไทย ทั้งนี้ โครงการนั้นต้องไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนราชการและแหล่งทุนอื่น ๆ หรือได้รับการสนับสนุนแต่ไม่เพียงพอ

(๒) โครงการอื่นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๐ ค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ประกอบด้วย

(๑) ค่าใช้จ่ายของโครงการด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม ซึ่งต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นโครงการที่มีผลต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ในสภาวะยากลำบากหรือที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ เช่น เด็ก เยาวชน คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ถูกละเมิดทางเพศ สมาชิกขององค์กรสวัสดิการชุมชน หรือกลุ่มบุคคลอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

(ข) เป็นโครงการด้านการส่งเสริม การพัฒนา การสงเคราะห์ การคุ้มครอง การป้องกันการแก้ไข และการบำบัดฟื้นฟู เป็นต้น

(ค) เป็นโครงการที่สนับสนุนการพัฒนาหรือการให้บริการเกี่ยวข้องกับสาขาใดสาขาหนึ่งตามความจำเป็นและเหมาะสม เช่น การบริการทางสังคม การศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ นันทนาการ และกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น

(๒) ค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม ซึ่งต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) การจัดทำแผน การรวบรวมข้อมูล ศึกษาวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับงานส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

(ข) การประสานงาน เผยแพร่และประชาสัมพันธ์ งานหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคม

(ค) การร่วมมือและประสานงาน ในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม ในทุกระดับ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดสวัสดิการสังคมให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(ง) การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทยขององค์การสวัสดิการสังคม

(จ) การดำเนินการและสนับสนุนให้มีการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้มีการพัฒนาด้านวิชาการและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์การสวัสดิการสังคม

(ฉ) การพัฒนามาตรฐานและการให้การรับรองการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(ช) กำกับ ดูแล และตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรสาธารณประโยชน์และองค์กรสวัสดิการชุมชน ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(ซ) การจัดทำทะเบียนกลางเกี่ยวกับองค์การสวัสดิการสังคม นักสังคมสงเคราะห์ อาสาสมัคร และผู้รับบริการสวัสดิการสังคม

(ณ) การจัดฝึกอบรมนักสังคมสงเคราะห์และอาสาสมัคร รวมทั้งบุคลากรอื่นตามความจำเป็น

(ญ) งานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารกองทุน คณะกรรมการประเมินผล และคณะอนุกรรมการ

(๓) ค่าใช้จ่ายในการจัดหารายได้เข้ากองทุนตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

(๔) เรื่องอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

ข้อ ๑๑ การขอรับการสนับสนุนขององค์การสวัสดิการสังคม ในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อสำนักงาน ก.ส.ค. หรือสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อสำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และในต่างประเทศให้ยื่นต่อสถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล หรือสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทย - ไทยเป ที่องค์การสวัสดิการสังคมตั้งอยู่เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

ข้อ ๑๒ การตรวจสอบและวิเคราะห์คำขอรับการสนับสนุนเงินจากกองทุนตามข้อ ๖ (๕) หรือข้อ ๗ (๔) ให้สำนักงาน ก.ส.ค. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร นำข้อมูลองค์การสวัสดิการสังคมและผลการติดตาม ประเมินผลตามข้อ ๖ (๗) (๘) หรือข้อ ๗ (๖) (๗) ของโครงการที่เคยได้รับการสนับสนุนเงินจากกองทุนในช่วงระยะเวลาสามปีงบประมาณนับรวมปีงบประมาณที่ยื่นคำขอ เสนอต่อคณะกรรมการบริหารกองทุน คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด หรือคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาโครงการ

ในต่างประเทศ ให้สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทย - ไทยเป หรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ความเห็นประกอบคำขอรับการสนับสนุนเงินจากกองทุนเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อประกอบการพิจารณาโครงการ หากองค์การสวัสดิการสังคมเคยได้รับการสนับสนุนเงินจากกองทุนในช่วงระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นำผลการติดตาม และประเมินผลตามข้อ ๘ ประกอบการให้ความเห็นเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนด้วย

ข้อ ๑๓ การอนุมัติการจ่ายเงินตามข้อ ๑๐ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน หรือตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย ทั้งนี้ วงเงินและรายการที่ให้การสนับสนุน ให้พิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ การแจ้งผลการพิจารณาโครงการ วิธีปฏิบัติในการทำสัญญา และการรับเงินอุดหนุนจากกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

หมวด ๓

การควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินของกองทุน

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงาน ก.ส.ศ. มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุม ดูแล และกำกับ การใช้จ่ายเงินกองทุนที่จัดสรรให้สำนักงาน ก.ส.ศ. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ตามระเบียบและแผนการใช้จ่ายเงินกองทุนประจำปีที่คณะกรรมการบริหารกองทุนอนุมัติ

(๒) ควบคุม ดูแล และกำกับ การใช้จ่ายเงินขององค์การสวัสดิการสังคมที่มีสำนักงานตั้งอยู่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนให้เป็นไปตามสัญญารับเงินอุดหนุนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

(๓) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดและสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ควบคุม ดูแล กำกับการใช้จ่ายเงินขององค์การสวัสดิการสังคมที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุน ดังนี้

(๑) ควบคุม ดูแล และกำกับ การใช้จ่ายเงินกองทุนที่ได้รับการจัดสรรตามข้อ ๙ (๑) จากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือเงินอื่นตามที่ระเบียบหรือคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด หรือคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร กำหนด

(๒) ควบคุม ดูแล และกำกับ การใช้จ่ายเงินขององค์การสวัสดิการสังคมที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนให้เป็นไปตามสัญญารับเงินอุดหนุนและเงื่อนไขที่คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด หรือคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร กำหนด

(๓) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัด หรือคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมกรุงเทพมหานคร กำหนด

ข้อ ๑๖ องค์การสวัสดิการสังคมที่ได้รับการสนับสนุนเงินกองทุนต้องรายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินที่ได้รับจากกองทุน ตามแบบรายงานที่อธิบดีกำหนด ดังนี้

(๑) โครงการที่มีระยะเวลาดำเนินโครงการไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้รายงานภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดโครงการ

(๒) โครงการที่มีระยะเวลาดำเนินโครงการเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันขึ้นไป ให้รายงานครั้งแรกเมื่อครบกำหนดหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเงินกองทุน โดยให้รายงานภายในสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดหนึ่งร้อยห้าสิบวัน และให้รายงานครั้งที่สองภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดโครงการ

หากองค์กรสาธารณประโยชน์หรือองค์กรสวัสดิการชุมชน มิได้ดำเนินการ หรือดำเนินการไม่เป็นไปตามแผนการใช้จ่ายเงินโครงการ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายระงับการจ่ายเงินงวดต่อไปไว้ก่อน แล้วดำเนินการตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๑๗ องค์กรสวัสดิการสังคมจะต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงาน ก.ส.ค. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร หรือองค์กรที่ได้รับมอบหมาย หรือคณะกรรมการประเมินผล แล้วแต่กรณี ตรวจสอบการดำเนินโครงการได้รับเงินจากกองทุน หรือให้เข้าตรวจเอกสารเกี่ยวกับบัญชี การเงิน ทะเบียน และหลักฐานอื่น ๆ ตลอดจนสอบถามหรือสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ด้วย

หมวด ๔

รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินประจำเดือนตามที่อธิบดีกำหนด และนำส่งให้สำนักงาน ก.ส.ค. ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕

การติดตามและประเมินผล

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการประเมินผลรายงานผลการติดตามตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินงานของกองทุน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อให้การบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑๑) (๑๔) มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม

“สำนักงาน ก.ส.ค.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

“กรม” หมายความว่า กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

ข้อ ๕ วิธีปฏิบัติอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยการนั้นโดยอนุโลม

กรณีไม่อาจปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๖ ให้อธิบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติ ตลอดจนกำหนดแบบเอกสารต่าง ๆ อีกทั้งให้เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๗ กองทุนมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๘ กองทุน ประกอบด้วย

(๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) เงินที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้

(๔) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๕) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนหรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือโดยนิติกรรมอื่น

(๖) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

เงินและดอกผลตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

หมวด ๒

คณะกรรมการบริหารกองทุน

ข้อ ๙ คณะกรรมการบริหารกองทุน ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานกรรมการ

(๒) อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนห้าคน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนองค์กรสาธารณประโยชน์อย่างน้อยสองคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ มาบังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม และการแต่งตั้งคณะกรรมการของคณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๒) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนองค์การสวัสดิการสังคมในการจัดสวัสดิการสังคม หรือการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) รายงานสถานะการเงิน และการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

การจัดการ

ข้อ ๑๒ ให้กรมกำหนดโครงสร้างการบริหารกองทุนเพื่อรองรับการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้จัดทำแผนการดำเนินงานประจำปี ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ผลการดำเนินงานกองทุนของปีที่ผ่านมา
- (๒) แผนการปฏิบัติงานของกองทุน
- (๓) ประมาณการรายรับและรายจ่ายประจำปี
- (๔) ประมาณการกระแสเงินสด

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด และให้เสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาอนุมัติอย่างน้อยหกสิบวันก่อนวันเริ่มต้นปีงบประมาณของทุกปี และส่งให้กระทรวงการคลังอย่างน้อยสามสิบวันก่อนวันเริ่มต้นปีงบประมาณของทุกปี เพื่อใช้ประกอบการดูแล การบริหาร และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

หมวด ๔

การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๑๔ ให้กรมเปิดบัญชีเงินฝากไว้ที่กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง หรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี ชื่อบัญชี “กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม” เพื่อฝากเงินของกองทุน และห้ามมิให้นำเงินไปใช้จ่ายก่อนส่งเข้าบัญชีเงินฝาก

ในกรณีที่มีความจำเป็นให้กรมสามารถเปิดบัญชีเงินฝากไว้ ณ ธนาคารของรัฐหรือธนาคารพาณิชย์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยใช้ชื่อบัญชีเดียวกันกับบรรคหนึ่ง เพื่อใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของกองทุนภายในวงเงินและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๕ เงินกองทุนที่ได้รับให้นำส่งเข้าบัญชีกองทุนที่เปิดไว้ตามข้อ ๑๔ ภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับเงิน วันใดได้รับเงินเกินกว่าหนึ่งหมื่นบาทให้นำฝากในวันทำการถัดไป

ข้อ ๑๖ การใช้จ่ายเงินกองทุนให้ใช้จ่ายภายในวัตถุประสงค์ข้อ ๗ และให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาสวัสดิการสังคมโดยให้จ่ายได้ ดังต่อไปนี้

(๑) จ่ายอุดหนุนโครงการด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่มีผลต่อการป้องกัน การแก้ไขปัญหา และการพัฒนาสังคม

(๒) จ่ายสมทบโครงการที่มีการดำเนินงานมาแล้ว โดยมีทุนอยู่แล้วบางส่วน

(๓) จ่ายให้แก่โครงการที่ริเริ่มใหม่

(๔) ค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนตามความจำเป็น

ข้อ ๑๗ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งจ่ายเงินกองทุนตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุน อนุมัติ

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงาน ก.ส.ค. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และ สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยงานทำหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบการจ่ายเงินของกองทุน

หมวด ๕

การจัดหาผลประโยชน์

ข้อ ๑๙ การนำเงินกองทุนไปดำเนินการเพื่อหาผลประโยชน์ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนกำหนดและได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และกระทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ฝากไว้กับธนาคารของรัฐหรือธนาคารพาณิชย์

(๒) ซื้อพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย หรือรัฐวิสาหกิจ

(๓) ซื้อตราสารแห่งหนึ่งโดยมีกระทรวงการคลังรับรอง หรืออ่าวัล หรือค้ำประกันเงินต้นและดอกเบี้ย

(๔) การดำเนินการเพื่อหาผลประโยชน์อื่นที่นอกเหนือจาก (๑) (๒) และ (๓) ตามที่ คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๖
การบัญชีและตรวจสอบ

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดให้มีและรักษาระบบบัญชีที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถจัดทำรายงานการเงิน แสดงฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของกองทุนได้อย่างถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป และการควบคุมภายในที่ดี

ข้อ ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการเงินในภาพรวมของแผ่นดิน ให้กรมจัดส่งข้อมูลทางการเงินหรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๒๒ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด และสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ปิดบัญชีและจัดทำรายงานการเงินของกองทุนส่งให้สำนักงาน ก.ส.ค. ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำรายงานการเงินของกองทุนส่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน หรือบุคคลที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ เพื่อตรวจสอบและรับรอง พร้อมส่งสำเนารายงานการเงินของกองทุนให้กรมบัญชีกลางทราบ

ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งสำเนารายงานการเงินพร้อมรายงานการสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีต่อกระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับรายงานจากผู้สอบบัญชี

ข้อ ๒๓ ให้กรมและคณะกรรมการบริหารกองทุนจัดให้มีระบบตรวจสอบภายในเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานต่าง ๆ ของกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนประกาศกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ในระหว่างที่ยังมิได้กำหนดประกาศ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบนี้ให้นำประกาศ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งใช้บังคับอยู่เดิมมาใช้บังคับไปพลางก่อน เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

การใดที่ได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลังไว้ตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีผลบังคับใช้ต่อไปจนกว่าจะได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลังใหม่

ข้อ ๒๕ การใดที่เคยดำเนินการได้ตามระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการบริหารกองทุน การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ก่อนวันที่ระเบียบนี้ และมีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้จะดำเนินการต่อไปได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ



กฎกระทรวง

การจัดสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ” หมายความว่า สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนเขต ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

หมวด ๑

การส่งเสริมสนับสนุนสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ

ข้อ ๓ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนส่งเสริมสนับสนุนสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอในการสร้างเครือข่ายเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อเป็นแกนนำป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีแกนนำเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เพื่อเป็นผู้นำในการเฝ้าระวังปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและความรู้ตาม (๒)

(๒) จัดให้แกนนำเด็กและเยาวชนในพื้นที่ทราบข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

- การป้องกันการตั้งครรภ์และการคุมกำเนิด
- การช่วยเหลือวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์
- การดูแลสุขภาพอนามัย

(ง) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

(จ) บริการสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

(ฉ) ข้อมูลข่าวสารและความรู้อื่นที่จำเป็น

(๓) ให้มีการเฝ้าระวังปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และการดำเนินการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นระหว่างสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ แกนนำเด็กและเยาวชนในพื้นที่ และหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(๔) จัดทำโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนจัดให้มีที่ปรึกษาตามที่คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอเสนอ หรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายในกระทรวง ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะแก่สภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๔ ในการส่งเสริมสนับสนุนสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ตามข้อ ๓ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดอบรมการสร้างเครือข่ายเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อเป็นแกนนำในการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

(๒) ประชุมและติดตามผลร่วมกับสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ แกนนำเด็กและเยาวชนในพื้นที่ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ผลักดันให้ภาคีเครือข่ายเด็กและเยาวชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

(๔) ขับเคลื่อนแผนงานและโครงการในการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดและระดับอำเภอ และเครือข่ายเด็กและเยาวชนในพื้นที่

(๕) ให้ความช่วยเหลือด้านวัสดุ อุปกรณ์ หรือบุคลากรตามความจำเป็น

(๖) ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

หมวด ๒

การส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๕ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้องในการประสานงาน เฝ้าระวัง และให้ความช่วยเหลือแก่วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์และครอบครัว โดยให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครม. ในวัยรุ่นเพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงหรือสถานีวิทยุโทรทัศน์ เครือข่ายสารสนเทศ เว็บไซต์ และช่องทางอื่น ๆ
- (๒) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครม. ในวัยรุ่นระหว่างหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- (๓) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือการจัดสวัสดิการสังคมแก่วัยรุ่นที่ตั้งครม. และครอบครัว
- (๔) ประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดหางานแก่วัยรุ่นที่ตั้งครม. หรือแม่วัยรุ่นให้ได้ประกอบอาชีพตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
- (๕) จัดให้มีการส่งต่อวัยรุ่นที่ตั้งครม. หรือแม่วัยรุ่นเพื่อให้ได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสมและต่อเนื่อง ได้รับบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ หรือได้รับการฝึกอาชีพหรือจัดหางานให้ได้ประกอบอาชีพตามความเหมาะสม แล้วแต่กรณี
- (๖) ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ หรือสนับสนุนด้านบุคลากรแก่หน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- (๗) ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการประสานงาน ฝึกระวัง และให้ความช่วยเหลือแก่วัยรุ่นที่ตั้งครม. และครอบครัว

หมวด ๓

การฝึกอาชีพ

- ข้อ ๖ ให้กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวจัดให้มีการฝึกอาชีพหรือจัดหาที่ฝึกอาชีพให้แก่วัยรุ่นที่ตั้งครม. หรือแม่วัยรุ่นที่ประสงค์จะเข้ารับการฝึกอาชีพตามความสนใจและความถนัด
- ข้อ ๗ วัยรุ่นที่ตั้งครม. หรือแม่วัยรุ่นที่ประสงค์จะเข้ารับการฝึกอาชีพตามข้อ ๖ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้
- (๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งความประสงค์ที่กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวหรือสถานที่และวิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 - (๒) ในท้องที่จังหวัดอื่น ให้แจ้งความประสงค์ที่ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสถานที่และวิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์หรือแม่วัยรุ่นพักอาศัยในบ้านพักเด็กและครอบครัวหรือที่พักอื่นใดที่กรมกิจการเด็กและเยาวชนจัดให้ตามข้อ ๑๗ ให้แจ้งความประสงค์ผ่านหัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

หลักสูตร ระยะเวลาการฝึกอาชีพ สถานที่ฝึกอาชีพ และการช่วยเหลือด้านสวัสดิการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวกำหนด

เมื่อวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์หรือแม่วัยรุ่นได้รับการฝึกอาชีพแล้ว และประสงค์จะประกอบอาชีพต่อไป ให้กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน หรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด แล้วแต่กรณี ประสานงานกับกรมการจัดหางาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดหางานให้ได้ประกอบอาชีพตามความเหมาะสม

หมวด ๔

การจัดหาครอบครัวทดแทน

ข้อ ๘ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนจัดหาผู้ที่ประสงค์จะรับเลี้ยงดูบุตรของแม่วัยรุ่นเป็นการชั่วคราวเพื่อทำหน้าที่ครอบครัวทดแทนในกรณีที่แม่วัยรุ่นไม่สามารถเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเองได้

การจัดหาครอบครัวทดแทนตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กและได้รับความยินยอมจากแม่วัยรุ่น เว้นแต่ในกรณีที่แม่วัยรุ่นทอดทิ้งบุตรหรือไม่สามารถติดตามตัวแม่วัยรุ่นได้

ในกรณีที่กรมกิจการเด็กและเยาวชนไม่สามารถจัดหาครอบครัวทดแทนตามวรรคหนึ่งได้ หรืออยู่ระหว่างดำเนินการจัดหาครอบครัวทดแทน ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดูแลบุตรของแม่วัยรุ่นตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กไปพลางก่อน

ข้อ ๙ ครอบครัวทดแทนตามข้อ ๘ มีหน้าที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูบุตรของแม่วัยรุ่นตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนและเตรียมความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือแก่แม่วัยรุ่น บุตรของแม่วัยรุ่น และครอบครัวทดแทน

ข้อ ๑๐ ผู้ที่ประสงค์จะรับเลี้ยงดูบุตรของแม่วัยรุ่น ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งความประสงค์ที่กรมกิจการเด็กและเยาวชนหรือสถานที่และวิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ในท้องที่จังหวัดอื่น ให้แจ้งความประสงค์ที่บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานสงเคราะห์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมกิจการเด็กและเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสถานที่และวิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งตามแบบที่อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนกำหนด พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ

ข้อ ๑๑ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนขึ้นทะเบียนผู้ที่ประสงค์จะรับเลี้ยงบุตรของแม่วัยรุ่น เป็นการชั่วคราวเพื่อทำหน้าที่ครอบครัวทดแทนตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) มีความสามารถในการเลี้ยงบุตรของแม่วัยรุ่น

(๓) มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่งและเหมาะสมในการเลี้ยงบุตรของแม่วัยรุ่น

(๔) มีความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นผู้เลี้ยงบุตรของแม่วัยรุ่น

(๕) มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจเพียงพอที่จะให้การเลี้ยงบุตรของแม่วัยรุ่น

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) กรณีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนกำหนด

ในกรณีที่ญาติของฝ่ายแม่หรือฝ่ายพ่อของบุตรของแม่วัยรุ่นประสงค์จะรับเลี้ยงบุตรของแม่วัยรุ่น ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนขึ้นทะเบียนเป็นครอบครัวทดแทนโดยอาจยกเว้นหลักเกณฑ์ อย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ ต้องผ่านการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนว่า มีความสามารถในการเลี้ยงดูเด็กได้ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนและพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนตรวจสอบเอกสารและหลักฐานตามแบบการแจ้งความประสงค์ ตามข้อ ๑๐ และหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง หากไม่ปรากฏเหตุที่ไม่สามารถขึ้นทะเบียนเป็นครอบครัว ทดแทนได้ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนขึ้นทะเบียนบุคคลดังกล่าวเป็นครอบครัวทดแทน หากเห็นว่า มีเหตุที่ไม่อาจขึ้นทะเบียนเป็นครอบครัวทดแทนได้ ให้แจ้งผู้ที่ประสงค์จะรับเลี้ยงบุตรของแม่วัยรุ่นทราบ

ข้อ ๑๒ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนประสานการมอบบุตรของแม่วัยรุ่นให้แก่ครอบครัวทดแทน โดยต้องชี้แจงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดเกี่ยวกับการที่แม่วัยรุ่นไปเยี่ยมเยียนบุตร การติดต่อสื่อสาร หรือการส่งคืนบุตรของแม่วัยรุ่น

การมอบบุตรของแม่วัยรุ่นตามวรรคหนึ่ง ให้ครอบครัวทดแทนและแม่วัยรุ่นทำบันทึกข้อตกลง และลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานตามแบบที่อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนมีหน้าที่คุ้มครอง สวัสดิภาพและตรวจเยี่ยมบุตรของแม่วัยรุ่นที่อยู่ในความดูแลของครอบครัวทดแทน และรายงานผล การตรวจเยี่ยมตามแบบที่อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนกำหนดเป็นประจำทุกเดือนต่อหัวหน้าบ้านพักเด็ก และครอบครัว หรือผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ แล้วแต่กรณี และประสานงานให้ความช่วยเหลือบุตรของ แม่วัยรุ่นจนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาการเลี้ยงดูของครอบครัวทดแทน

ข้อ ๑๔ การยกเลิกการเลี้ยงดูบุตรของแม่วัยรุ่น มีดังต่อไปนี้

(๑) สิ้นสุดระยะเวลาการเลี้ยงดูตามบันทึกข้อตกลง

(๒) แม่วัยรุ่นขอรับบุตรของตนกลับมาเลี้ยงดู

(๓) ครอบครัวทดแทนยกเลิกการเลี้ยงดู

(๔) ครอบครัวทดแทนผิดเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดตามบันทึกข้อตกลง

(๕) ครอบครัวทดแทนไม่สามารถเลี้ยงดูบุตรของแม่วัยรุ่นต่อไปได้

(๖) การเลี้ยงดูของครอบครัวทดแทนอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจแก่บุตรของแม่วัยรุ่น

กรณีตาม (๑) หรือ (๓) ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนรับบุตรของแม่วัยรุ่นกลับมาดูแลต่อไป

กรณีตาม (๒) ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการส่งบุตรคืนให้แก่แม่วัยรุ่น เว้นแต่บุตรของแม่วัยรุ่นดังกล่าวพึงได้รับการสงเคราะห์หรือได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

กรณีตาม (๔) (๕) หรือ (๖) ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนบอกเลิกบันทึกข้อตกลงและรับบุตรของแม่วัยรุ่นกลับมาดูแลต่อไป

การรับบุตรของแม่วัยรุ่นกลับมาดูแลตามวรรคสองและวรรคสี่ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการตามข้อ ๘ หรือข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ไม่สามารถติดตามตัวแม่วัยรุ่นได้เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการเลี้ยงดูบุตรตามบันทึกข้อตกลง หรือแม่วัยรุ่นยินยอมให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการตามกฎหมายให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต่อไป

หมวด ๕

การจัดสวัสดิการสังคมในด้านอื่น ๆ

ข้อ ๑๖ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีบริการให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำแก่วัยรุ่นและครอบครัว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๗ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนจัดหาที่พักที่เหมาะสมและปลอดภัยตามความจำเป็นของวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์หรือแม่วัยรุ่นทุกรายที่ต้องการความช่วยเหลือโดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๑๘ วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์หรือแม่วัยรุ่นที่ประสงค์หาที่พักตามข้อ ๑๗ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งความประสงค์ที่กรมกิจการเด็กและเยาวชน หรือสถานที่และวิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ในท้องที่จังหวัดอื่น ให้แจ้งความประสงค์ที่บ้านพักเด็กและครอบครัว สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หรือสถานที่และวิธีการอื่นใด ตามที่อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชนกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์หรือแม่วัยรุ่นเข้าพักอาศัยอยู่ในบ้านพักเด็กและครอบครัว หรือที่พักอื่นใดที่กรมกิจการเด็กและเยาวชนจัดให้แล้ว ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายในกระทรวง ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์หรือแม่วัยรุ่นได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง

(๒) จัดให้วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์หรือแม่วัยรุ่นได้รับบริการดูแลสุขภาพ

(๓) จัดให้วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์หรือแม่วัยรุ่นได้รับการฝึกอาชีพหรือทำงานอื่นใดตามความสนใจหรือความถนัด โดยคำนึงถึงสุขภาพและสภาพแวดล้อมทางสังคมของวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ หรือแม่วัยรุ่น และครอบครัว

ในกรณีวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์หรือแม่วัยรุ่นมีความจำเป็นต้องได้รับบริการอนามัยการเจริญพันธุ์ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนส่งต่อไปยังสถานบริการเพื่อให้วัยรุ่นที่ตั้งครรภ์หรือแม่วัยรุ่นนั้นได้รับบริการอนามัยการเจริญพันธุ์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

จตุติ ไกรฤกษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ บัญญัติให้มีการจัดสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น โดยการดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้ครอบคลุมถึงองค์กรสวัสดิการชุมชน จึงเป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติว่าด้วยการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๗) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยาม คำว่า “องค์กรสวัสดิการสังคม” ในข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“องค์กรสวัสดิการสังคม” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม องค์กรสาธารณประโยชน์ และองค์กรสวัสดิการชุมชน

ข้อ ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “องค์กรสวัสดิการชุมชน” และ “เครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน” ระหว่างคำว่า “องค์กรสาธารณประโยชน์” และ “นักสังคมสงเคราะห์” ในข้อ ๓ ของระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๐

“องค์กรสวัสดิการชุมชน” หมายความว่า องค์กรภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่สมาชิกในชุมชน หรือปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมของเครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชนและได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

“เครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน” หมายความว่า องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวขององค์กรสวัสดิการชุมชนมากกว่าหนึ่งองค์กร เพื่อร่วมมือ ประสานงาน และเชื่อมโยงในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรสวัสดิการชุมชนในทุกระดับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

ว่าด้วยมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้ครอบคลุมถึงองค์กรสวัสดิการชุมชน จึงเป็นการสมควรปรับปรุงข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติว่าด้วยมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยาม คำว่า “องค์กรสวัสดิการสังคม” ในข้อ ๓ ของข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“องค์กรสวัสดิการสังคม” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคม องค์กรสาธารณประโยชน์ และองค์กรสวัสดิการชุมชน

ข้อ ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “องค์กรสวัสดิการชุมชน” และ “เครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน” ระหว่างคำว่า “องค์กรสาธารณประโยชน์” และ “นักสังคมสงเคราะห์” ในข้อ ๓ ของข้อกำหนดคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ว่าด้วยมาตรฐานการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๕๐

“องค์กรสวัสดิการชุมชน” หมายความว่า องค์กรภาคประชาชนที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่สมาชิกในชุมชน หรือปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมของเครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชนและได้รับการรับรองให้ดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

“เครือข่ายองค์กรสวัสดิการชุมชน” หมายความว่า องค์กรที่เกิดจากการรวมตัวขององค์กรสวัสดิการชุมชนมากกว่าหนึ่งองค์กร เพื่อร่วมมือ ประสานงาน และเชื่อมโยงในการจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรสวัสดิการชุมชนในทุกระดับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ